

A Z
ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA
j e l e n t é s e

az 1956/57. iskolai év eseményeiről

Erdészettörténeti Közlemények

XXIV.

1996

A Z
ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA
j e l e n t é s e

az 1956/57. iskolai év eseményeiről

Erdészettörténeti Közlemények

XXIV

Országos Erdészeti Egyesület
Budapest, 1996.

A sorozatot szerkeszti: dr. Oroszi Sándor

ISBN 963 8251 24 7

ISSN 0866-3181

Kiadja az Országos Erdészeti Egyesület
Erdészettörténeti Szakosztálya

Felelős kiadó: dr. Oroszi Sándor,
az OEE Erdészettörténeti Szakosztály elnöke

A sorozat kötetei megrendelhetők a szerkesztő címén:

1367 Budapest 5. Pf. 129.

Nyomdai munkák: Diós Nyomda, Budapest

*A jelentés változatlan tartalommal, az eredetivel megegyező formában,
ugyanúgy tördelve és tipografizálva kerül közreadásra.*

M á s o l a t !

Sajátkezű felbontásra!

Földművelésügyi Minisztérium
Budapest, V., Kossuth Lajos tér 11.
Telefon: 121-790.

Ügyiratszám: 71.307/1957.

Dr. Magyar János egyetemi tanár,
főisk. igazgató
S o p r o n
Erdőmérnöki Főiskola

Budapest, 1957. IV. 12.

Az októberi ellenforradalmi események a felsőoktatási intézményekben is felszínre hozták az eddig megbujt, népi demokráciánk ellen alattomosan tevékenykedő ellenforradalmi elemeket. Ezek az elemek megmutatták igazi arcukat: demagóg módon uszítottak a Magyar Népköztársaság és a szocializmus ellen, a kormány, a párt és a Szovjetunió ellen. Magukat hazafiaknak álcázva letépték a munkásosztály nemzetközi összefogását jelképező vörös zászlót, levették a vörös csillagot és egyes helyeken nyíltan vagy burkoltan hajszát indítottak a párthoz és a néphez hű vezetők és dolgozók ellen.

Az ellenforradalmi elemek tevékenységük alátámasztására káros és ellenséges nézetek terjesztésével igyekeztek megmérgezni a politikai légkört, megtevesztteni a becsületes dolgozókat és hallgatókat.

Az ilyen kártékony elemek nem egy intézményben ma is zavarják a békés alkotó munkát, lazítják a munkafegyelmet. Összefognak egymás bűneinek takargatására és különböző intrikákba kezdenek, becsületes embereket rágalmaznak, hogy eltereljék magukról a figyelmet.

A politikai tisztulás folyamatát és megerősödését napjainkban leginkább az gátolja, hogy az ellenforradalmi időszakban szerepet vállalt, vagy éppen súlyosan kompromitált személyek tevékenységének kivizsgálása, illetve tisztázása mindeztől nem történt meg. Emiatt egyes intézményekben feszült légkör uralkodik, sok alapjában becsületes embert visszatart az építő munkától, bizonytalanságot okoz a helyzet megítélésében, nyugtalanítja a dolgozni akaró becsületes szakembereket. A dolgozók és hallgatók egyrésze ma már határozottan követeli is ezeknek a problémáknak a kivizsgálását és megnyugtató lezárását.

A felsőoktatási intézmények előtt álló növekvő feladatok elvégzéséhez szükséges nyugodt légkör és szilárd munkafegyelem megteremtése érdekében Rector /Igazgató/ elvtársat az alábbiak végrehajtására utasítom:

1./ Az ellenforradalmi eseményeknek az intézmény viszonylatában történő hiteles tisztázása céljából két bizottság létrehozását rendelem el, az alábbi összetétel szerint:

a/ oktatók és más dolgozók ügyeinek kivizsgálására:

dr. Magyar János egyet. tanár igazgató - elnök
Farkas Vilmos tanszékvez. docens, elnökhelyettes
Sébor János egyet. tanár
Stasney Albert egyet. tanár
Gencsi László adjunktus
Gunda Mihály adjunktus
Herpay Imre adjunktus

b/ hallgatók ügyeinek kivizsgálására:

Kiss Ignác tanszékvez. docens
Strausz József adjunktus
Hárs László kollégiumi igazgató
Ujvári Ferenc hallgató
Varga József hallgató
Takács László hallgató
Veres Pál hallgató.

2./ A bizottságok felhasználva az 1956. október 23-át megelőző és követő időkből található írásos anyagokat, szentanuk elmondását, területi és helyi tanácsok és pártszervezetek észrevételeit, személyes tapasztalataikat, stb. körültekintően és tárgyilagosan írásban foglalják össze az eseményeket. Szükség szerint térjenek ki részletesebben egyes személyek ténykedésére is; azokkal a személyekkel is foglalkozzanak, akik letartóztatásban voltak, vagy vannak. A kompromitált személyeket illetően külön-külön alapos indokolással foglaljanak állást tekintetben is, hogy fegyelmi vétségeikhez képest számukra milyen büntetést javasolnak kiszabni. Az egyes személyek magatartását kizárólag az elkövetett cselekedeteik alapján lehet elbírálni és semmilyen körülmények között nem szabad megengedni, hogy személyi ellentétek, intrikák, vagy a valóságnak meg nem felelő egyéni vélemények az egyes személyek megítélésében szerepet játszhassanak.

A bizottságok vizsgálják meg azt is, hogy 1956. október 23. és 1957. január 25. között - amikor lényegében személyzeti munka nem volt, az intézménynél személy szerint mely dolgozók vagy hallgatók kerültek felvételre, illetve visszavételre és milyen körülmények között. Az ilyen személyek alkalmazását, illetve visszavételét csak minisztériumi jóváhagyás után lehet véglegesnek tekinteni.

3./ Az elkészített írásbeli anyagokat meg kell tárgyalni az oktatószemélyzet esetében az MSZMP, a hallgatók esetében pedig az MSZMP és a KISz teljes létszámú ítélőbizottságának bevonásával tartott tanácsulésen. A tanácsulésen elkészített írásos anyag 1 példányát a Szakoktatási és Kísérletügyi Főigazgatóságához meg kell küldeni.

A vizsgálatot lehetőleg olyan ütemben kell lefolytatni, hogy a munka a bizottságok megalakításától számított egy hónapon belül befejeződjék.

4./ Az ellenforradalmi eseményekben súlyosan kompromitált személyeket, amennyiben az még nem történt meg, az intézményből fegyelmi uton el kell távolítani. Rektor /Igazgató/ elvtárs a kinevezési jogkörébe tartozó személyek esetében a bizottság javaslata alapján a fegyelmi eljárás lefolytatásáról külön intézkedem. A részletes indoklással ellátott fegyelmi határozatot a szokásos eljárás alkalmazása mellett, jól látható helyen közszemlére függeszték ki.

Magyari András s.k.
a miniszter első helyettese.

A kiadmány hitelélül:

P.H. Pálvölgyi s.k.

A másolat hitelélül:

(aláírás)
/Huber Károlyné/
titkárnő.

2/1957.Főn.

MÁSOLAT:

Tárgy: Jelentés az októberi-novemberi
események kivizsgálásáról.

Hiv.sz.: 71.307/1957.F.M.

Melléklet: 1.A Főiskola jelentése az 1956/
57. iskolai évről.

2.A fegyelmi bizottság jelentése

3.A Főiskolai Tanács 1957.VII.

9-i ülésének jegyzőkönyve.

1-1 példányban, összesen 3 db.

Tamássy István
főigazgató elvtársnak
Budapest
Földművelésügyi Minisztérium

Csatoltan felterjesztem a Főiskola jelentését az 1956/57. iskolai évről. A jelentés II. és III. része az 1956. októberi-novemberi ellenforradalmi események hiteles történetét tartalmazza a Főiskola viszonylatában. Egyszersmind a jelentés az egész iskolai évről számot ad, mert

a/ az események rendkívül egymásba kapcsolódnak,

b/ a vizsgálat elnyulott az iskolaév végéig,

c/ a Főiskola életéhez nemcsak az októberi-novemberi, hanem az azt megelőző és a későbbi események is elválaszthatatlanul hozzátartoznak.

Mellékelem a Fegyelmi Bizottság jelentését és a Főiskola Tanácsának 1957. július 9-i üléséről készült jegyzőkönyvet is.

Míndezekből kitűnik, hogy a 71.307/1957.F.M. számú rendelettel életrehívott két Történeti Bizottság, valamint a külön életrehívott Fegyelmi Bizottság és a Főiskola Tanácsa a munkáját alapos körültekintéssel, az események gondos felderítésével és mérlegelésével végezte el.

Jelentem, hogy a Fegyelmi Bizottság által javaslatba hozott fegyelmi határozatokat a mai napon meghoztam és az érdekelteknek kézbesítettem. Olyan fegyelmi határozat meghozatalának szükségessége, amely a Miniszter elvtárs hatáskörébe tartoznék, az itthon maradt oktatókra, és más főiskolai dolgozóra nézve nem forog fenn.

A Nyugatra távozott oktatók esetét illetőleg tisztelettel utalok a Fegyelmi Bizottság jelentésében és a Főiskolai Tanács üléséről készült jegyzőkönyvben foglaltakra. Külön csupán Roller Kálmán volt egyetemi tanár, főiskolai igazgató személyére nézve kell javaslatot tennem. A Fegyelmi Bizottsággal és a Főiskolai Tanáccsal egyetértésben javasolom, hogy a részére 1956. augusztus 20-án adományozott "Magyar Népköztársaság Érdemrendje" kormánykitüntetés visszavonása iránt Főigazgató elvtárs szíveskedjék a megfelelő intézkedést megtenni, mert erre a magas kitüntetésre a megnevezett méltatlanná vált.

Ezt a jelentésemet mellékleteivel együtt Keresztesi Béla elvtársnak, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezető helyettesének egyidejűleg megküldtem.

Sopron.1957. július 10.

Dr.Magyar János s.k.
egyetemi tanár
igazgatóhelyettes.

A másolat hiteléül:
Sopron.1957. jul.10.

(aláírás)

A Z

ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA

j e l e n t é s e

az 1956/57. iskolai év eseményeiről.

I.

Ez a jelentés a 71.307/1957. F.M. alatt elrendelt vizsgálattal kapcsolatban készült; az Erdőmérnöki Főiskola Tanácsa az 1957. július 9-i ülésében egyhangulag a magáénak fogadta el.

Az iskolaév kezdete.

/1956. szept.1. okt. 19.-ig./

1./ Az Erdőmérnöki Főiskola 1956. szeptember hó 5.-én délelőtt tartotta meg az 1956/57. tanév megnyitó ünnepélyét.

Roller Kálmán igazgató megnyitó szavai után dr. Magyar János igazgatóhelyettes beszámolt az elmúlt tanév tapasztalatairól és eredményeiről, ismertette az új tanév feladatait, valamint rámutatott az új tanévben kezdődő tízféléves oktatás és az ennek számára készült tanterv jelentőségére.

A tanévnyitó alkalmával az Erdőmérnöki Főiskola gyémántdiplomával tüntette ki azokat az erdőmérnököket, akik oklevelük 60 éve és aranydiplomával azokat, akik oklevelük 50 éve történt megszerzése óta az erdőgazdaság fejlesztésében dolgozó népünk javára kiváló eredményt értek el.

Gyémántdiplomát kapott id. Béky Albert, a Mezőgazdasági Tudományok doktora, Elek István nyug. erdőmérnök, Matusovics Péter nyug. erdőmérnök, Ormos Zsigmond nyug. erdőmérnök, dr. Roth Gyula nyug. egyetemi tanár, Kossuth díjas. Aranydiplomát kapott Fekete Zoltán akadémiai levelező tag, nyug. egyetemi tanár, Blattny Tibor nyug. erdőmérnök "Az erdészeti jelentőségű fák és cserjék elterjedése a magyar állam területén" című kiváló mű társszerzője. A kitüntetettek nevében dr. Roth Gyula mondott köszönetet.

Mosonyi István, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetőjének helyettese a főigazgatóság nevében eredményes munkát kívánt az új tanév megnyitása alkalmával. Buzdította a hallgatókat: jól tanuljanak, mert az erdőgazdaság, elegendő álláshely hiányában, nem tud minden egyes oklevelet nyert erdőmérnököt alkalmazni.

A tanévnyitó alkalmával jutalmat kaptak a kiemelkedő teljesítményű hallgatók.

Kiváló tanulmányi eredménye és közösségi munkája elismerésül könyvjutalomban és felemelt összegű /havi 800.- Ft-os/ állami ösztöndíjban részesült: Jacsmann János II. évf., Zsigmond Katalin IV. évf., Molnár Géza V.évf., Halupa Lajos V.évf., Bozó János V.évf. és Bartucz Ferenc V.évf. erdőmérnökhallgató.

A tanulmányi és közösségi munka jutalmazására kiosztott 7.000 forint összegből a következő hallgatók részesültek:

a II. évfolyamon Joó Bálint, Barabás József, Szommer József
Balázs Árpád, Héjja Anna;

a III. évfolyamon Bujdosó Alpár, Göndöcs Imre, Rácz József,
Rodek Márton, Simkó Mihály;

a IV. évfolyamon Bruckner Judit, Nagy László, Krétai Ernő,
Pallay Mária, Kassay Imre, Veres Pál;

az V. évfolyamon Rathing Anikó, Halupa Jánosné, Szegő Lajos
Ott János, Andódy Edit, Bella Imre, Juhász Gyula, Bajzák Dénes,
Rácz József, Mály Géza, Mucsi Péter, Szeberényi Dávid, Kucsera Ist-
ván, Csoboth Lázár, Takács Jenő, Csanády Béla, V. Szabó József, Ba-
nadits István, Frey Antal, Bánszegi József.

A nyári katonai táborozáson tanusított fegyelmezett maga-
tartásukért és jó közösségi munkájukért 100-100 forint jutalmat
kapott: Simkó Mihály, Nagy Antal, Sivák Béla, Kababik Béla III.
évf.; Paál László, Kémes József, Fűzy Ferenc, Jacsmann János,
Rédey József, Barabás József II. évf. erdőmérnökhallgató.

A pénzjutalmon kívül minden hallgató könyvjutalmat is ka-
pott.

Az ünnepély után az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója a ta-
nácsteremben vendégül látta az arany- és gyémántdiplomásokat,
a Földművelésügyi Minisztérium, valamint az Országos Erdészeti
Főigazgatóság képviselőit, az állami ösztöndíjas hallgatókat
a professzorokat.

2./ Az oktatás megkezdése előtt, szeptember 3-5.-én,
DISz 3 napos vezetőképző tanfolyamot rendezett a DISz-vezetők
részére. A tanfolyamon előadást tartott: Sebestyén Gyula, a DISz
KV. Egyetemi Osztályának képviselője, Fehér Béla tervhivatali fő-
osztályvezető, Hollender György, a Magyar Rádió Külpolitikai osztá-
lyának munkatársa, valamint a Magyar Dolgozók Pártja Központi
zetőségének egyik kiküldöttje.

3./ Az oktatás valamennyi évfolyamon szeptember 6.-án kez-
dődt meg, az I-IV. évfolyamon, a 10 féléves tanterv alapján.

Az Erdőmérnöki Főiskola tízféléves tantervét a Földmü-
velésügyi Minisztérium 1956. Julius hó 18.-án kelt II.856-S-32/
1956. sz. rendelkezéssel hagyta jóvá. Az új tantervet tanévkezdés:

tében, amely megváltoztatta a marxizmus-leninizmus korábbi oktatásának rendjét. Másodszer pedig 1956. augusztus 28.-31-e között azért, mert Roller Kálmán igazgató helyt adott Tuskó Ferenc igazgatóhelyettes azon kérésének, hogy az "Erdészeti növénytan" c. tantárggyal kapcsolatosan csoportosítsák át a tantervben a heti óraszámokat. Mindkét változtatás megnehezítette az oktatás körülményeit előkészítését és bizonytalanságot keltett a tanszéki oktatókban.

4./ Zachariev professzor, a szófiai egyetem erdőművelés-tani tanszékének vezetője, szeptember 5-8.-án meglátogatta az Erdőmérnöki Főiskolát, és megtekintette a sopronkörnyéki erdőket.

5./ A Földművelésügyi Miniszter 13/1956. /IX.15./ F.M. sz. rendeletével faipari mérnöki szakot létesített az Erdőmérnöki Főiskolán.

6./ 1956. szeptember 17-20.-án az Erdőrendezéstani Tanszék a szaktanszékek bevonásával nagygyakorlatot tartott a Vashegyen, erdőrendezés-tanból, az V. évf. erdőmérnök-hallgatók részére.

7./ A szeptember 21.-én tartott tanácsülésen az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója bejelentette, hogy Kiss József egyetemi tanár, a kémiai tanszék vezetője, a nyár folyamán megszerezte a kémiai tudományok doktora fokozatot. Tuskó Ferenc igazgatóhelyettes pedig közölte, hogy a Kormány az alkotmány ünnepén Roller Kálmán igazgatót kitüntette a Magyar Népköztársaság Érdemrendjével.

A Főiskolai Tanács megvitatta a Főiskola II.856-141/1956. F.M. sz. rendelet alapján készített 1956/57. évi munkatervét. Az elfogadott munkatervet a Főiskola igazgatója szeptember 28.-án 855-69/1956.sz. alatt felterjesztette jóváhagyásra a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságához.

A Főiskola Tanácsa foglalkozott Matusovics Péter, Ormos Zsigmond és Elek István arany-, illetve gyémántdiplomás erdőmérnökök nyugdíjügyével. Szomorúan állapította meg a Tanács, hogy a magyar erdőgazdaság javára kifejtett 50-60 évi kiemelkedő eredményű munka után, csak havi 250.- Ft nyugdíjat kapnak. A Tanács tagjai egyhangú határozatot hoztak, hogy a Főiskola igazgatója

felterjesztésben kérje a Minisztertanácsot és a Pénzügyminisztériumot egy kirívó méltánytalanság megszüntetésére.

/A felterjesztés szeptember 24-én 326/1956.sz. alatt ment el./

Az ülés alkalmával a Főiskola Tanácsa kizárta Zimonyi László II. évfolyamu erdőmérnökhallgatót tanulmányainak nagyfoku elhanyagolása miatt. Rupf László I.évf. és Koós Béla III.évf. erdőmérnökhallgatót ugyanezen okból évfolyam ismétlésre utasította, Danczinger Edit I.évf. emh-t a Főiskoláról eltanácsolta, néhány hallgatót pedig hanyagságának megfelelően kisebb-nagyobb fegyelmi büntetéssel súlytott.

8./ Szeptember 22-én megjelent az Oktatásügyi Közlönyben a Felső-oktatásügyi Intézmények dolgozóinak bérrendezéséről szóló 26/1956.M. T.sz. rendelet. A fizetés emelés osztatlan örömet okozott, s lehetővé tette, hogy az oktatók nagyobb odaadással foglalkozzanak tudományszakjuk művelésével.

9./ A Magyar Tudományos Akadémia szeptember 27-29-én nemzetközi nyárfakongresszust tartott Budapesten.

A kongresszuson az Erdőmérnöki Főiskola oktatói is nagy számban vettek részt. Előadást tartott dr. Magyar János egyetemi tanár a nyárfatermési táblákról és állományszerkezeti vizsgálatokról, dr. Pally Nándor egyetemi tanár a nyárfa fizikai és szilárdságtani vizsgálatairól, Pagony Hubertusz egyetemi adjunktus pedig a nyárfa álgesztjéről. Több előadáshoz hozzászólt dr. Haracsi Lajos és Jablánczy Sándor egyetemi tanár.

A konferenciát megelőzően 4 napos külső bejárásom a külföldi vendégek helyszíni tapasztalatokat szereztek a magyar erdőgazdaság a nyárasokkal kapcsolatosan addig elért kutatási és gyakorlati eredményei terén.

A konferencia után több külföldi vendég meglátogatta az Erdőmérnöki Főiskolát: Wu-Chung-Lun és Hwng-Tung-Shen kínai, Jo-Ze-Fa koreai, N. Constantinescu romániai és S. Bialobok lengyelországi kiküldött.

10./ A kémiai tanszéken megüresedett adjunktusi állásra pályázatot hirdetett az Erdőmérnöki Főiskola. A pályázatot dr. Mecher Tibor a szegedi Orvostudományi Egyetem Kémiai tanszékének tanársegéde nyerte el; A Főiskola igazgatója 1956. október

hó 1-i hatállyal kinevezte őt a Főiskola adjunktusává.

11./ Az oktatásnak a tudományos alkotószabadság és a szocialista demokratizmus szellemében tökéletesedő folyamata október második felében megszakadt.

II. Rész.

Az októberi-novemberi események.

/1956.okt. 20.nov.4./

1./ Sopronban az októberi események történetét 1956. október hó 20-val kezdhethjük, amikor Roller Kálmán, a Főiskola akkori igazgatója tájékoztatta a két helyettesét /Dr. Magyar Jánost és Tuskó Ferencet/, a pártbizottság képviselőit /Strausz Józsefet és Gencsi Lászlót/, a Marxizmus Tanszék vezetőjét /Lovászi Gyulát/ és az idegen nyelvek vezető lektorát /Hegedüs Jánost/ az Oktatásügyi Minisztériumban tartott rektori értekezletről, amelyen értesült a szegedi és a budapesti egyetemi ifjuság megmozdulásáról és követeléseiről. Megemlítette, hogy ennek alapján Sopronban is be kell szüntetni az óralátogatók ellenőrzését, fakultatívá kell tenni a testnevelést és a fordítási tudók számára az orosz nyelvtanítást is, szűkíteni kell a marxizmus-leninizmus óraszámát, végül azt is, hogy a honvédelmi oktatás terén is lesznek változások. Aggályát fejezte ki aziránt, hogy az ifjuság Sopronban is meg fog mozdulni. Éberségre intett, nehogy az ifjuság tulságosan elragadtassa magát

2./ Az ifjuság megmozdulását megelőző héten pesti egyetemi hallgatók jártak Sopronban, akik arra igyekeztek rábírni a soproniakat, hogy az orosz nyelv és a marxizmus-leninizmus előadási óráit ne látogassák. Strausz József akkori pártbizottsági titkár tudomása szerint a bányász diákokthonokban visszautasították a kérést. Nagy László IV.évf. erdőmérnökhallgató szerint az erdőmérnökhallgatók sem fogadták el a felhívást.

3./ A soproni hallgatók a "Szabad Ifjuság"-ból értesültek a szegedi és a budapesti ifjuság megmozdulásáról. Ujvári Ferenc I. évf erdőmérnökhallgató /rövidítve:emh/ és Veres Pál IV.évf. emh. szerint a szegedi és a budapesti hallgatók kezdeményezésével való egyetértés gondolata hozott össze október 21-én a Dimitrov-téri diákokthonban egy kb. 30-40 főből álló gyűlést, amelynek összehívását csengetés jelezte.

Kertész István a Marxizmus-leninizmus Tanszék adjunktusa és Kocsis József IV.évf. földmérőmérnökhallgató /rövidítve: fmh./ MSzMP. hallgatói pártszervezeti titkár szerint a gyűlés szervezői Bartucz Ferenc és Lenchés Imre /azóta már végzett/ V. évf. emh, Bujdosó Alpár és Molnár Géza /azóta külföldre távozott/ III., ill. V. évf. emh., valamint Hun Béla bányamérnökhallgató /rövidítve: bmh./ voltak. Ujvári Ferenc emh. szerint Bujdosó Alpár nem szerepelt az előkészítő gyűlés részvevői között. Veres Pál és Nagy László IV. emh. tudomása szerint Hun Béla bmh. nem tartozott az előkészítő gyűlés szervezői közé. Ez utóbbi megállapítást Kocsis József IV.fmh. is magáévá tette a hallgatók magatartását felülvizsgáló bizottság tárgyalása alkalmával.

A gyűlésen kialakult elhatározások mintájául a szegedi hallgatók magatartása szolgált. Az ifjúság általunk fel nem deríthető képviselői tárgyaltak a napon Roller igazgatóval is a szándékukról és a követeléseik tárgyköréről.

4./ Az előkészítő gyűlés eredményeként okt. 22.-én hétfőn délután 3 órára a Sotex-kulturházban ifjúsági nagygyűlést hívtak össze.

Délelőtt folyamán az ifjúság szokatlanul viselkedett. Az óráközi szünetekben és a gyakorlatokon a "Szabad Ifjúság" c. lap sok példánya forgott a hallgatók kezén. A folyosókon és a tantermekben csoportokba verődve fennhangon olvasták azokat. Egyes hiányzó hallgatók, mint pl. Strausz József adjunktus szerint Bartucz Ferenc volt V.évf. emh., megfogalmazták a diákparlament elé terjesztendő követelések tervezetét, a Marxizmus-leninizmus Tanszéken Takács Jánosné gépiró segítségével stencilre gépelték, a Bányamérnöki Kar sokszorosító műhelyében Zambó János dékán tudta nélkül sokszorosították és a hallgatók között szétosztották.

5./ A nagygyűlés Roller Kálmán igazgató és Zambó János dékán tudomásával az Erdőmérnöki Főiskola, valamint a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar hallgatóinak együttes rendezvényeként mutatkozott meg a nyilvánosság előtt. A gyűlés elnöksége az előkészítésekor megválasztott ideiglenes vezetőség tagjaiból állott, a három soproni kar részvételi arányának megfelelően. Az erdőmérnökhallgatók részéről Bujdosó Alpár III.évf., Molnár Géza és Bartucz Ferenc V. évf. emh képviselte az elnökségben az ifjúságot. Oktatók nem szerepeltek az elnökségben, de nagy számban jelentek meg a hallgatók között

elvegyülve. Dr. Farkas Vilmos docens, Herpay Imre adjunktus, Gencsi László adjunktus és Roxer Egon tanársegéd emlékezte szerint az oktatók Roller igazgató felhívására jelentek meg, hogy a jelenlétükkel mérséklőleg hassanak, és így elejét vegyék az esetleg meggondolatlan megnyilatkozásoknak.

6./ A gyűlés kimondotta a MEFESz megalakulását és a DISz szervezetből való kilépést, megválasztotta a MEFESz Ideiglenes Intézőbizottságát, követelte a Sopronban székelő felsőoktatási intézmények egyesítését. Csatlakozott szegedi és budapesti egyetemi ifjúság követeléseéhez, és rátért az ezek alapul vételével készített követelés-tervezet megvitatására. A követelések első csoportja országos és külpolitikai, a második csoportja speciálisan egyetemi ifjúsági, a harmadik csoportja pedig soproni helyi jellegű igényeket sorolt fel, pontokba foglalva. A követeléseket, pontonkénti megvitatás útján kialakított megszövegezésben, szavazással fogadta el a diákszemélyiség. A gyűlés elé terjesztett, valamint az elfogadott pontokat tartalmazó sokszorosítvány egy-egy példányát mellékeltek /1. és 2.sz. melléklet/

7./ Valamennyi követelés, a szocializmus építésének szándékától vezérelve, a ténylegesen illetve az ifjúság jóhiszemű tudomása szerint meglévő hibák kijavítását célozta. A becsületes szándék tartalmi és formai kifejezésre juttatásában azonban az ifjúság, akarva-nemakarva, az akkori közszellem hatása alatt állott. A szabad véleménynyilvánítás légkörében akadt egy-két nagyhangú megnyilatkozás is, de ennek ellenére a diákszemélyiségben semmiféle konkrét pártellenes vagy népi demokráciaellenes magatartást nem lehetett tapasztalni./"Igérjük a Pártnak, hogy cselekedetünkkel minden esetben a marxizmus-leninizmus elvei alapján a magyar nép mellett állunk s ellenséges hangot s ellenséges provokációt sorainkban nem türtünk meg" lásd a 2.sz. mellékletet 3. bekezdését/

Egyes személyek ellen azonban merült fel kifogás. A gyűlés bírálta Strausz József akkori egyetemi pártbizottsági titkár merevnek ítélt korábbi magatartását, és erre vonatkozóan megnyilatkozását kívánta. A párttitkár baráti hangon adott pártszerű magyarázata nem nyugtatta meg az ifjúságot, s az ifjúság a nemtetszését tüntető módon fejezte ki. Igényt tartott az ifjúság Sebestyén Gyula volt egyetemi függetlenített DISz titkár megnyilatkozására is. Nevezett fel szólalását az ifjúság viszonylag közömbösen vette tudomásul. A gyű-

lés tulfütött hangulatát nem tudta mérsékelni felszólalásával Horváth Ottó megyei DISz titkár és Kőhidi Róbert megyei pártbizottsági funkcionárius sem.

Az oktatók részéről több rövid felszólalás hangzott el. Hernesz Ferenc marxizmus-leninizmus tanszéki tanársegéd megállapította, hogy Strausz József párttitkár az alulról jött problémákat nem értette meg, a felülről jött instrukciókat pedig maradéktalanul helyesnek tartotta, és bármilyen jóhiszeműen is követte el az ilyen hibáit, le kellene mondania. Az egyik követelési ponttal kapcsolatosan javasolta, hogy a "polgári szabadságjogok" helyett "általános emberi szabadságjogok" kifejezést alkalmazzanak. Varmuzsa Ferenc marxizmus tanszéki tanársegéd Nagy Imre teljes rehabilitása és az ártatlanul elítélt politikai foglyok amnesztiája érdekében szólalt fel. Dr. Farkas Vilmos docens a halálbüntetés eltörlését követelő ponthoz hozzátenni javasolta a bírói függetlenség intézményes biztosítását. Kertész István marxizmus tanszéki adjunktus megállapította, hogy a gazdasági és társadalmi élet jelenségeit sok esetben dogmatikusan, eltorzítva ábrázolták, de okult a hibákból, most már világosan látja, hogy az igazság kritériuma a társadalomtudományokban is a gyakorlat, nem pedig tekintélyek kijelentései. Az önkritikát az ifjúság tetszéssel fogadta.

/Kertész István ma már az akkori felszólalása komoly hibájának tekinti, hogy a tömeghangulat befolyása alá került, és így nem figyelemzettette az ifjúságot, milyen veszélyek származhatnak a követelések eltulzásából./

8./ A diákszemélyiség ülésén a jegyzőkönyvet a hallgatóknak Kornya Lajos igazgatói irodavezető és Dr. Szenczy Willibald dékáni titkár által elfogadott kérésére, részen a hallgatók közvetlen kérésére Huber Károlyné, Szent-Istvány Aladárné, Nándorffy Nándorné, Tarnai Márta, Lipp Andrásné és Kornek Irma gyorsíró felváltva vezették. A gyorsírók a gépirásba áttett jegyzőkönyvet a MEFESz Ideiglenes Intézőbizottságának adták át. Sem gépirásos jegyzőkönyvet, sem az eredeti gyorsírási füzeteket nem sikerült felkutatnunk.

9./ A diákszemélyiség, ülése folyamán, táviratilag biztosította a budapesti egyetemi hallgatókat, hogy szolidaritást vállal velük. Továbbá elhatározta, hogy küldöttséget meneszt a veszprémi egyetem következő napra összehívott diákszemélyiségjébe.

A gyűlés után az Ideiglenes Intézőbizottság tagjai együtt maradtak, hogy a diákszemélyiség megbízása alapján letisztázzák és sokszorosítsák a követeléseket, a soproni üzemekben leendő terjesztés végett

10./ Este 11 óra körül az ifjuság a diákotthonokból a Főiskolára vonult. Az őrtüzek elnevezésű emlékművön gyújtott őrtüz mellett elénekelték a Himnuszot, a szózatot, majd a MEFESz intézőbizottság képviselője /Kertész István marxizmus tanszéki adjunktus szerint Bujdosó Alpár III.évf. emh/ emlékiratot olvasott fel az első világháború utáni nyugat-magyarországi harcokban elesett két soproni főiskolai hallgatóról. Ezekután a hallgatók rendben hazatértek a diákotthonokba.

11./ A diáksparlament által megszavazott követeléseket tartalmazó sokszorosítványok üzemi terjesztéséhez az ifjuság kedden, október 23-án 871-1-529/956.sz. alatt engedélyt kapott Sopron Városi Tanácsának Igazgatósági Osztályától, s az engedély alapján megkezdődött a sokszorosítványok terjesztése a város területén.

12./ A diáksparlament határozata alapján ugyanezen a napon, október 23-án kb. 40-45 hallgató utazott el autóbuszon Veszprémbe. Nagy László IV.é.emh-nak, a küldöttség egyik részvevőjének elmondása szerint megkésve, a diáksparlament berekesztése előtt mintegy 1 1/2 órával érkeztek meg az ottani egyetemre. Szerinte a veszprémi hallgatók követeléseiknek kialakításában a soproni követelések csak negyedrendű szerepet játszhattak, mivel ezekkel a tárgyalás sorrendje szerint csak a szegedi, miskolci és a budapesti követelések után foglalkoztak. Elismeri azonban, hogy a küldöttség, viszonylag nagy számánál fogva, hatással volt az értekezletre. Kertész István adjunktus szerint a küldöttség igen jelentős szerepet játszott az ottani diáksparlament munkájában. A "Magyarország" c. hetilap 1957. március 15-i számának 12. oldalán Lukács Imre megállapította, hogy a veszprémi egyetemi nagygyűlésen aránylag szelid 21 pontot terjesztettek be, de a soproni és miskolci egyetemek küldötteinek javaslatára nyílt ellenforradalmi 25 pontos követelést fogadtak el. Ezt az állítást azonban ilyen megfogalmazásban erősen túlzásnak kell tekinteni, mert a soproni diáksparlament által elfogadott követelésekkel, három pont kivételével, a soproni Városi Pártbizottság annak idején egyetértett.

13./Október 23-án, kedden délelőtt Budapestről értesítést kaptak a hallgatók, hogy a budapesti ifjuság a LEMP Központi Bizottságának VIII.ülése alkalmából kifejezésre kívánja juttatni szolidaritását a lengyelekkel, és ecélből délutánra felvonulást tervez. A

kezdeményezéshez csatlakozott a soproni egyetemi ifjúság is. A tervezett tüntetéssel, valamint a hallgatók közzétett követeléseivel kapcsolatos észrevételek közlése céljából a Városi Pártbizottság 5 tagja /Zárai Károly, Váralljai Jenő, Kertész István, Molnár István, Sógor Ferenc/ megjelent a Főiskolán székelő MEFESz Intézőbizottságnál. A Pártbizottság a tárgyalásba bevonta az egyetem állami vezetőit /Roller Kálmán igazgatót, Zambó János dékánt/ és egyes oktatóit is /Sébor János, Gyulay Zoltán, Dr. Falk Richárd egyetemi tanárokat, stb./

Záray Károly ez alkalommal közölte, hogy a Városi Pártbizottság az ifjúság követeléseit három pont Magyarország semlegessége, a varsói szerződésből való kilépés, az erdélyi magyar autonóm terület hovatartozásának felülvizsgálása kivételével elfogadja és támogatja. A délutáni felvonulásra nézve józanságra kérte az ifjúságot. A belügyminiszteri engedély megtagadásának közben ideérkezett híre bosszankodást okozott ugyan, mégis lényegében olyan álláspont alakult ki, hogy a tiltó rendelkezés fennmaradása esetén eltekintsenek a tüntetéstől. A tilalom feloldása után, délután 3 órakor, zárt, fegyelmezett menetben, idegenek csatlakozásának kizárásával, megtörtént a felvonulás. "együtt a lengyelekkel" feliratu táblával a Tűztorony mögötti 48-as emlékműhöz vonultak, s annak néma megkoszorúzása után ismét fegyelmezett menetben visszatértek az egyetemre.

14./ Ugyanaznap, október 23-án este 8 órakor hangzott el Gerő Ernő emlékezetes beszéde a rádióban. A beszéd meghallgatását senki sem szervezte meg, az tulnyomóan egyénileg történt. A beszéd tartalma elkeseredést váltott ki, fokozta az ifjúság hevültségét s a város lakosságának nyugtalanságát.

A beszéd elhangzása után a MEFESz Ideiglenes Intézőbizottság távbeszélő útján kérte a Városi Pártbizottságot, hogy a Gerő-beszéd következtében felmerült problémák tisztázása céljából küldje ki képviselőit a két diákotthonba. A kiment pártfunkcionáriusok /Hortobágyi János megyei titkár, Szabadszki Károly központi vezetőségi politikai munkatárs és Kertész István/ előtt felháborodásukat fejezték ki a MEFESz intézőbizottsági és más tagjai /Kertész István emlékezete szerint pl. Bujdosó Alpár és Hun Béla/ és kérdésekkel halmozták el őket a beszéddel kapcsolatban. A pártmegbizottak kb. éjjel 3 óráig maradtak a hallgatókkal a diákotthonban. A beszélgetések során telefonhír érkezett Budapestről a fegyveres harcok megkezdéséről. A

hir nem egyforma hatást váltott ki. Kertész István szerint ezt egyes MEFESz intézőbizottsági tagok /pl. Bujdosó Alpár/ nem vették tragikusan, mások azonban nagyon tartózkodóan fogadták a hirt. Abban azonban általában megegyeztek az ott jelenlévő hallgatók, hogy a fegyveres összeütközés kirobbanását a beszéd következményének tulajdonították. A pártmegbizottak és a MEFESz Intézőbizottság véleménye teljes mértékben megegyezett abban, hogy minden erővel meg kell védeni a város nyugalmát, meg kell akadályozni a szennvedélyek kitörését. Megállapodtak abban, hogy szorosan tartják egymással a kapcsolatot, kölcsönösen tájékoztatják egymást az eseményekről és egymás tudta nélkül intézkedést nem foganosítanak.

15./ Október 24-én /szerdán/ a Városi Pártbizottság reggel 7 órára értekezletre hívta össze az Erdőmérnöki Főiskola, valamint a Bányamérnöki Kar vezetőjét /Roller Kálmán, dr. Zambó Jánost/ továbbá egyes professzorait, mint pl. dr. Hornoch Antal, dr. Vendel Miklóst, dr. Falk Richárd egyetemi tanárt, Szilas Pál docenst, stb., valamint az ifjuság képviselőit. A megbeszélésen a Városi Pártbizottság képviselőjében megjelent Kertész István és Strausz József tájékoztatta a megjelenteket a budapesti fejleményekről, és javasolta, hogy a rendkívül nehéz helyzetben a tanári kar segítse elő az ifjuság józanságának megőrzését. A MEFESz Intézőbizottság ülésein vegyen részt az Erdőmérnöki Főiskola, valamint a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar vezetője. Beleegyezésük nélkül a MEFESz Intézőbizottság ne hozhasson határozatokat. Megállapodtak abban, hogy a Főiskola, valamint a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar állami vezetői felelősséget vállalnak az általuk vezetett intézeten belül történektért a MEFESz Intézőbizottsággal együtt nem engedélyezik illetéktelen személyeknek az egyetem területére való belépését, biztosítják mindenféle tulzások elkerülését és továbbra is folytatják az oktatást. Ezt a megállapodást az intézetek igazgatója, ill. dékánja az adott körülmények között csak részben tudta betartani, jelentős mértékben azért mert az egyetemek és főiskolák hosszú időn át jól bevált kollektív vezetését az utóbbi években egyszemélyi vezetéssel váltották fel.

16./ A budapesti események fegyveres összeütközéssé alakulásáról az ifjuság zöme csak szerdán reggel szerzett tudomást. Egyhanguan követelték Gerő Ernő lemondását. Az oktatók az igazgató rendelkezésére meg akarták tartani ugyan az órákat, de a rendkívüli ese-

mények által keltett izgatott hangulatban a figyelmet az előadásokra fordítani és az ifjúságot az órákon való részvételre bírni már alig lehetett. Így a nap délelőttje a rádió hireinek figyelemmel kísérésevel telt el. Az izgalmat fokozta Nagy Imre előre jelzett, de csak órák múlva bekövetkezett beszédére való várakozás, majd a statáriumrendelet kihirdetése. Az erdőmérnökhallgatók /fegyvertelen/ őrséggel fogták körül a botanikus kertet, nehogy az ifjúság egyes hevesebb vérmérsékletű tagjai kimenjenek az utcára, különösen azokban a percekben, amikor az ablakokba kötelezően kitett rádió a "Bánk Bán"-ból közvetített részleteket.

A nap folyamán folytatták a hallgatók a követeléseik október 23-án megkezdett terjesztését. Ifjúsági küldöttségek keresték fel az egyes üzemeket, és felhívták a dolgozókat, csatlakozzanak az egyetemi ifjúság követeléseéhez.

17./ A budapesti események alakulása, különösen a szovjet csapatok felkérése és igénybevétele a rend helyreállítására az akkori soproni körülmények között nemcsak az egyetemi ifjúság önmérsékletének volt próbája, hanem a felfogásában és cselekedeteiben már kevésbé egységes városi lakosságé is. Egyes szélsőséges elemek egyetemistáknak adták ki magukat vagy rájuk hivatkozással igyekeztek a viszonylagos nyugalmat felborítani. Kertész István marxizmus tanszéki adjunktus szerint október 25-én a Városi Pártbizottság több üzemből és intézményből azt az értesítést kapta, hogy állítólagos egyetemisták követelték a vörös csillag és a vörös zászlók leszedését, a Fésűsfonalgyárban pedig a sztrájk megkezdését. A MEFESz Intézőbizottság a városi pártbizottságtól értesült a tudtán kívül történt cselekedetéről, de a Pártbizottságban a MEFESz Intézőbizottság iránti gyanu nem oszlott el. A Pártbizottságban az a vélemény alakult ki, hogy a legális MEFESz Intézőbizottság mellett, annak tudtával vagy tudta nélkül, létezik egy illegális bizottság is, amelynek tevékenysége ellenforradalmi jellegű, annak ellenére, hogy a tevékenysége nem nyilvánul meg vérengzésekben. A MEFESz Intézőbizottság viszont a Pártbizottságnak tulajdonította pl. azt, hogy október 25-én éjjel nem kapott telefonösszeköttetést Budapestről. Az ideges hangulatban a gyanura alkalmat adó okok mindinkább bizalmatlanná tették egymás iránt a két szerv tagjait s a bizalmatlanság egy-két nap múlva az együttműködés megszakadására vezetett.

18./ A pártirányítás hatásfoka főleg a budapesti események következtében-egyre csekélyebbé vált a város üzemeiben, közigazgatási szerveiben, és fegyveres testületeiben, általában a városi közvélemény alakításában és a rend fenntartásában. A helyzet kiéleződésének napján, október 26-án /pénteken/ a Városi Pártbizottság a hallgatók rendfenntartó szolgálatot fegyvertelenül ellátó /őrségi/ tagjainak segítségével még nyugalomra tudta inteni a tereken, illetve az üzemek előtt csoportosuló - főként fiatalokból álló munkásokat, és ennek során pl. felozlatta az Autógyárhoz tartozó, kalapáccsal és feszítővassal felszerelt ifjummunkáscsoportot.

Ugyanaznap azonban a szovjet emlékmű ledöntését már nem sikerült megakadályozni. A MEFESz részéről motorkerékpárral odaérkezett Nagy László IV.évf. emh tiltakozását a hirtelen összeverődött többszáz főből álló tömeg nem vette figyelembe. Nagy László a közbelépésének sikertelenségét bejelentette a rendőrségen. Az emlékmű ledöntésben egyetemi hallgatók nem vettek részt.

Az üzemekben, hivatalokban és egyéb intézményekben a munkabeszüntetés egyre nagyobb méreteket öltött. Október 26-ára már a legtöbb üzem leállt vagy a nem dolgozás mértéke egyértelművé vált a sztrájkkkal. A munkabeszüntetés gyors elterjedése annak tulajdonítható, hogy az általános politikai helyzet és az ifjúságnak a dolgozók számára tetszetős követelése miatt a vállalatok eddigi vezetése meggyengült, illetve a vezetés jobbra tolódott el s ez lehetővé tette, hogy a követeléseket magukévá tevő munkástömegek sztrájkokkal kívánják elérni a követelések teljesítését.

19./ Kb. okt. 26-tól kezdődően egyre növekvő feladatot jelentett a budapesti lakosságnak szánt, Sopron felé irányított külföldi vörös kereszties szállítmányok /ruhanemű, élelmiszer, gyógyszer/ átvétele, átrakása, raktározása, illetve elszállítása Budapestre. Az átrakás eleinte a határon, a határőrség ellenőrzése mellett történt. Később már az országhatáron való átrakás nélkül közvetlenül Sopronba, a Főiskola kertjébe hozták be a külföldi gépkocsik a vörös kereszties holmit. Innen a ruhaneműt és a gyógyszereket tantermekbe, az élelmiszereket a tornaterembe rakták be a hallgatók, majd egyes önként jelentkezett középiskolai tanulók is. A gyógyszereket a kórházból kiküldött gyógyszerészek vették át és csoportosították továbbszállításához. A vörös kereszties gépkocsik sem kezdetben, sem később nem hoztak

Sopronba tudomásunk szerint fegyvert, lőszeret vagy más hadi anyagot. Külföldi újságírók és riporterek azonban jöttek be.

20./ A központi párt- és állami vezetés meggyengült illetve erőtlén állapotában a helyi közigazgatási és rendészeti szervek nem tudtak rugalmasan alkalmazkodni az új, nehezen áttekinthető és bizonytalan kimenetelűnek látszó helyzethez. Viszont a rend, a fegyelem és a jogrend fenntartását, valamint a közellátás zavartalanságának további biztosítását ugyszólván mindenki elengedhetetlen követelménynek tartotta. Kellett, hogy ebben valamely testület vezetőszerepet töltsön be, a város területére kiterjedően. Az október 26-ra kialakult helyi körülmények között csak a soproni lakosság megszervezésére és megtartására. Az egyetemi ifjúság a politikai célkitűzéseivel, valamint döntő többségének higgadt magatartásával és a város lakosságával hagyományosan ápolt jóviszony következtében megnyerte ezt a bizalmat. A Magyar Dolgozók Pártja, az üzemi munkásság és a fegyveres testületek nem szerezték meg a helyi főhatalmat, így ennek birtokosává az adott körülmények között az egyetemi illetve főiskolai ifjúság vált, anélkül, hogy a vezetőszerepe illetve az ezzel együtt járó hatalma megalapozásához fegyvert vett volna a kezébe.

21./ Az ifjúság meg akart felelni a belé helyezett bizalomnak s érezte azt a nagy felelőséget, amely a rend fenntartása és a közélet zavartalanságának biztosítása terén, vezető szerepe miatt reá hárul. Ezért a rendőrségi és határőrségi szervekkel együtt ügyeltek a város és a környék nyugalma, önként jelentkeztek a sztrájk alatt is működő közművek munkáshiányának pótlására, fizikai munkát végeztek a malmokban, a kenyérgyárban, ha kellett kiszolgáltak a népboltokban, s általában mindenütt előzékenyen és udvariasan segítettek ahol arra szükség volt. Az ifjúság széleskörű aktivitásának és vezetőszerepe erősödésének láttára egyre nagyobb számban keresték fel a vállalatok távbeszélőn vagy kiküldöttek útján a MEFESz Intézőbizottságot, hogy a felmerült problémák megoldására nézve határozatokat kérjenek.

22./ A rendkívüli és zürzavaros helyzetből adódó, s egyre sokasodó tennivaló meghaladta a sokrétű feladatokra fel nem készült

és szervezetenként sem rendezett egyetemi ifjúság teljesítőképességét. Az ifjúság nem vehette át a város igazgatási, gazdasági és rendészeti szerveinek korábbi feladatait, sem az üzemek, intézmények vezetését. Szükségessé vált tehát gondoskodni a helyi közigazgatás, valamint a vállalatok, hivatalok irányításának az adott körülményekhez igazodó új, ideiglenes rendjéről és szervezetéről. Ennek kialakítása az adott helyzetben együtt járt azzal a követelménnyel, hogy az új vezetők, a dolgozók választás útján kifejezett bizalma alapján lássák el a feladatukat. Ilyen megfontolás hozta létre a soproni Nemzeti Tanácsot és a SZOT. felhívására megalakítani kezdett munkástanácsokat. Október 26-án felkérte a MEFESz Intézőbizottság az összes soproni üzemeket, hatóságokat és hivatalokat, hogy demokratikus alapon válasznak küldötteket a következő napon tartandó gyűlésre, amely meg fogja választani a soproni Ideiglenes Nemzeti Tanácsot.

23./ Október 27-én, szombaton, délelőtt a Sotex kulturházban kb. 400 fő üzem stb. gyűlt össze az Ideiglenes Nemzeti Tanács megválasztása céljából. Az értekezlet a MEFESz Intézőbizottság vezette. A megalakítandó tanács feladatát abban jelölte meg, hogy az a meglévő gazdasági apparátust segítse, irányítsa és reá támaszkodva biztosítsa a város rendjét, nyugalmát és gazdasági ellátását. Javasolta, hogy minden vállalat, hatóság és hivatal demokratikus módon válaszon munkástanácsot, az illető szervezet vezetésének ellenőrzése és a Nemzeti Tanács határozatainak végrehajtásának biztosítása érdekében. Ezután a küldöttek megválasztották az eredetileg kb. 30 tagból állónak gondolt Ideiglenes Nemzeti Tanácsot, amelyben képviselőt kapott a Határőrség és a Rendőrség is.

24./ Az Ideiglenes Nemzeti Tanács tagjainak megválasztása tekintetében a MEFESz semmiféle nyomást nem gyakorolt a kiküldöttekre, csupán azt kérte, hogy az értekezlet során bővített létszámkereteken belül olyan személyeket válasszanak meg, akik iránt az egyes üzemek, intézmények, stb. dolgozóinak többsége bizalommal van. /Ha ennek ellenére jobboldali elemek is kerültek be a tanácsba, az annak tulajdonítható, hogy az üzemek és egyéb intézmények a zürzavaros helyzetben nem tudták eléggé körültekintően kiválasztani a tanácsválasztó küldötteiket./

Az Ideiglenes Nemzeti Tanács tagjai az Erdőmérnöki Főiskola s a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki kar részéről Sébor János és Gyulai Zoltán egyetemi tanár volt. Richter Richard docens Bognár Dezső elvtársat is javasolta a Nemzeti Tanácsba. /Bognár Dezső korábban városi tanácselnök, ill. M.D.P. párttitkár, éppen azokban a napokban érkezett vissza Sopronba, a budapesti Pártfőiskoláról./ A gyűlés többsége először egyetértett Bognár Dezső elvtársnak az Ideiglenes Nemzeti Tanácsba történő megválasztására irányuló javaslattal, de az egyik küldött éles felszólalása után amikor már a küldöttmegbízással nem rendelkező egyetemi oktatók és hallgatók nem szavazhattak a Bognár Dezső megválasztása ellen szavazók többségre jutottak. Az Ideiglenes Nemzeti Tanácsba bekerült többek között Katona Sándor rendőrszázados és Géczy Ferenc határvadász-őrnagy is, és a Tanácsban mindketten működtek.

25./ Az Ideiglenes Nemzeti Tanács megalakulása után, az ifjuság nevében működő MEFESz Intézőbizottság igyekezett megállapítani a saját hatáskörében maradó teendőket, a Nemzeti Tanácssal való együttműködés módját keresni és az eddig rendszertelenül, tervszerületlenül végzett működését szervezettebbé tenni. Ennek első lépéseként az ideiglenes MEFESz Intézőbizottság helyébe új intézőbizottságot választott. Az új intézőbizottság tagjai az erdőmérnökhallgatók részéről Bujdosó Alpár, Bozó János, Ujvári Ferenc, Apt Kamill, stb, voltak.

26./ Az Erdőmérnöki Főiskola, valamint a Bányamérnöki és a Földmérőmérnöki Kar segédoktatói október 27-én délelőtt összegyűlt segédoktatói megállapították, hogy nem eléggé tájékozottak a hallgatók tevékenysége felől, s Klima Imre, Teszárs Géza és Ágfalvi Imre adjunktusok személyében három összekötőt küldtek a MEFESz Intézőbizottsághoz azzal a szándékkal, hogy a kifáradt hallgatókat józan megfontolással támogassák.

27./ Az Erdőmérnöki Főiskola Tanácsa október 27-én este ülést tartott, amelyen részt vettek a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar tanárai is.

Az ülésen Roller Kálmán akkori igazgató felvetette a bizalmi kérdést a Főiskola vezetősége iránt. A tanári kar egyhanguan bizalmat szavazott mind az igazgatónak, mind Dr. Magyar

János igazgatóhelyettesnek, mind Tuskó Ferenc igazgatóhelyettesnek. /Dr. Magyar János október 23-án délelőtt Budapestre utazott a MTA Agrárostyálától kapott két kutatói álláshely betöltésével kapcsolatos tárgyalás céljából, és csak október 31-ről nov. 1-re virradó éjszaka tudott hazaérkezni.

A Roller igazgató vezetésével megtartott egyesített tanácsülés egyhangú állást foglalt a mellett, hogy szükségesnek tartja a Sopronban székelő felsőoktatási intézmények Soproni Műszaki Egyetemmé történő egyesítését.

A tanári kar a soproni egyetemi ifjuság okt.22.-től hozott határozatait magáévá tette, majd pontokba foglalva kifejtette a politikai állásfoglalását. Ennek mintájául egy sillabusz szolgált, amely valószínűleg a budapesti MEFESz-től származott. Roller igazgató pontról-pontra ismertette annak tartalmát, a jelenlevő oktatók megvitatták és viszonylag kevés módosítással elfogadták. Az így kialakult állásfoglalás írásban rögzítésével a tanácsülés dr. Farkas Vilmos docenst bizta meg, aki a két példányban készült gépirásos szöveget a sillabusszal együtt, okt. 28-án Roller igazgatónak adta át. A gépirásos szöveg egyik példánya minden bizonnyal a MEFESz Intézőbizottsághoz került, mert az "Egyetemi Tanács" aláírással megjelent röplap /lásd 3.sz. melléklet/ dr. Farkas Vilmos emlékezete szerint kevés eltéréssel megegyezett a Tanács állásfoglalását tartalmazó szöveggel.

A tanácsülés jegyzőkönyvét Huber Károlyné vezette gyorírásban. A gyorsírásból áttétel nem készült. Az eredeti feljegyzést tartalmazó füzet már nincsen meg.

28./ Okt. 28-án a MEFESz Intézőbizottság csoportokat alakított az ügyintézés megosztása és ezzel az elnökség részletkérdésektől való mentesítése érdekében. Ilyen csoportok voltak a gazdasági, szállítási, üzemi, vidéki, híradó és a rendészeti csoport. Roller igazgató mindegyik csoporthoz osztott be oktatókat is, hogy tapasztaltságukkal és higgadságukkal segítsék elő az intézkedések józan megfontoltságát.

29./ Az ügyintézés megosztását részletesen szabályozó ügyrend nem készült. A munkamegosztást inkább a néhány napi működés alakította ki. Eszerint az egyes csoportok a következő feladatokat végezték.

30./ A gazdasági csoport, a város gazdasági igazga-

tásának megbénulása után, a közéletmezés folyamatosságának és a közüzemek működésének biztosításával kapcsolatos teendőket látta el. A 23-24 szakaszban már említett Ideiglenes Nemzeti Tanács megalakulása után ezt a feladatot a Tanács gazdasági apparátusa vette át. Ezután csupán a külföldi vöröskeresztes szállítmányok átvétele, tárolása és Budapestre történő továbbítása vált a feladattá. Ez a csoport látta el a Budapest-i lakosság részére vidékről szekerekkel behozott élelmiszerek /gabona, burgonya, hus/ továbbítását is.

A vöröskeresztes szállítmányok ruhaneműből, élelmiszerből és kisebb mennyiségben gyógyszerből állottak. Ezeknek a határon történt átvételénél az Erdőmérnöki Főiskola oktatói közül Gereben Gábor tanársegéd, a gyógyszerekkel kapcsolatosan pedig a Kórház részéről néhány esetben dr. Szedenik József, dr. Greiner Antal és dr. Bártfai Mihály orvosok működtek közre. Az átvett küldemények befelé irányításában Láng László adjunktus és Kéky Gyula aspiráns segédkezett. A Főiskolára behozott küldeményeknek tantermekben és a tornateremben történő raktározását a ruhaneműekre és az élelmiszerekre nézve a Főiskola oktatói közül Nemky Ernő egyetemi tanár és Tanka Sándor adjunktus irányította, a fizikai végrehajtó munkát pedig hallgatók és középiskolai tanulók végezték. A gyógyszerek szakszerű rendezését és az életmentés szempontjából legfontosabb gyógyszereknek Budapestre történő sürgős továbbküldésre való előkészítését az orvosok közül dr. Gábos Imre, a gyógyszerészek közül Liptai Tibor, Válint Erzsébet, Molnár Gyula és Satori Éva látták el állandó jelleggel, a többi gyógyszerész pedig munkaidő után segédkezett.

Az orvosok és a gyógyszerészek Kisházi Jánosnénak, a városi Vöröskereszt szervezet titkárának a felkérésére és ezen túlmenően a beteg gyógyítása és az életmentés iránt érzett hivatásbeli kötelességből kifolyóan vettek részt az októberi eseményekben. A gyógyszerészek Nikolics Károly utján kifejezett véleménye szerint azok a diákok, akik fáradtságot nem kimélve a legfegyelmettebben, ugyyszólván végkimerülésig dolgoztak az ő irányításukkal, minden elismerést megérdemelnek.

A vöröskeresztes küldemények nyilvántartásba vételével és a velük kapcsolatos egyéb ügyviteli teendők ellátásával a Főiskola

oktatói közül Igmándy Zoltán, Herpay Imre, Vass Ferenc és Rónai Ferenc adjunktusok foglalkoztak.

31./ A gazdasági csoporttal egy szállítási csoport működött együtt, amely a szállítások lebonyolításához gondoskodott az üzemek által felajánlott gépkocsik kiállításáról, üzemanyaggal ellátásáról és javításáról. Ennél a csoportnál a Főiskola oktatói közül Sebestyén László adjunktus, Hreblay László tanársegéd, műszaki alkalmazottai közül pedig Kiss Jenő technikus működött közre.

A segédoktatóknak a szállítási csoporthoz történt beosztásakor a gépkocsik már a MEFESz Intézőbizottság rendelkezésére álltak, mert azokat egyes üzemek már korábban felajánlották vöröskezeses szállítmányok továbbítására.

/Azt, hogy a gépkocsik igénybevétele valóban felajánlás, nem pedig megrendelés alapján történt, bizonyítja a Győr-Sopronmegyei Döntőbizottságnak az 55127/1957. sz. határozata, amelyet azzal kapcsolatosan hozott, hogy az É.M. Győri Épületanyagfuvarozó Vállalat mint felperes, keresetet indított a Soproni Műszaki Egyetemi Karok ellen azoknak a fuvaroknak a díjáért, amelyeket annak idején a soproni MEFESz Intézőbizottság szervezett, de az egyetemi karok a fuvardíjak kifizetését a számla benyújtásakor megtagadták. Az említett döntőbizottság elutasította a felperes keresetét, mert:

"A Döntőbizottság a felperes által keresetéhez becsatolt fuvarlevelekből megállapította, hogy a fuvarlevélnek ez a része, amelyet a fuvaroztatónak kell kiállítani a fuvarozó megbízása céljából, tehát a megrendelő rész, egyik fuvarlevelén sincsen kiállítva. Ennek hiányában a Döntőbizottság álláspontja szerint felperes és alperes között a fuvarozásra nézve szerződés nem jött létre." Idézve a hiv. számú döntőbizottsági határozat indokolásából./

32./ Az üzemi csoport hallgatók révén kapcsolatot igyekezett teremteni az üzemekkel. Tájékoztatást adott a munkástanácsok megalakítása során felmerült problémákban a vállalatoknak és intézményeknek. Továbbá képviseltette a MEFESz-t a munkástanácsválasztó üzemi gyűléseken, hogy az értekezletek nyugodt légkörét biztosítsa. Irányító szerepében igyekezett érvényre juttatni az üzemi demokrácia elvét, oly módon, hogy az egyes vállalatok valamennyi dolgozója titkos szavazással válassza meg a munkástanácsba azokat a személyeket, akik a dolgozók bizalmát élvezik.

Az üzemekkel a kapcsolatot az események első hetében kizárólag a hallgatók tartották. Október 29-től kezdődően, Roller igazgató a szervezetszerűen megalakított üzemi csoporthoz beosztott dr. Farkas Vilmos és Kovács Illés docenst valamint dr. Szabó Ist-

ván könyvtárost. A Bányamérnöki Kar részéről három segédoktató és két hallgató kapott ide beosztást. Ehhez a csoporthoz irányította Roller igazgató a budapesti Pártfőiskoláról hazaérkezett Gunda Mihály adjunktust is, aki csak két napon /okt.30-31-én/ tartózkodott a csoportnál és segített higgadságra birni az üzemekből bejött néhány forrófejű dolgozót, akik a biztatást akarták kapni, hogy felléphessenek az üzemük egyes párttagjai ellen. /Gunda Mihály október 31-én délután visszautazott Budapestre. /A csoport munkájának irányítását dr. Farkas Vilmos látta el.

Október 30-án a MEFESz Intézőbizottság kb. 50-60 hallgatót bocsátot a csoport rendelkezésére az üzemekkel való kapcsolat tartására, két nap mulva azonban más beosztás adott nekik. Ezért a továbbiakban még olyan alkalmakkor is nehezen tudott a csoport hallgatókat küldeni az üzemekbe, amikor az üzemek kifejezetten kérték a MEFESz megbízottakat a munkástanács választásokra, s több alkalommal kénytelen volt Végvári János bányamérnökhallgató, a csoport egyik belső munkatársa kimenni az üzemekbe.

Kertész István marxizmus tanszéki adjunktus, a soproni üzemekben 1957. tavaszán tartott előadásait követő beszélgetések során azt az értesülést szerezte, hogy a munkástanácsválasztások több üzemben pl. a Vasöntödében és az Asztalosárugyárban nem a fentebb leírt elvek szerint mentek végbe a gyakorlatban. Ennek a kérdésnek a tisztázása érdekében dr. Magyar János igazgatóhelyettes 1957. június 18-án kiküldötte a két üzembe Gencsi László és Herpay Imre illetve Strausz József és Gunda Mihály adjunktusokat.

Gencsi László és Herpay Imre adjunktusok a Vasöntödében megállapították, hogy ott az első munkástanácsválasztás Gáspár SzOT titkár ilyen irányú felhívása alapján már okt. 27-én megtörtént. A választást Csordás ÜB titkár vezette. A MEFESz küldöttei a választáson részt vettek, de a küldöttek nem gyakoroltak befolyást a megválasztott személyekre vonatkozóan, és pártellenes megnyilatkozások sem hangzottak el.

Strausz József és Gunda Mihály adjunktusoknak az Asztalosárugyárban folytatott vizsgálata szerint a munkástanácsválasztáson két hallgató jelent meg, akik a választást az üzemvezetőség tiltakozása ellenére csak az egyik műszak dolgozóinak jelenlétében tartották meg. Arra nézve, hogy a munkástanácsstagok személy szerinti kiválasztása tekintetében a hallgatók igyekeztek-e nyomást gyakorolni, a megkérdezett Révai Antal alapszervezeti párttitkár és Trokszler MSZMP intézőbizottsági tag nem tudott nyilatkozni. A választás pontos időpontjára nem emlékeztek, de az minden bizonnyal az októberi események első hetében volt, mert a második héten már egy műszakban sem folyt a gyárban munka.

A munkásválasztások során másutt is fordulhattak elő hibák, főként az események első felében, de az üzemi csoporthoz beosztott oktatók tudomása szerint a csoportból kiküldött és a választás lefolyásáról utólag beszámolt hallgatók egyetlen esetben sem sértettek meg az üzemi demokrácia elvét.

33./ A vidéki csoport feladata az volt, hogy a környező községek lakosságával és üzemivel kapcsolatot építsen ki, tájékoztató jellegű problémáik felől, tájékoztassa őket az ifjúság magatartása felől, ismertesse az ifjúság követeléseit és azok számára megnyerje támogatásukat, szorgalmazza a rend és a nyugalom minden erővel történő biztosítását, elősegítse a vidéki üzemekben a munkástanácsok demokratikus megalakítását, egyes községekben a községi tanácsok helyébe ideiglenes nemzeti tanácsok létrehozását, a nemzetőrök megalakítását, szorgalmazza a termény-, anyagraktárak és általában a közvagyon őriztetését, valamint az őszi mezőgazdasági munkák zavartalan elvégzését. /Lásd a 4.sz. melléklet./

Ebben a csoportban az Erdőmérnöki Főiskola oktatói közül Tompa Károly adjunktus és Kiss László tanársegédet, egyéb alkalmazottai közül Hárs László diákokthoni igazgatót osztották be. A Bányamérnöki Kartól két adjunktus működött itt. A csoporthoz sok, névszerint már fel nem sorolható hallgató tartozott, akik gépkocsival jártak ki a környéki falvakba, egy alkalommal eljutottak Kapuvárig is. A községekben többnyire már megalakult az ideiglenes nemzeti tanács, amikor a hallgatók odaérkeztek.

34./ A hiradó csoport feladata rádió h iranyag összegyűjtése erről a MEFESz Intézőbizottság állandó tájékoztatása, a városi hangos h iradók anyaggal való ellátása, külföldi riporterek és újságírók fogadása és tájékoztatása, valamint röplapok nyomtatása volt.

A rádió-h iranyag rendszeresebb gyűjtése október 26.-án kezdődött meg s ekkor még csak Rácz József V. évf. emh működött itt egy-két hallgató társával. A többi csoportok megalakulásakor a h iradószolgálat is kibővült szervezetileg és ide is osztottak be oktatókat. A csoport tagjai a Főiskola Részéről Hegedüs János lektor, Csapodi István tanársegéd, Medveczky Lajos lektor, Nándorffy Nándorné gépiró és Hirczy Béla IV.é. emh a feleségével együtt voltak.

Időszakosan itt tevékenykedett Martos András és Csanády Etele tanársegéd, valamint Rácz József erdőmérnökhallgató és egy éjszakán Roxer Egon tanársegéd is. A szerelő és karbantartó munkát Kocsis István adjunktus és Kollár Ferenc a Bánya- és Földmérőmérnöki Karhoz tartozó adjunktus, a gépirói munkákat pedig nagyrészt Mészáros Anna és Szentistványi Aladárné az Erdőmérnöki Főiskola alkalmazottai végezték.

Hegedüs János, a csoport vezetője a MEFESz Intézőbizottság megbízásából és nevében kiadományozta a nyomdai sokszorosításra szánt szövegeket, továbbá tolmácsolt a külföldi újságírók és riporterek fogadása alkalmával és egyes esetekben fogadta is őket.

Tolmácsként működött még Medveczky Lajos, Nándorffy Nándorné, Zalán Zoltánné, egyes esetekben tolmácsolt a MTA Geodéziai Kutatóintézetéhez tartozó Szádeczky Kardos Gyula, és az utolsó napokban egy Albert nevű tanár is.

Csapody István azt a feladatot kapta, hogy a rádió hiranyagot a rádiózőktől gyűjtse össze, és értelmes megszövegezésben folyamatosan bocsássa a MEFESz Intézőbizottság rendelkezésére, továbbá a csoporttól kikerülő szövegeket stiláris és helyesírási szempontból nézze át.

A híradócsoport a főiskolai pártbizottság helyiségeiben rendezkedett be. A híreket négy rádió-vevőkészüléken hallgatták, amelyek közül kettőhöz Kollár Ferenc geofizikai tanszéki adjunktus fülhallgatót kapcsolt, hogy az egymás mellett elhelyezett készülékek ne zavarják egymást. Hallgatták Budapestet, Miskolcot, Győr, Szabad Európa, London, Moszkva, Amerikahangja, Belgrád, Bratislava és Bécs adását. Egy speciálisan rövidhullámu vevőkészüléket is hoztak be, a Szabadságharcos Szövetségtől. Csanády Etele szerint ezt a készüléket a csoport nem használta, mert nem volt rajta névvel megírt skála, és a rádióző nem tudhatta, hogy mely állomást hallgat.

Csanády Etele Kocsis Istvántól hallotta, hogy felmerült a gondolata egy rövidhullámu adókészülék létesítésének, amelyhez Kollár Ferenc Csanádyt és Kocsist akarta munkatársnak megnyerni. Csanády és Kocsis egyaránt megtagadta a közreműködést, így a szándék nem valósult meg. Nem tudtuk kideríteni, hogy Kollár szerzett-e a Katonai Tanszéktől rövidhullámu adó-vevő készüléket, de az biztos, hogy a híradócsoport a fontosabb rádióhíreket hangszalagra vette fel. Erre a célra két magnetofon készüléket használtak,

amelyek egyike a Szakszervezet, a másik Hirczy Béla emh. tulajdona volt. A Szakszervezet magnetofonja nov. 4-én elveszett, Hirczy magnetofonja pedig nov.3. után Baranyai Józsefnek, az erdővédelmi kísérleti állomás vezetőjének szobájába került. Bizonyára Hirczy vitte oda, biztosabb helyre, mert a részletre vett készülék vételára még nem volt letörlesztve. A készüléket a nyugatra távozott hallgató édesapja kb. nov. végén hazavitte.

Németh János tanár, a Liszt Ferenc kulturház egyik alkalmazottja szerint, aki a kulturház hangosbemondóját szokta kezelni, a MEFESz Intézőbizottság október 23-án vette át a hangos bemondót és azt nov.4-én délután 1 óráig használta, 4-5 óra időtartalom kivételével, ekkor /ez kb. október 31-én történetett/ egy vidéki fiatalokból álló csoport kerítette hatalmába. Okt.23-tól kezdve kb. 4 napon át csak egy hangszórón, a kulturházban elhelyezetten, mondták be a híreket a hallgatók. Azután elhozták a Ruhagyár erősítőjét és a mikrofonhoz a város több pontján /Lenin köruton, Sztálin téren stb./ is szereltek fel hangszórót. A bemondásra szánt szöveget mindig a MEFESz bélyegzőjével ellátott, küldöncök útján eljuttatott irásokból olvasták fel. Új h iranyag érkezéséig az előbbit ismételték. Az Ideiglenes Nemzeti Tanács megalakulása után a MEFESz és a Tanács együttesen láttamozott szövegét olvasták fel.

Csapody István tanársegéd tudomása szerint azoknak a külföldi ujságíróknak, akik Sopronban a hiradócsoporthoz bejöttek, információszerzésen kívül más céljuk nem volt. Nem tapasztalta, hogy felbujtó szándékkal jöttek volna, vagy rá akarták volna bírni a hiradócsoportot általuk megadott hírek közlésére. A riporterek csináltak néhány mutatósna k ígérkező felvételt a fülhallgatós rádiózókról, Televíziós felvételt készítettek a botanikus kertben parkirózó autókról. Hoztak magukkal külföldi ujságokat, /Presse, Arbeiter Zeitung/, amelyeket részben a hallgatók között, részben a városi lakosság körében osztottak szét.

Csapody István tudomása szerint egyetlen esetben fordult elő, hogy külföldről kifejezetten propagandairatok jöttek be. Két 30-35 év körüli orosz emigráns férfi hozta azokat. Pravda-fejlapos, cirill betűs röplapok voltak, és orosz verseket tar-

talmazó antológia. Kiosztva nem lettek. Kertész István marxizmus tanszéki adjunktus szerint a verses könyvben a költemények után utmutatást lehetett találni a szovjet hatalom megdöntésére. A propagandairatokat 1957. február havában a soproni nyomozó hatóság vitte el.

A MEFESz Intézőbizottság által nyomtattatott rölapokat és a megrendelőlapokat a Soproni Nyomdából elszállította a rendőrség, így a nyomda nem tudott adni egyetlen példányt sem a jelen beszámoló munkához. A mellékelt példányokat Gunda Mihály adjunktus a rendőrségtől szerezte be.

35./ A rendészeti csoport feladata a város rendjének és nyugalmának a fenntartása, továbbá az egyetemi, ill. főiskolai ifjúság által ellátott vezetőszerp határozottságának és folyamatoságának alátámasztása volt. A rendészeti csoport csak a többi csoportok megalakításakor vált határozottan megkülönböztethető szervezeti résszé, de már október 23-án megkezdődött az egyetemi ill. főiskolai ifjúság részvétele a rend fenntartásában, az akkor megalakított fegyvertelen hallgatói őrség révén.

36./ A hallgatói őrség október 23-án, a lengyelek iránti szimpátia tüntetés alkalmával biztosította a felvonulás rendjét és idegenek csatlakozásának kizárását, majd este és éjszaka ellenőrizte a hallgatók bennmaradását a diákotthonokban. A budapesti fegyveres harcok megkezdése után a MEFESz Ideiglenes Intézőbizottsága számszerűen megerősítette az őrséget, amely a Városi Pártbizottság kérésére segítséget nyújtott a város nyugalmának megőrzésében. Az őrség tagjai kizárólag hallgatók a Városi Pártbizottság tagjaival együtt éjszakánként végigjárták a város egyes részeit és ennek során ellenőrizték a diákotthonokat is. Október 26-án nyugalomra intették a tereken és az územek előtt csoportosuló munkásfiatalokat. Ugyanezen a napon Nagy László IV. é. emh, Bartucz Ferenc V.é.emh, Gacsi Vendel V.é.emh. mint a hallgatói őrség tagjai igyekeztek megakadályozni a szovjet emlékmű ledöntését.

37./ A magyaróvári véres fegyveres összetűzés kb. október 25-én ideérkezett hírére fontolgatni kezdte a fegyvertelen egyetemi illetve főiskolai ifjúság, hogy az egyre feszülteb-

bé váló helyzetben nem kell-e Sopronban tartani hasonló eset előfordulásától. Ugy vélték a hallgatók, hogy ennek érdekében be kell vonni a fegyvereket az államvédelmi hatóság tagjaitól, valamint a polgári lakosságtól. Ilyen meggondolás alapján történt Sopronban, a rendőrség egyetértésével és közreműködésével, a fegyverek összeszedése, többek között a Városi Pártbizottság tagjaitól és a vadász-fegyverek tulajdonosaitól is. Az államvédelmi hatóság tagjainak a fegyvereit a rendőrség vette el.

A Városi Pártbizottság személyi fegyverei bevonásának a körülményeit nem tudtuk kellő részletességgel és egyértelműen megállapítani, mert az abban szerepet játszott hallgatók jelenleg külföldön tartózkodnak. Tényként megállapítható, hogy a városi és a járási pártapparátus dolgozói október 28-án együtt voltak a Párt Sztálin téri épületében s ez alkalommal MEFESz-hallgatók és rendőrhatósági közegek bevonták a Pártbizottság tagjainak személyi fegyvereit. Zárai Károly városi pártbizottsági titkár szerint a fegyverek elvételében a Rendőrség részéről Katona Sándor akkori rendőrkapitány és Szalai fhdgy. működött közre. A jelenvolt 13. pártfunkcionáriust az épület elé állított hallgatói őrség a nap folyamán gátolta mozgási szabadságában. Az őrség csak este, a fegyverek bevonása után, bizonyos idő elteltével, engedte meg az épület elhagyását. Az őrség tagjai közül csak Benkő Géza V.é.emh. nevét sikerült megállapítanunk. Az őrség visszavonása felől a MEFESz Intézőbizottság elnöke, Bujdosó Alpár III.é.emh. akkor intézkedett, amikor Gyulai Zoltán egyetemi tanár személyesen kért tőle felvilágosítást, igaz-e az a dr. Takács Endrétől az Ideiglenes Nemzeti Tanács elnökétől hozzá érkezett telefonhír, hogy Bognár Dezső volt városi tanácselnököt a MEFESz őrizetbe vette. Bujdosó Alpár sajnálatos tévedésnek minősítette a pártfunkcionáriusok kiengedésének elhuzódását és intézkedett a mozgási szabadságuk korlátozásának megszüntetése iránt.

Záray Károly városi pártbizottsági titkár szerint a fogvatartás arra az időre szólt, amíg közülük két kiküldött nem tisztázza a fogvatartás okát a MEFESz Intézőbizottsággal. Ő és a járási titkár ment ki a MEFESz Intézőbizottsághoz. Itt Záray Károly szerint Bujdosó Alpár azt mondta, azért tartóztatták le őket, mert jelentés érkezett, hogy a Pártbizottság az ÁVH. szerveivel fegyveres támadásra készül a MEFESz ellen. Ennek megcáfolása után, Záray Károly szerint

a MEFESz részéről tettek még fel több kérdést az eddigi pártvezetési módszerek megváltoztatására vonatkozóan. Ennek során a két pártbizottsági titkár állást foglalt amellet, hogy ha nem követelnek tőlük eltérést a marxizmus-leninizmus elveitől, úgy készek minden esetben tárgyalni. A MEFESz Intézőbizottság tagjai pedig biztosították a pártbizottsági titkárokat arról, hogy ők is a szocializmus ügye mellett vannak s nem kívánnak tőlük olyasmit, ami a párt ügyét nem segitené elő. Roller Kálmán igazgató azt tanácsolta nekik, hogy három-négy napig ne hagyják el a lakásukat.

A vadászpuskákat és céllövő fegyvereket a hallgatók szedték össze a városban, és azokat a Főiskola vadászati gyűjteményében helyezték el. Ugyanide adták le a hallgatók és az oktatók a saját vadászfegyvereiket is, kb. okt. 28-29-én.

38./ A szovjet emlékmű ledöntésének bekövetkezte azt bizonyította, hogy annak időpontjában /október 26-án/ a rendőrség, a hallgatóság és a párt rendfenntartó képessége nem volt annyira hatékony, hogy a feszült tömeghangulat hirtelen fellobbanásának ellenállni tudott volna. Megmutatta azt is, hogy az egyetemi ifjúság a rendbontó elemekkel szemben nem képes pusztán az erkölcsi tekintélyére támaszkodva fenntartani a rendet, és megtartani a kibontakozó vezetésének határozottságát. A rend, a nyugalom és a vezetés szilárdságának biztosítása érdekében, továbbá azért, hogy az ifjúság ilyen irányu eltökéltsége külsőleg is kifejezésre jusson, szükségesnek látszott, hogy a bizottsági őrszolgálatot az ifjúság rendészeti szervei a rendőrséggel együttműködve lássák el. Így alakult ki az egyetemi hallgatókkal megerősített rendőrrjárőrszolgálat /1 rendőr + 1 hallgató; 2 rendőr + 2 hallgató; stb./ Az együttes járőrszolgálatot a hallgatók először fegyvertelenül, majd a rendőrségtől és a határőrségtől kapott fegyverekkel látták el.

39./ A hallgatói őrség a növekedő követelményeknek megfelelően szervezetileg is megerősödött. A MEFESz vezetésének október 28-án történt erőteljes széttagolása alkalmával a rendészeti tevékenység irányítása külön csoport, a rendészeti csoport hatáskörébe került. Visi Emil erdőmérnök szerint aki szintén itt működött több napon át s jelenleg a soproni Fűrészüzem vezetőjének helyettese a csoportnál Baranyai József, a soproni erdővédelmi kísérleti állomás volt vezetője, a Főiskola oktatói közül Sziklay Oszkár adjunktus és

Szy Ferenc adjunktus tevékenykedett. Visi Emil, Perlaky Ferenc adjunktus nevét említette, hozzátéve azt, hogy ő egy-két nap múlva háttérbe szorult. /Visi Emil 1955/56 tanévben még tanársegédként, Baranyai József pedig adjunktusként dolgozott az Erdőmérnöki Főiskolán./

40./ A biztonsági őrszolgálat fegyveres megerősítésének szükségességét alátámasztotta a kőhidai rabok október 28-i kitörési kísérlete, továbbá egyes szélső jobboldali elemek izgatása a kifogásolható magatartásának tekintett pártfunkcionáriusok felelősségre vonására, végül számolni kellett azzal is, hogy az országhatáron át fognak beszivárogni rendbontó, zavart keltő elemek.

41./ Annak jellemzésére, hogy milyen veszélyek is fenyegettek a város közbiztonságát, különis említést érdemel a kőhidai fegyintézetben elhelyezett rabok /kb. 650 fő/ fellázadása.

Október 28-án, vasárnap egy filmelőadás után a rabok nem voltak hajlandók visszamenni a cellájukba, és kitörési kísérletet hajtottak végre, amelyet az őrség csak fegyverrel tudott visszaverni.

A rabok azt követelték, hogy bocsássák őket mint politikai foglyokat szabadon, különben felgyújtják a fegyintézetet és kitörnek. Szabadonbocsátásukig tuszként visszatartják Nagy József főhadnagy fegyintézeti parancsnokot és Tóth Tibor bányamérnökhallgatót. A MEFESz részéről még több hallgató igyekezett segítséget nyújtani a rend fenntartásában.

A válságos helyzet rendezésére a MEFESz Intézőbizottság dr. Farkas Vilmos egyetemi docenst kérte fel. A soproni Ideiglenes Nemzeti Tanács Baranyai Lászlót, a Járási Ügyészség pedig dr. Wennesz Gyula ügyészt küldte ki. A bizottság október 29-én reggel ment Kőhidára. A rabok a két tuzst ekkorra kiengedték, de a fegyvertelen fegyőröket pajzsként maguk előtt tartották a börtön keskeny folyósóin, amikor a fegyveres fegyőrök vissza akarták kényszeríteni őket celláikba.

A rabok küldöttség útján közölték a bizottsággal, hogy a szabadonbocsátásukat követelik a óránként kb. 30 rab ügye legyen felülvizsgálva. A követelések teljesítése felborította volna a város nyugalmát, a bizottság elutasító magatartása pedig a rabok kitörését okozta volna. Mivel az állásfoglalás elől kitérni és tovább bizonyta-

lankodni nem lehetett, dr. Farkas Vilmos kijelentette a rabok képviselői előtt, hogy ügyeiket a bizottság a törvényes előírások szerint felül fogja vizsgálni és az arra jogosultak szabadonbocsátására a soproni Ideiglenes Nemzeti Tanácsnak előterjesztést fog tenni. Tudomására hozta a raboknak, hogy a bizottság csak akkor kezdi meg a működését, ha minden rab visszatér a cellájába. Ha pedig újabb kitörést kísérelnek meg, ezt minden erővel meg fogja akadályoztatni. Ezért a fegyintézet parancsnoka utján riadókézsültséget rendelt el.

A rabok megtorpantak és visszatértek celláikba. A bizottság megkezdte az ügyek egyenkénti felülvizsgálatát. Okt. 29-én, 30-án és nov. 2-án tartott a bizottság helyszíni tárgyalást, s ez alatt összesen 13 rab szabadonbocsátására hozott javaslatot. A felülvizsgált ügyekben a bizottság az Ügyészség írásbeli, részben pedig rádióán közölt szóbeli utasítását követte. De még ezután is előfordult, hogy a rabok ismét elhagyták a celláikat és a tömegbe verődve követelődtek. Csak okt. 31-én, egy fegyintézeti tiszt, Hoós László hadnagy halálos balesete árán következett be, hogy minden fegyenc bezárt cellaajtó mögé került, noha ezt már okt. 29-én a felülvizsgálat megkezdésének feltételeként kötötte ki dr. Farkas Vilmos. Ezután már a fegyházban viszonylagos nyugalom volt.

42./ A hallgatók rendészeti tevékenységének megerősítéséhez szükségesnek mutatkozott fegyverek megszerzése nehézségekbe ütközött. Baranyai József, a soproni erdővédelmi kísérleti állomás volt vezetője, október 30-án megbizta Visi Emil erdőmérnököt, hogy próbáljon a Magyar-utcában székelő Szabadságharcos Szövetségtől szerezni fegyvereket. Itt fegyver már nem volt, néhány száz darab töltényt, egy nyújtott sávós rádióvevőt, távbeszélő vezetékét és készülékeket azonban tudtak adni.

43./ Visi Emil emlékezete szerint október 31-én a Főiskola kapujánál már fegyveres őrség állt, s a kapun belül is mozogtak hallgatók a néphadsereg felszerelésének megfelelő típusu hadipuskával, géppisztollyal és pisztollyal ellátva. Ugyanaznap Baranyai József Kópházára küldött Visi Emillel 10-15 fegyveres hallgatót, akik golyószóróval is el voltak látva, azzal a megbizással, hogy akadályozzák meg egy hír szerint Sopron felé tartó fegyveres fegyencsoport bejutását Sopronba és disszidálását. A várt csoportot a Fertő-tó partján a határőrök fojták el.

A Liszt Ferenc kulturházban elhelyezett hangosbemondónál okt. 31-ig fegyveres őrség nem volt, így e napon délelőtt megtörtént, hogy egy vidéki forrófejű fiatalokból álló csoport néhány órára hatalmába kerítette a hangos bemondót és azon át az egyetemi hallgatók mérsékelt vezetése ellen izgatott.

44./ Visi Emil szerint október 31-én este a kőhidai határőrsről raktári fegyvereket hoztak be a Főiskolára, a határőrséggel történt előzetes megállapodás alapján. A fegyvereket a főépület I. emeletére vitték fel.

45./ Október 31-én a MEFESz Intézőbizottság által nyomtatott röplapon közzétették a Csornai és Soproni Forradalmi Katonai Tanács megalakulását /lásd az 5.sz. melléklet/ A röplap szerint a Csornai és Soproni Határőrség a rend fenntartását, a lakosság személyi és vagyoni biztonságának megvédését a nemzetőrséggel, a rendőrséggel és a soproni egyetemistákkal karöltve látja el.

46./ Október 31-től kezdve egyre komolyabb rendészeti problémát jelentett a Budapestről jött, disszidálni szándékozó személyek nagy száma. A MEFESz Intézőbizottság a határőrséggel együtt úgy határozott, hogy a menekülőket nem engedik tovább Sopronból. A menekülők visszatérni nem akartak, a Rendőrség nem tudta valamenynyüket őrizetbe venni, a városban való összegyülekezésük pedig tovább nehezítette a rend fenntartását. Végül a menekülők áradata anynyira megnövekedett, hogy visszatartásuk csak egy-két napra sikerült.

47./ A rendészeti csoport kb. november 1-től kezdve egyre erősebben elzárkózott és önállósította magát. Ismeretlen személyek kezdtek a vezetőségben tevékenykedni. Fegyveresen őriztetett helyiségeibe csak a csoport vezetőjével kapott engedély alapján lehetett belépni. Simon János, a Műszaki Egyetem Katonai Tanszéke volt vezetőjének, Visi Emil erdőmérnöknek, Lődör Ferenc IV. évf. erdőmérnök-hallgatónak, stb. tudomása szerint a "Katonai tanács"-ként is emlegetett csoport vezetése egy "Pista bácsi"-nak nevezett személy kezébe került. A vezetőség szándékairól és a csoport szervezetének kialakításáról a MEFESz Intézőbizottságnak sem volt kellő tájékozódása. Ennek tulajdonítható, hogy az Intézőbizottság elnöke többnyire csak utólag, egyes megütközést keltő cselekedetek tudomására ju-

tásakor avatkozott be.

48./ A Marxizmus-leninizmus tanszék oktatói közül Lovászi Gyula adjunktust, Kertész István adjunktust, Papp István tanáregédet és a feleségét november 2-án, amikor nevezettek bejöttek a fizetésüket felvenni, a Főiskolán őrizetbe vették. Ez alkalommal "Pista bácsi" Kertész Istvánnak több kérdést tett fel, udvarias modorban. Az őrizetbevétel kb 2-3 órán át tartott. Bujdosó Alpár, a MEFESz Intézőbizottság elnöke személyesen szabadította ki az őrizetbe vett oktatókat s közben felháborodását fejezte ki "Pista bácsi" tulkapása miatt.

49./ A katonai csoport vezetője, valamint azok az erdőmérnök-hallgatók és oktatók, akik a csoport vezetésében közreműködni látszottak, külföldre távoztak, így nem tudjuk részletesen feltárni a csoport nov. 1-4 közötti tevékenységét, továbbá tisztázni azt, hogy kinek mi szerepe volt az ifjúság további felfegyverzésében és a szovjet erők elleni ellenállásra való készütségbe helyezésében. Ugy látszik azonban, hogy a rendészeticsoport katonai csoporttá alakulásától és elzárkózásától kezdve egyre inkább kicsuszott a vezetésnek ez a része az ifjúság és a melléjük delegált oktatók kezéből és ismeretlen, régi, kiszolgált katonatisztek kezébe került át, akik saját elgondolásuk és szándékaik szerint fegyverezték fel és szervezték meg az ifjúság fegyveres szolgálatra beosztott részét.

Dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár és Dr. Farkas Vilmos docens emlékezte szerint a MEFESz Intézőbizottság elnöksége egységes álláspontot foglalt el abban a tekintetben, hogy a vezetés nem fogja átadni Nyugatról esetleg beszivárgó elemeknek, és bevonni sem fogja őket a vezetésbe. Ezt az elvet érvényesítette adott esetben pl. kb. nov. 2-án, amikor egy Apponyi nevű Belgiumból érkezett fiatal-ember kereste fel a MEFESz Intézőbizottságot, az utazásnak okát, módját azonban nem tudta kellőképpen megindokolni s ezért az Intézőbizottság őrizetbe vetette és a városból kitoloncoltatta. A rendészeti csoport irányítása tekintetében azonban az Intézőbizottság elnöksége nem érvényesítette kellő eréllyel az álláspontját.

50./ A Főiskola dolgozói Roller Kálmán igazgató által ismertett kormányrendelet alapján nov. 2-án titkos szavazással megválasztották az Erdőmérnöki Főiskola Forradalmi Tanácsát. A választógyűlés résztvevői a tanszékvezető oktatókból, valamint a segédoktatók, adminisztratív, műhelyi és hivatalsegédi dolgozók

küldötteiből álltak, névszerint: Roller Kálmán, dr. Magyar János, Tuskó Ferenc, Sébor János, Lámfalussy Sándor, Haracsi Lajos, Jablanczy Sándor, Winkler Oszkár, dr. Pallay Nándor, Kiss Ignác, dr. Farkas Vilmos, Adamovich László, Teszárs Géza, Klima Imre, Gencsi László, Kornya Lajos, Zilahy József, Pittner Jánosné, Szőke Anna, Nándorffy Nándorné, Burkert Ferenc, Király Ernő, Ruzsovics Ernő, Szabó Sándor.

A gyűlés a Tanács elnökévé Sébor János egyetemi tanárt, tagjaivá Stasney Albert és Roller Kálmán egyetemi tanárt, dr. Farkas Vilmos egyetemi docenst, Teszárs Géza, Klima Imre, és Ágfalvi Imre adjunktust, Szőke Anna és Pittner Jánosné adminisztratív dolgozót, Király Ernő műhelyi dolgozót, Szabó Sándor és Ruzsovics Ernő hivatalsegédet választotta meg.

A választás után értekezletre összeült főiskolai forradalmi tanács a feladatát abban látta, hogy a Főiskola állami vezetését működésében támogassa és ellenőrizze, a Bányamérnöki Kar közvetlenül megelődően megalakult forradalmi tanácsával együttműködésben kialakítandó szempontok szerint. A Főiskola Forradalmi Tanácsa állást foglalt amellett, hogy a személyzeti osztály tagjai és Strausz József adjunktus a főiskolai alkalmazottak többségének akkori megítélése szerint - kifogásolt magatartású dolgozók illetményét továbbra is kell folyósítani. Az esetleges zaklatásuk elkerülése végett azonban tanácsosnak tartotta, hogy az illetők egyelőre ne járjanak be a Főiskolára. Továbbá elhatározta a Tanács, hogy a személyzeti osztály által vezetett káderlapokat a nyugalom biztosítása érdekében egyelőre nem szabad nyilvánosságra hozni, s azokat a személyzeti osztály páncélszekrényében lezárva és lepecsételve kell tartani. A szekrény kulcsait az ülés résztvevőinek jelenlétében Sébor professzor átvette Tuskó Ferenc igazgatóhelyettestől és átadta Roller Kálmán igazgatónak.

51./ A Főiskola, valamint a Bányamérnöki és a Földmérőmérnöki Kar Tanácsa, a Bányamérnöki Kar épületében november 3.-án tartott együttes ülésben elhatározta, hogy a három felsőoktatási intézmény Soproni Műszaki Egyetemmel egyesül és az egyetem ideiglenes rektorává dr. Hornoch Antal egyetemi tanár javaslatára közfelkiáltással dr. Vendel Miklós egyetemi tanárt választja meg.

52./ Közvetlenül a tanácsülés után a Főiskola és a két kar

forradalmi tanácsai is együttes ülést tartottak és elhatározták, hogy támogatják az egyesített kari tanácsok határozatát oly módon, hogy hasonló állásfoglalásra kérik a Földművelésügyi Minisztérium és az Oktatásügyi Minisztérium forradalmi tanácsát. A Főiskola és a két kar forradalmi tanácsa több ülést nem tartott. Az ülésekről jegyzőkönyvet nem találunk.

53./ Nagy Imre november 4-én hajnalban elmondott drámai hangu rádióbeszéde után Sopronban kitört a pánik. Híresztelések terjedtek el, hogy Budapestet bombázzák, Győr és Komárom között ejtőernyősök szálltak le. Köztudomásu volt, hogy fegyveres erők vannak készenlétben a szovjet harckocsik Sopronba való bevonulásának megakadályozására, így valószínűnek látszott, hogy sor fog kerülni fegyveres összeütközésre. Simon Jánosnak, a Katonai Tanszék volt vezetőjének tudomása szerint a hangosbemondó felszólította a tartalékos tiszteket, vonuljanak be szolgálattételre.

A hangos bemondó szerepét nem sikerült kellőképpen tisztáznunk a pánik előidézésében, ill. fokozásában. Németh János tanár, a Liszt Ferenc kulturház egyik alkalmazottja szerint a hangos bemondó nov. 4-én du. 1 óráig a MEFESz kezében volt. Csapody István tanársegéd szerint november 4-én a MEFESz hiroadó csoportja már nem működött, így az oda beosztott oktatóknak és hallgatóknak nem lehetett szerepe a pánikkeltésben.

A pánikhangulat, főként a harci cselekményektől való félelem miatt megkezdődött a tömeges menekülés. Kb. délelőtt 11 órától kezdve autóbuszok vitték eleinte inkább csak a nőket és a gyermekeket, később már nagy számban a férfiakat is, a Bécsi-úton az országhatár felé./A Főiskola alkalmazottai közül a 6.sz. mellékletben felsorolt 23 oktató, 11 adminisztratív- és 7 kiegészítő dolgozó, összesen 41 személy lépte át az ország határát./

54./ A MEFESz Intézőbizottsága november 4-én a délelőtt folyamán átköltözött a Főiskoláról a Rákosi Mátyás-üdülő épületébe, majd onnan a kora délutáni órákban dezorganizálódva Ausztriába menekült. A hallgatóság is szétzilálódott. Egy tekintélyes részük délután és a késő esti órákban egyenként, vagy kisebb-nagyobb csoportokban átment a határon.

55./ A szovjet harckocsik Nagycenkre érkezésekor az a hír terjedt el, hogy a fertődi tüzérezred fel fogja tartóztatni a szovjet harckocsikat, ha azok Sopronba bevonulni szándékoznak.

A részleteiben nem ismert haditerv végrehajtásához, Simon Jánosnak, Katonai Tanszék volt vezetőjének értesülése szerint, a hallgatók 3 századát fegyverezték fel gyalogsági fegyverekkel. "Pista bácsi" a felfegyverzett hallgatók két századát november 4-én Sopron előterébe küldte, egy századot pedig a Muck-kilátónál visszatartott a saját biztosítására. A harckocsik megindulásakor a fertődi tüzérezred lövege "csütörtököt mondott", mert az ütőszeget előzetesen kiszerezték a lövegéből. Így azután a szovjet csapatok előőrse /4 harckocsiból álló különítmény/ a Sopron előterében készültségbe helyezett ellenállást lövés nélkül leszerelte.

Szilágyi István IV.é.emh. leírása szerint a felfegyverzett hallgatókat gépkocsival vitték ki a szovjet harckocsik elé. A IV. évf. erdőmérőkhallgatókat Sopronból kb. 1-1,5 km távolságra, az V. évf. erdőmérőkhallgatókat és bányamérőkhallgatókat pedig Kópháza közelében tették le. Ott magukra hagyták őket. Sem katonatiszt, sem egyetemi, ill. főiskolai oktató nem volt velük. A Sopronhoz közelebb lett hallgatók széteszlottak a terepen, gödrökben huzódtak meg, ki közelebb, ki távolabb az uttól. A szovjet harckocsik odaérkezésekor kiszállt egy magyar és egy szovjet tiszt. A szovjet tiszt a magyar tiszt tolmácsolásában felhívta a hallgatókat, hogy tegyék le a fegyvert. Tiszti becsületszavát adta, nem lesz bántódásuk. Azok a hallgatók, akik közelben voltak, lerakták a fegyvert az utra. A többiek elhuzódtak az erdő felé és hazatértek. A többi harckocsiból is kiszálltak a katonák, elbeszélgettek az odaérkezett hallgatókkal és igyekeztek a félelmüket eloszlatni. Kb. fél órai beszélgetés után a szovjet parancsnok hazaküldte a hallgatókat.

56./ A szovjet harckocsik 1956. november 4-én délután kb. 4 órakor érkeztek meg a városba. Körülmentek a Lővér-köruton, majd a Posta és a Rendőrség épületei előtt helyezkedtek állásba. Ekkor igen mély lett a csend.

Az októberi-novemberi események folytatása.

/1956.nov.4-1957.febr.19./

1./ 1956. november 4.-én /vasárnap/ délután kb. 6-1/2 7 óra tájban dr. Magyar János igazgatóhelyettes a Dimitrov-téri diákotthonból négy elsőéves erdőmérnökhallgatóval a Főiskola területére ment, hogy megkezdjék a rend helyreállítását és megakadályozza a fosztogatást. Rövidesen csatlakozott a csoporthoz Vancsura Rudolf tanársegéd, Farkas Vilmos docens és négy bányamérnökhallgató /köztük Schmidt József III.éves/ is. A csoport végigjárta a pincéhelyiségektől kezdve emeletről-emeletre, illetve szobáról-szobára haladva minden épületet és lezárta a tárva-nyitva maradt ajtókat: Közben kb. éjfél tájban a Főiskola igazgatási épületéből eltávolított 16-18 fegyveres, kézigránátos idegent, s ezután gondoskodott az egyetemi, illetve főiskolai épületek megfelelő őrzéséről. Jóval éjfél után a csoport két papirzsákban kenyeret /főképpen kenyér darabokat/ és megbontott konzervdobozokat, amiket a matematikai és az ábrázoló mértani tantermekben szedett össze, a Dimitrov-téri diákotthonba küldött onnan kihívott férfi és nő erdőmérnökhallgatókkal. /A küldeményt a diákotthonban Bognár Antalné gondnoknő vette át és a hallgatóság nov. 5-i élelmezésére használta fel./ A csoport intézkedett aziránt is, hogy az éjjeli őrseg tagjai hideg konzerv-vacsorájuk mellé a Dimitrov-téri diákotthonból meleg teát kapjanak. Ezt a megbízatást Bognár Antalné gondnoknő, valamint Homolyáné Antal Zsuzsanna, Révész Márta és Valiczkyne Németh Gizella erdőmérnökhallgatók teljesítették az akkori körülmények között példás helytállással. Az éjszaka még hátralévő részére a Főiskola, illetve Egyetem területén az éjjeli őrseg vezetését Kollár József IV. éves dolgozótagozatos bányamérnökhallgató látta el.

2./ 1956. november 5-én kora reggeltől kezdve a főiskolai épületekben és a botanikus kertben fellelhető katonai fegyvereket és lőszert a fizikai dolgozóknak és a hallgatóságnak a bevonásával néhány nap alatt összegyűjtöttük és a határőrseg, valamint a rendőrseg parancsnokságának tudtával, illetve a parancsnok segítségével folyamatosan elszállítottuk.

Ezzel kapcsolatban történt november 6-án délután, hogy két katonai teherautó parancsnoka, állítólag egy fertődi tüzér hadnagy, vonakodott a Főiskola igazgatói épülete mellett lévő lőszereket és egyéb tüzérségi anyagot elszállítani, és hosszas alkudozás után megfordulás ürügye alatt - autóival a botanikus kertben egészen máshelyen lévő benzinraktárhoz hajtott. Az utat számára az első kocsiban a vezető mellett ülő Kassay Viktor V. éves erdőmérnökhallgató mutatta. Amikor az autókat a benzinraktár mellett megtaláltuk és a hadnagy nem teljesítette Magyar János igazgatóhelyettesnek azt az ismételt kérését, hogy fogjon hozzá a lőszer-elszállításához, hanem ehelyett a benzinrakodást akarta megkezdeni, a főkapu körül tartózkodó hallgatókat hívtuk segítségül, hogy a pisztolyát elő-elő kapó hadnagyot, illetve autókat a hallgatóság fegyvertelen tömegének erejével az igazgatói épülethez kényszerítsük. Egy-egy autónak 50-50 liter benzint mégis adnunk kellett, pedig bőven volt a lőszer elszállításához benzinük. /A hallgatóság egy részét ekkor már vissza kellett tartanunk attól, hogy a hadnagyot megverjék, akire állítólag azért is haragudtak, mert november 4-én, és ezt megelőzően is, ő volt a lehangosabbak egyike, akik a hallgatóságot felfegyverezve Sopron előterébe vezényelték./ Végül is a hallgatóság nyomására a hadnagy engedett, az autók az előbb említett lőszeret és egyéb anyagok mellé futottak, ott a hallgatóság a lőszeret /stb-t/ az autókra felrakta, s a megterhelt autók a katonákkal együtt nagykeservesen elhagyták a Főiskola területét. Ekkor a főbejárat vaskapuszárnyait összeláncoltuk. /Kassay Viktor emh. az országot elhagyta, a tüzér hadnagy nevét nem sikerült megtudnunk./ Ennek az eseménynek a során a segédoktatók közül különösen Gencsi László adjunktus állt helyt.

Itt említjük meg, hogy fegyver és lőszer a későbbiekben is elő-elő került még. Legutóbb 1957. június hó 20-án a Főiskola botanikus kertjében kaszáló munkások hívták fel a figyelmünket egy kézi-gránátra. Az előkerült fegyvereket, lőszeret mindig és minden kése-delem nélkül a rendőrségre szállítottuk.

3./ A Főiskola területére került különféle üzemanyagok tűzbiztos tárolását, felmérését, leltározását 1956. november 5-től kezdve rendszeresen végeztük. Nov 5-i leltárunk adatai szerint

6006 liter közlekedési benzint,
18565 " gázolajat,
956 db á 20 literes benzinkannát tároltunk.

A benzint a kannákból 200 és 300 literes vashordókba helyeztük, a gázolajat pedig földalatti beépített gázolajtároló medencékbe gyűjtöttük. /Ezt a nem éppen könnyű munkát különösen Roxer Egon tanársegéd, Fejes István ifjúsági káderes és Varga Ferenc I. éves erdőmérnökhallgató végezték el más erdőmérnökhallgatók és technikai tanulók segítségével./

1957. febr. 1-én az Államrendőrség tagjai /Ferenczi Sándor és Szilágyi László /elvtársak a kimutatott készletből 700 liter benzint, 16500 liter gázolajat és 956 db üres benzineskannát zároltak, amit utasításukra, elismervény ellenében, az állami gazdaságok és közületi vállalatok vették át.

Az idegen benzinkészletből korábban már átadtunk:

a Műszaki Egyetemnek	1000 litert
a Geodéziai Kutató Laboratóriumnak	1000
a Geofizikai Kutató Laboratóriumnak	1100
a Tanulmányi Erdőgazdaságnak	600

a Rendőrség a zárolás során e benzinkiadásokat tudomásul vette.

4./ 1956. november 5-én megkezdtük a Főiskola területén még fellelhető, vöröskeresztes adományokból származó ruhaneműek, élelmiszerek és gyógyszerek számbavételét is, majd pedig a Városi Tanácsal létrejött megállapodásunknak megfelelően ezeknek az anyagoknak a folyamatos elszállításához fogtunk. A Városi Tanács Képviselőtében Marton László pénzügyi oszt.vez. és Hergovits József előadó jártak el. Az anyagoknak a Főiskola épületéből való kihordásában és gépkocsikra való rakásában a Városi Tanács és a Posta dolgozói vettek részt.

A Városi Tanács feljegyzéseink és elismervényeink tanúsága szerint - 1956. november 14-től nov. 19-ig átvett:

16.819 kg különféle ruhaneműt és cipőt,
40 db kartondobozban különféle gyermektápszert
7 láda tejport, kondenzált tejet, szappant /á 60 kg/,
89,5 kg élesztőt,
10.942.0 kg különféle élelmiszert /liszt, buza, bab, rizs,
vaj, burgonya, stb./

1957. február 13-án a Városi Tanács átvett:

25 zsák ruhaneműt, 86 db gyermektakarót, 9 vattapaplant, 2 dunnát, huzatot, 6 párnát, egy matracot, egy szalmazsákot, 2 m vatte-

lint, 2 db lepedőt és paplanhuzatot.

1956. november 14-től dec. 19-ig a Városi Tanács átvett:

1 láda fertőtlenítőt és altatót, 44 láda, doboz és köteg különféle gyógyszert és kötszert és 1 üveg 5 l. tink. methiolata gyógyszert.

Az egyesített kari tanácsok 1957. február 22-i határozata alapján a Műszaki Egyetem Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kara 202 db különféle takarót, 28 m flanelanyagot, az Erdőmérnöki Főiskola pedig 211 db különféle takarót és 28 m flanelanyagot vett át. Az Egyetem és a Főiskola az átvett anyagot a diákothtonok textilanyagainak a kiegészítésére, ill. pótlására használja fel. A Főiskola az anyagokat 127/861-864, valamint 127/183-184 tétel-számok alatt vette leltárba.

Az 1956. november 4-e után a Főiskola tornatermében maradt felnőttek étkezésére való, főképpen konzerv élelmiszereket a Főiskola, ill. a Műszaki Egyetem Tanács, valamint a Városi Tanács és a Szovjet Városparancsnok /Bondzsuk alezredes elvtárs/ egybehangzó határozata alapján az erdőmérnökhallgatók, a bányamérnök-hallgatók és a földmérőmérnökhallgatók választott képviselőik útján egymás között megosztották és az egy-egy Kar ifjúságára eső részt saját maguk a diákothonaikba szállították. /Ez a konzerv mennyiség jelentékenyen hozzájárult ahhoz, hogy a november 4-e után napokon át, sőt még hetek múlva is jelentkező étkeztetési nehézségeket az ifjúság jó egészségben kiállta./

Az egyesített Kari Tanácsnak a Városi Tanács és a Városi Pártbizottság képviselőjével egyetértésben hozott 1956. nov. 5-i határozata alapján a hallgatók és az egyetemi alkalmazottak a vöröskezes ruhaneműekből is kaptak saját szükségletükre néhány ruhadarabot, pecséttel ellátott szállítójeggyel együtt, hogy a ruhaneműek származását bárki előtt igazolhassák.

November 7-én déltájban, amikor a három Kar ifjúsága a tornateremből a reá eső konzerv és élelmiszereket a diákothtonokba szállította, más hallgatók pedig a kapott vöröskezes ruhaneműekből készített csomagjaikkal igyekeztek a Főiskola területét elhagyni: egy autónyi katona szállta meg a Főiskola botanikus kertjét és főbejáratát. A katonák parancsnoka Farkas Antal százados megátolta az ifjúságot az élelem elszállításában, a ruhaneműs csomagokkal pedig a hallgatókat a Főiskola területéről nem engedte utjukra. Farkas Antal százados az egyetemi, illetve főiskolai

hallgatókat tolvajoknak, fasisztáknak, stb. nevezte és az oktatókat, más dolgozókat a hallgatósággal együtt az Egyetem, ill. Főiskola területéről a katonáival el akarta távolíttatni. Dr. Magyar János igazgatóhelyettes tiltakozott az egyetemi autonómiának ilyen durva megsértése ellen és Pántos Györgyöt, a MTA Talajbiológiai Intézetének igazgatóját tolmácsul kérve: segítségért Bondzsuk alezredeshez, a szovjet városparancsnokhoz fordult. Bondzsuk alezredes a késő-délutáni órákban a Főiskola területére kijött, s az egyesített Kari Tanácsnak, a Városi Tanács és a Városi Pártbizottság képviselőjével közösen hozott határozatát helyesnek, illetve célszerűnek minősítette. Ezután az ifjúság élelmiszerét és a kapott ruhaneműeket hazavitte. Bondzsuk alezredes elvtárs egyszersmind intézkedett aziránt is, hogy a magyar katonai hatóságok a Főiskola, illetve az Egyetem vezetőit a főiskolai és egyetemi területen való rend helyreállításában és az oktatás mielőbbi megkezdéséhez szükséges előkészületek megtételében többet ne háborgassák. /A Bondzsuk alezredes elvtárssal és kíséretével való tárgyalásban Pántos György a tolmácsoló tevékenységével rendkívül hatékony és elismerésre méltó munkát fejtett ki./

5./ A Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar 1956. november 5-én közös tanácsulést tartott. A tanácsülésben elhatározták, hogy a két felsőoktatási intézmény vagyoni állagának megőrzése és a külföldi vöröskeresztes küldemények védelmére éjjel- nappali őrséget állítsunk, a hallgatóság és a dolgozók a vöröskeresztes ruhaneműekből és cipőkből saját szükségletükre, meghatározott módon, részesülnek, egyébként a küldeményeket átadjuk a Városi Tanácsnak, a rendet a Főiskola és az Egyetem épületeiben stb. mielőbb helyreállítjuk, az oktatást 1956. november 12-én megkezdjük, az eltávozott hallgatók és oktatók visszatérése érdekében pedig megteszünk minden tőlünk telhető. Bognár Dezső, városi tanácselnök elvtárs, aki a gyűlésben részt vett, megnyugtatóul közölte, hogy személyében garantálja: egyetlen itthonmaradt, vagy hazatérő oktatónak és hallgatónak sem fog bántódása esni és zaklatni sem fogják őket. A tanácsülés határozata alapján november 6-tól kezdve a főiskolai és egyetemi alkalmazottak néhány kivételével mind munkába állottak.

6./ 1956. november 5-én a Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar közös oktatói- és hallgatói-értekezletet is

tartottak. Ezen az értekezleten dr. Magyar János igazgatóhelyettes a jó rend és a főiskolai vagyonbiztonság /stb,/ mielőbbi helyreállítására érdekében

dr. Haracsi Lajos egyetemi tanárt az Erdészeti Kémiai,
Tomba Károly egyet. adjunktust az Erdőtelep. és fásítástani,
Herpay Imre egy. adjunktust az Erdőfeltárástani,
Gencsi László egy. adjunktust a Növénytani,
Sébor János egy. tanárt az Erd. Építéstani Tanszékre

nézve a tanszékvezetői feladatok ellátására felkérte. A megnevezett főiskolai oktatók előszóban történt felkérését Magyar János igazgatóhelyettes a tanszékvezetői feladatok ellátására 1956. november hó 7-én írásban megismételte.

7./ A Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar tanácsának tagjai 1956. november 7-én közös tanácsülésben ismét foglalkoztak az Ausztriába távozott oktatók és hallgatók hazahívásának kérdésével. Aggasztó ténynek mutatkozott, hogy a Bányamérnöki Kar Köztársaság-uti diákotthonában lakó hallgatók megfélemlítve érzik magukat, mert egy határőr százados megfenyegette őket, mondván, ő tudja, hogy kik szerveztek közülük. Egy másik magyar katonára pedig fasisztának bélyegezte a hallgatókat.

A tanári kart értekezlet közben meglátogatta Bondzsuk szovjet alezredek, a város katonai parancsnoka, politikai tisztjének és a városi pártbizottság képviselőjének kíséretében. A szovjet parancsnok kifejtette, hogy az ifjúságról általánosságban rossz véleménye van, de a soproni főiskolai, illetve egyetemi ifjúságról jó véleményt alkotott. Kijelentette, hogy nem lesz retorzió, mindenki megbocsátásban részesül, aki eltévelygett. A szovjet politikai tiszt hangsúlyozta, hogy a hibát nem az ifjúság és a nép követte el, hanem a vezetők. Megérti, hogy az ifjúság külföldre távozott, de minél előbb jöjjön vissza. A városi pártbizottság képviselője: Zárai Károly elvtárs kifejtette, meg akarja szüntetni a nyugtalanságot, szorgalmazni akarja a kiment hallgatók visszahívását és biztosítja az ifjúság bántatlanságát. /A tanácsülésben részt vettek a város képviselőjében Marton László, a rendőrség részéről Horváth Lajos százados, a járási P.B. nevében pedig Pális Ferenc elvtárs is. A tolmács feladatait Drobnits Károly látta el igen jól./

8./ 1956. november 9-én a Főiskola igazgatóhelyettesénél jelentkezett munkára:

Bognár Dezsőné, személyzeti osztályvezető,
Székács Jánosné, a személyzeti nyilvántartás vezetője,
Horváth Jánosné, a személyzeti oszt.hivatalsegéde és
Strausz József, volt függetlenített párttitkár, az Építés-
tani tanszéken félállásos adjunktus.

Dr. Magyar János igazgatóhelyettes az érdekeltekkel való egyetértésben és korábbi fizetésükkel:

Bognár Dezsőné az igazgatói hivatalba,
Székács Jánosné a terv- és pénzügyi osztályhoz,
Horváth Jánosné a terv- és pénzügyi osztályhoz,
Strausz Józsefet pedig egészállásos adjunktusi minőségben
az Építéstani Tanszékre osztotta be.

1956. nov. 10-én a Főiskola igazgatóhelyettesénél jelentkezett munkára Fejes István ifjúság káderes is.

Dr. Magyar János igazgatóhelyettes Fejes Istvánt szintén vele egyetértésben és korábbi fizetésével szintén a terv- és pénzügyi osztályra osztotta be.

Mind Bognár Dezsőné és társai, mind pedig Fejes István elvtárs a szolgálatra való jelentkezésük alapján mindjárt munkába álltak.

9./ 1956. november 10-én, az oktatás folytatásához szükséges rend helyreállításával, az órarendet a szénnel való takarékoskodás követelményének megfelelően és a megcsappant hallgatóság létszámának figyelembevételével módosítottuk. A tanulmányi rendben előírt előadásokat és gyakorlatokat évfolyamonként a hallgatói létszámnak megfelelő befogadóképességű egy-egy tanterembe, esetleg tanteremnek berendezett szobába telepítettük, kivéve a rajzos gyakorlatokat, amelyek számára egy erre alkalmas tantermet jelöltünk ki.

1956. november 12-én /hétfőn/ reggel 8 órakor az új órarendnek megfelelően az oktatást megint megkezdtük és napról-napra, megszakítás nélkül folytattuk.

Az egyes évfolyamokat 1956. nov. 12-étől kezdve az egész fűtési időnyben /tehát 1957. május 15-éig/ egy-egy tanteremben oktatottuk.

Itt említjük meg, hogy az 1956/57 évi tanév fűtési idényében október hó 15-étől május hó 15-éig, a korábbi évek átlagos 6.000 q-ás szén- és 700 q-ás fa-fogyasztásával szemben 2.187 q szén és 188 q fát használtunk fel. Megemlítésre méltó azonban az is, hogy tanszékenként is legfeljebb csak két helyiséget /a tanszékvezetői és egy segédoktatói szobát/ fűtöttünk és a hivatalok helyiségeit is összevontuk a dolgozók célszerű átcsoportosításával.

10./ 1956. november 12-én a munkaidő alatt Bognár Dezsőné szem. osztályvezető a hivatali helyiségben lévő pánccélszekrényt Márz József lakatossal kinyitatta, mert a pánccélszekrény kulcsai elvesztek; viszont benne voltak elhelyezve a személyzeti osztály másik pánccélszekrényének kulcsai. A pánccélszekrény kinyitásakor Bognár Dezsőné, Fejes István és Székács Jánosné azt látta, hogy a szekrényben a keresett kulcsokon kívül pénz is van. Hívásukra megjelent a szobába dr. Mollay János gazd. ig.helyettes és megállapította, hogy a pánccélszekrényben 8.246.20 Ft készpénz van. A jelenlévők erről jegyzőkönyvet készítettek és a talált készpénzt a Főiskola pénztárában letétbe helyezték. Minthogy a szóbanforgó készpénz rendeltetése ismeretlen volt, az összeget az Orsz. Takarékpénztárnál vezetett 1988. sz. "főiskolai gyűjtőbétét" elnevezésű betétkönyvünkre helyeztük el.

11./ 1956. november 12-én d.u. 4 órára dr. Magyar János igazgatóhelyettes a Főiskola valamennyi oktatóját értekezletre hívta össze és bejelentette a következőket:

a./ Dr. Vendel Miklós egy. tanár, ideiglenes rektor elnöklése alatt a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar, valamint az Erdőmérnöki Főiskola közös ügyeinek intézésére Rectori Tanács alakult; a Tanácsban a Főiskolát Magyar János, Sébor János, Lámfalussy Sándor és Stasney Albert professzorok képviselik.

b./ A vöröskeresztes anyagok számbavétele és elszállítása rendszeresen folyik.

c./ A Földművelésügyi Minisztériummal sem telefonon, sem másképpen nem sikerült még kapcsolatot találnia.

d./ A Főiskola, illetve Egyetem területe továbbra is autonómterület.

e./A Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar-nak Soproni Műszaki Egyetemmé történő egyesítése esetében az új egyetemen a Főiskola Erdőmérnöki Karként működnek tovább.

f./Az Erdőműveléstan Tanszékről minden oktató Nyugatra távozott. Ezzel kapcsolatban Magyar János azt javasolta, hogy a tanszékre háruló tárgyak oktatására a Főiskola kérje fel dr. Roth Gyula nyug. professzort, az Erdőműveléstan Tanszék hosszú éveken át volt vezetőjét. - Az értekezlet a javaslatot egyhangulag elfogadta.

Ezután az értekezleten vita folyt az oktatás folytatásáról. Az értekezlet résztvevői közül 25-en az oktatás folytatása mellett, 4-en az oktatás folytatása ellen szavaztak, 3-án pedig tartózkodtak a szavazástól.

Az értekezlet résztvevői az egyes tanszékek feladatait végigtekintve arról számoltak be, hogy a tanszékeken az oktatás folytatásának akadálya nincs. Célszerűnek mutatkozott azonban mindazokra a tanszékekre, amelyeknek a kinevezett tanárai Nyugatra távoztak, az itthonmaradt professzorokból egy-egy segítő-ellenőrző vezetőt választani. Az Építéstan Tsz. ilyen értelmű gondozását Stasney Albert, az Erdőfeltárástan Tanszékét Sébor János, a Kémiai Tanszékét dr. Botvay Károly, az Erdőműveléstan Tanszékét dr. Roth Gyula, az Erdőtelepítéstan Tanszékét Lámfalussy Sándor, a Növénytan Tanszékét pedig dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár vállalta magára.

Hárs László diákokotthoni igazgató bejelentette, hogy a diákokotthonban rend van, Béky Albert főmérnök jelentése szerint pedig a Tanulmányi Erdőgazdaságban mindenki a helyén áll.

Az értekezlet föltétlenül szükségesnek nyilvánította, hogy az Ausztriába távozott hallgatók után hazahívásuk céljából küldöttség menjen.

Magyar János igazgatóhelyettes az értekezlet résztvevőit, s főképpen a Főiskola Tanácsának tagjait, arra kérte, hogy válasszanak igazgatót és egy igazgatóhelyettest is. Az igazgatói állásra Sébor János professzort, az igazgatóhelyettesi állásra pedig dr. Farkas Vilmos egyetemi docenst javasolta.

A kérést, illetve javaslatot az Oktatói Értekezlet nem fogadta el; Stasney Albert, Sébor János és dr. Haracsi Lajos érvelése alapján az értekezlet úgy döntött, hogy Magyar János a régi szokásoknak, illetve szabályoknak megfelelően vegye át az

igazgatói teendők ellátását, s ha szükséges, vegye igénybe az ügyek intézésében minden oktatótársát. Magyar János a nehéz körülményekre való tekintettel, amelyeknek feladatai elől meghátrálni nem akart, az értekezlet döntését magára nézve kötelezőnek fogadta el. Ezután megemlékezett Vancsura Rudolf tanársegéd november hó 4-éről 5-ére virradó éjszakán tanusított bátor magatartásáról, amikor is Vancsura Rudolf egy idegenekből álló fegyveres alakulatnak a Főiskola területéről való eltávolításában hatékonyan segédkezett.

12./ A Főiskola oktatóinak 1956. november 12-i egyhangú állásfoglalása alapján dr. Magyar János igazgatóhelyettes 1956. november 14-én dr. Roth Gyula nyug. egyetemi tanárt írásban felkérte az Erdőműveléstani Tanszékhez tartozó tárgyak előadásainak rendszeres megtartására. Dr. Roth Gyula a felkérésnek minden tekintetben eleget tett, a gyakorlatokon is részt vett, a vizsgáztatást, szigorlatoztatást, egyszóval a tanszékvezetőre háruló minden feladatot ellátott, illetve most is ellát. Magyar János azonban elmulasztotta a felkérést megerősítés céljából a Főiskola főhatóságának egyidejűleg bejelenteni, különösen a Roth Gyula professzor javadalmazására vonatkozó intézkedés megtétele végett. /A felkérés idejében volt rendkívüli helyzet erre a mulasztásra magyarázatul szolgál./

A Földművelésügyi Miniszter 1957. március havában felterjesztésükre április hó 15-i hatállyal ideiglenesen megbízta dr. Roth Gyula nyug. egyetemi tanárt az Erdőműveléstani Tanszék vezetésével. Minthogy dr. Roth Gyula a tanszékvezetőre háruló feladatokat a felkérés napjától kezdve valóban ellátta, a méltányosság elve is megkívánta részére a teljes javadalmazás folyósítását. Főhatóságunk ezt a kérésünket elutasította; újabb felterjesztésükre azonban 1957. június hó 20-án F.M.71.819/1957.sz. alatt kelt leiratával dr. Roth Gyula professzor részére a nyugdíj és a tényleges egyetemi tanári fizetés közti különbséget folyósítását engedélyezte. Ennek a döntésnek a létrejöttében az Országos Erdészeti Főigazgatóság járt hatékonyan közre.

13./ 1956. november 14.-én délelőtt 11 órakor a Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar hallgatói a matematikai előadótermében gyűlést tartottak, és megállapították, hogy az ifjúság már nem irányítója, hanem csak passzív szemlélője az októberben megindult "mozgalomnak". A vezetést a munkásság vette át. A gyűlés szükségesnek tartotta, hogy az ifjúság ne cselekedjék a munkássággal ellentétesen. A gyűlés úgy vélte, az lesz a helyes, ha az ifjúság előadásokra nem jár, mert felfogása szerint a munkások sztrájkolásának idején az előadások látogatása sztrájk törésnek bizonyulna. Az ifjúság az előadások látogatása helyett a diákotthonokban való fokozottabb tanulás mellett foglalt állást. Dr. Magyar János, aki a gyűlésen részt vett, igyekezett a hallgatóságot az előadások rendszeres látogatására bírni; kifejtette, hogy a fogyasztási javak egyáltalában nem kimeríthetetlenek, s azokat kizárólag a munkások termelik meg. Viszont a hallgatóság pusztán fogyasztó elem, így csakis az előadások rendszeres látogatásával tudja az eltartásra való jogosultságát igazolni. Ennek az érvelésnek a hallgatóra a gyűlésen résztvevő hallgatóság soraiban köhögés és csoszogás támadt. Magyar János ekkor felszólalását nem folytatta, hanem észre és értelemre intve az ifjúságot, a gyűlésnek jószerencsét kívánt és a termet elhagyta.

A gyűlés elnöksége felszólította az összes hallgatókat, hogy akinél esetleg maradt még fegyver, vagy lőszer, haladéktalanul adja át a határőrségnek, vagy a rendőrségnek; tüzetesen vizsgálják át a diákotthonokat, nehogy valahol egyetlen töltény is visszamaradjon.

14./ 1956. november 14.-én déli 1/2 1 órakor rektori értekezlet volt. Az értekezleten dr. Vendel Miklós, dr. Tárczy Horvath Antal, Gyulay Zoltán, dr. Falk Richard, dr. Zambó János, Stasney Albert, Sébor János, Lámfalussy Sándor és dr. Magyar János egyetemi tanárok, a hallgatóság részéről pedig Bozó János V. évf. erdőmérnökhallgató és még egy-egy bányamérnök-, illetve földmérőmérnökhallgató vett részt. Bozó János az ifjúság nevében bocsánatot kért Magyar János egyetemi tanártól az őt kevéssel megelőzően ért inzultus miatt, s az ifjúsági gyűlés határozatképpen a rektori tanácsnak a következőket jelentette:

a./ A Rektori Tanács járuljon ahhoz hozzá, hogy rendszeres oktatás ne legyen; a hallgatóság óralátogatás nélkül tanuljon.

b./ Csak pecséttel ellátott "hiradó"-t fogadjon el hitelesnek.

c./ Csak azok a hallgatók részesüljenek ösztöndíjban, akik november 23-ig jelentkeznek.

A Rektori Tanács az ifjúsági gyűlés határozatai közül az elsőt nem erősítette meg, a másik kettőt nem kifogásolta.

Az ifjúság képviselői a Rektori Tanács véleményének helyességét belátták.

15./ A Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar, valamint az Erdőmérnöki Főiskola 1956. november 17-én egyesített tanácsulést tartott. A tanácsülésben az ifjúság képviselői bejelentették, hogy november 19-től kezdve mindannyian rendszeresen fogják látogatni az előadásokat. Az Ausztriába távozott hallgatók hazahívására a tanári karral egyetértésben az ifjúság 3 tagu küldöttség menesztését határozta el. A küldöttséget az osztrák határőr-ség szervei nem engedték Ausztria területére, minthogy a küldöttség tagjainak utlevele és vizuma nem volt. Így a külföldre távozott hallgatók és oktatók hazajövetelének szorgalmazására csak a levélbeni érintkezés maradt. Ezt a lehetőséget az itthonmaradt oktatók és hallgatók a lehetőség mértékéig ki is merítették.

16./ 1956. november 20-án reggel dr. Farkas Vilmos tanszékvezető egyetemi docens kiment Ausztriába a családjáért: felesége és 3 gyermeke november 4-én délelőtt távoztak el Sopronból. Amikor dr. Magyar János igazgatóhelyettes dr. Farkas Vilmos eltávozásáról tudomást szerzett, az Üzemtani Tanszékre nézve a tanszékvezetői feladatok ellátására Ágfalvi Imre egyet. adjunktust kérte fel. Ágfalvi Imre az Üzemtani Tanszék tanszékvezetői feladatait 1956. november 22-től kezdve hiánytalanul teljesítette./

17./ Az októberi-novemberi események során, ismeretlen módon, 7 db. liba és 11 db. csirke került a Főiskola botanikus kertjébe. A libákat és csirkéket Kiss Jenő és Bummer Antal techniku-

sok, Stubnya Valér és Gencsi László adjunktusok, valamint Ruzsovita Ernő, Balogh József, Bánóczy Ferencné és Simon József /dr. Magyar János igazgatóhelyettes tudtával, sőt kérésére/ beteterelték az erdészeti pavilon egyik pincéjébe. Mind a libák, mind a csirkek étetéséről és itatásáról Simon József hivatalsegéd gondoskodott mindaddig, amíg piaci áron a főiskolai dolgozóknak el nem adtuk őket. Az eladásból 1956. november hó 21-én 740 Ft. folyt be az Erdőmérnöki Főiskola pénztárába; az összeget az Országos Takarékpénztárnál vezetett 1988 számú "Főiskolai gyűjtőbetét" elnevezésű betétkönyvünkre helyeztük el.

18./ Dr. Boros Istvánné gyors- és gépirónő, aki november 4-én leányával Ausztriába távozott, 1956. november 22-én az Üzemtani Tanszéken újra jelentkezett szolgálatra. Dr. Magyar János igazgatóhelyettes Boros Istvánné munkába állását tudomásul vette és távollétét az Üzemtani Tanszék vezetőjének javaslatára évi rendes szabadságának a terhére számoltatta el, minthogy Borosné a szabadságát megelőzőleg még nem vette igénybe. /Borosné a munkáját kifogástalanul végzi./

19./ 1956. november 23-án dr. Magyar János igazgatóhelyettes az Erdőműveléstani Tanszék vadgazdálkodástani gyűjteményében lévő puskákat és lőszert Henzel János és Tompa Károly egyetemi adjunktusokkal, valamint Kaposvári János hivatalsegéddel felleltározta. Ez alkalommal megállapítást nyert, hogy a Tanszékre bízott 15 db. sörétes vadászpuska hiánytalanul meg van, a 4 db. golyós vadászfegyvernek azonban lábakelt.

A leltározók a gyűjteményben erdőmérnökhallgatók, valamint soproni és Sopron-környéki lakosok vadászpuskáira is rátaláltak. Ezen kívül 72 drb 6 mm-es céllövő kispuskát is találtak a gyűjteményben. A Főiskola igazgatóhelyettese az idegen puskákat igazolt tulajdonosainak, átvételi elismervény ellenében, folyamatosan kiadatta, a megállapíthatatlan tulajdonu, valamint a Nyugatra távozott erdőmérnökhallgatók tulajdonát képező fegyvereket pedig ugyancsak átvételi elismervény ellenében beszolgáltatta a rendőrségnek.

20./ Az októberi-novemberi események során a Főiskola vagyontárgyai közül többnek lábakelt, de jóformán kizárólag csak az olyan vagyontárgyak veszttek el, amelyek a tanszékek útján kerültek ideiglenes használatra oktatókhoz és hallgatókhoz. Így vesztett el pl. 1 Wild-féle teodolit-készülék /12.000 Ft. értékben/, amely Csizmadia József aspiránsnál volt; vagy pl. egy Kontax-fényképezőgép, amely Farkas Tibor adjunktusnál volt; továbbá Duflex fényképezőgép, amely Sebestyén László adjunktusnál volt; 1 redőnyös fényképezőgép, amely Csányi Elek adjunktusnál volt. Elvesztett továbbá egy "Praktika" fényképezőgép fénymérővel és teleobjektivekkel, amelyet Jablanczy Sándor vitt magával Ausztriába. /Az igazság kedvéért azonban meg kell említenünk, hogy ezt a fényképezőgépet tartozékai-val együtt Jablanczy Sándor 1956. december 28-án átadta Zilahy Józsefnek, aki azt haza hozta és az Erdőműveléstan Tanszékre visszajuttatta./ Elvesztett továbbá a Főiskola Skoda-gyártmányu személygépkocsija, 2 drb. 125 és 250 cm³ Csepel, 2 drb. 250 cm³ Pannónia motorkerékpár, továbbá 2 drb /egy férfi és egy női/ kerékpár, egy Triumphator számológép, egy Triumphator írógép és még több apró műszer és felszerelési tárgy. /Az értékesebb elvesztett tárgyak közé tartozik a 19. században már említett 4 drb. golyós vadászfegyver is./

Az elvesztett járművekről jelentést tettünk a helyi rendőrségnek, a közlekedésügyi minisztériumnak, az F.M. Közp. Gépjárműcsoportnak és főhatóságuknak: a szakoktatási főigazgatóságnak.

Eddig egy motorkerékpár /Pannónia/ került meg hosszasan utánjárás után.

A Skoda személygépkocsinkról tudjuk azt, hogy Salzburgban az osztrák-magyar ifjusági segítőszolgálat táborában van.

az elvesztett vagyontárgyak leltári értéke 139.424. Ft; az összeget a vagyonleltárból leirtuk.

21./ A Főiskola tanári karának az iskolai év elején az volt a szándéka, hogy az ősz folyamán a hallgatóságnak egy hetes u.n. őszi szünetet engedélyez. Ezzel a tanári kar a hallgatóság részéről már évek óta tapasztalt egyéni eltávozási kérelmeket akarta feloldani, illetve a hallgatóság hazautazását általános

érvénnyel meghatározott időhatárok közé akarta korlátozni. Arról, hogy őszi szünet lesz, a hallgatóság már október közepén tudott. Ez a szünet azonban az októberi-novemberi események miatt elmaradt. Az itthon maradt hallgatóság viszont az októberi-novemberi események lezajlása után a beígért egy hetes szünetet nagyon várta és nagyon kérte. Minthogy az itthon maradt hallgatóság tekintetében a tanulmányi fegyelmet tulfeszíteni semmiképpen sem volt célszerű, a Főiskolai Tanács határozata alapján a hallgatók számára 1956. november 24-től december 2-ig egy hetes szabadságot engedélyeztünk.

22./ 1956. november 26-án megjelent a Főiskola igazgatói hivatalában Huber Károlyné titkárnő, aki november 4-én kisleányával Ausztriába távozott s dr. Magyar János igazgatóhelyettestől azt kérte, hogy korábbi munkakörébe fogadja vissza. Dr. Magyar János igazgatóhelyettes Huber Károlynét titkárnői munkakörébe vissza állította. /Huber Károlyné fizetését a Főiskola november 26-tól kezdve folyósította. A megnevezett munkakörét kifogástalanul el látja./

23./ Itt említjük meg, hogy Lux András egyetemi docens 1956. november 12-e után az országot elhagyta; Ausztriába távozott, ahová a családja már november 4-én kiment. Lux András eltávozásának napját ezidőszerint pontosan nem tudjuk. Jelenleg, állítólag, az Amerikai Egyesült Államokban van.

24./ A II. rész 27. szakaszában már szóltunk arról, hogy a Főiskola tanácsa 1956. október 27-i ülésében egyhangulag állást foglalt amellett, hogy a Főiskola és a Műszaki Egyetem Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kara egyesüljön és az új felsőoktatási intézmény Soproni Műszaki Egyetem elnevezéssel működjék.

A II. részben arról is szóltunk már, hogy a Főiskola és a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar 1956. november 3-i közös tanácsülésében az egyesítést határozatban kimondta és egyidejűleg ideiglenes rektort választott dr. Vendel Miklós egyetemi tanár, akadémikus személyében.

Most említjük meg, hogy 1956. november 23-án dr. Vendel

Miklós ideiglenes rektor, valamint dr. Zambó János dékán és dr. Magyar János igazgatóhelyettes az Oktatásügyi Miniszterhez és a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályához jelentést tett az egyesítés és az ideiglenes rektorválasztás tárgyában hozott határozatról s egyszersmind kérte a főhatóságok állásfoglalását.

1956. november 30-án az Oktatásügyi Minisztériumban a felsőoktatási intézmények vezetői számára rendezett országos értekezleten /az értekezleten Sopronból mind dr. Vendel Miklós, mind pedig Zambó János és dr. Magyar János részt vett/ dr. Kónya Albert oktatásügyi kormánybiztos az értekezlet nyilvánossága előtt kijelentette, hogy az Erdőmérnöki Főiskola és a Műszaki Egyetem Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Karának Soproni Műszaki Egyetem névvel való egyesítésével egyetért és hogy ezzel kapcsolatban a Bányamérnöki Kar I. és II. éves hallgatói Miskolcra Sopronba kerülnek.

Dr. Kónya Albert kormánybiztosnak a közlése alapján a két felsőoktatási intézmény, az ideigl. rektor vezetése alatt, a felmerült közös ügyekben közös tanácsulések és az u.n. rektori tanács javaslatai alapján együttműködött.

Bár a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar és az Erdőmérnöki Főiskola egyesítésének gondolatát az a körülmény megerősítette, hogy a Művelődésügyi Minisztérium megküldte az egyesítésre vonatkozó törvénytervezet szövegét hozzászólás céljából s bár a törvénytervezetet 1956. december 13-án közös tanácsülésben megtárgyaltuk és a módosított szöveget a Földművelésügyi Minisztériumnak, illetve a Művelődésügyi Minisztériumnak megküldtük: az Erdőmérnöki Főiskola jogi helyzete és hovatartozandósága nem tételt vita tárgyává s a Főiskola mint a Földművelésügyi Minisztérium főhatósága alá tartozó felsőoktatási intézmény folytatta, illetve folytatja most is oktató és nevelő munkáját az Országos Erdészeti Főigazgatóság által nyújtott hathatós szakmai támogatással.

25./ Az előbbi szakaszban említett, Budapesten tartott országos értekezlet alkalmával dr. Zambó János a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar dékánja, az Oktatásügyi Minisztériumban rövid uton arra kapott utasítást, hogy a fizikai dolgozóknak 1956. október hó 24-től október hó 31-ig teljesített tényleges munkájá-

ért 100 %-os pótlékot fizessen ki.

Ennek a pótléknak a kifizetését az egyetemi és főiskolai dolgozókból álló küldöttség a Főiskola fizikai dolgozói részére is ismételten követelte. Ezért azt 1956. december 6-án kifizettük.

A jogalap nélkül teljesített kifizetésekre vonatkozó 40/1956./XII.15./ kormányrendelet megjelenése után a főiskolai dolgozók kérésére a Földművelésügyi Minisztériumhoz intézett felterjesztésünkben kértük a pótlék visszafizetésének kötelezettsége alól való felmentést. Főhatóságunk a felterjesztésben előadott kérést 1957. április 1-én elutasította. Ezért a jogalap nélkül felvett fizetést a dolgozók árpilis havi fizetéséből két részletben levontuk.

Fejes István előadó, ifjúság káderes, időközben a Főiskola állományából kilépett, így a jogalap nélkül felvett pótlékot az ő fizetéséből nem vonhattuk le. A pótlék levonására és visszafizetésére jelenlegi munkaadóját: az MSZMP soproni bizottságát tartozási kivonat egyidejű megküldésével 1957. április 11-én megkerestük.

26./ A Főiskola 1956. december 10-i tanácsülésének határozata alapján az egész első félévi tananyag kellő időre történő előadásának érdekében új órarendet készítettünk. A tananyag előadásának időszükségletét heti 38-42 órával számolva az I. évfolyamra nézve Stasney Albert, a II. évfolyamra dr. Botvay Károly, a III.-évfolyamra Sébor János, a IV. évfolyamra Lámfalussy Sándor, az V. évfolyamra pedig dr. Haracsi Lajos professzort kérte fel. A marxista tárgyaknak, a honvédelemnek és az idegen nyelveknek az oktatását az Oktatásügyi Minisztériumban 1956. november 30-án Budapesten tartott értekezleten hallottakhoz képest szüneteltettük. Az új órarendet december 17-ével léptettük életbe, s megvalósításával elértük, hogy az I. félévi előadásokat és gyakorlatokat az V. éves erdőmérnökhallgatók számára 1957. január 10-ére, az I-IV. évfolyam hallgatói számára pedig január 19-ére maradéktalanul be tudtuk fejezni.

Eljárásunk helyességét az 1956. december 23-án 85-22/5/1956. sz. alatt kelt O.M. rendelet igazolta.

27./ Lőrincz József szakoktatási főigazgató dr. Márffy Valér osztályvezetővel Budapestről autón 1956. december 14-én déltájban Sopronba érkezett és a Főiskola helyzetéről dr. Magyar János igazgatóhelyettestől általános tájékoztatást kért. A Főiskola igazgatóhelyettesének beszámolója során /a beszámolón jelen voltak; Lámfalussy Sándor, Sébor János, Stasney Albert professzorok és dr. Molloy János gazd. igazgatóhelyettes is/ Lőrincz József főigazgató elvtárs.

a/ helyeselte a nov. 4-én nyugatra távozott ifjuságnak és oktatóknak a hazahívása céljából a Főiskola és a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Kar tanáraiból alakított küldöttség tervezett ausztriai utját;

b/ egyetértett a nyugatra távozott főiskolai dolgozók elhagyott lakásainak az ügyében és a bennük talált vagyontárgyak biztonsága érdekében kifejtett főiskolai erőfeszítésekkel;

c/ helyeselte, hogy a Főiskola a személyzeti osztály dolgozóit nem bocsátotta el, hanem a korábbi fizetésükkel részint a régi, részint pedig új munkakörben foglalkoztatja őket;

d/ tudomásul vette a főiskolai dolgozók jutalmazására tett intézkedéseket;

e/ engedélyezte 2000 Ft-os költségkihatással egy nagyobb terjedelmű szakmunka-részlet angolról magyarra fordítását, amire dr. Botvay Károly professzor tudományos munkásságához volt szükség;

Lőrincz József főigazgató és dr. Márffy Valér osztályvezető elvtársak a Főiskola igazgatóhelyettesétől, illetve a tanári kar képviselőitől kapott tájékoztatás alapján a Főiskola oktató- és nevelőmunkáját, valamint ügyintézését a körülményekhez képest rendbenlévőknek találták.

28./ Az 1956. évi költségvetésünkben az oktatók és adminisztratív dolgozók jutalmazására rendelkezésre álló hitelből a szakszerzeti bizottság javaslata alapján december hó 15-én a Főiskola vezetője 38 oktatót és 43 egyéb főiskolai dolgozót részesített jutalomban. Az oktatók részére folyósított jutalom 47.900.-Ft az egyéb dolgozók részére folyósított jutalom 17.900.-Ft volt.

A jutalmazásra rendelkezésre álló költségvetésből magától értetődőleg, csak az itthon maradt oktatók és dolgozók számarányának megfelelő hitelt használtunk fel. Jutalomban részesültek mindazok az oktatók és dolgozók, akik az októberi-novemberi események után a Főiskola rendjének helyreállításában és az oktatás megkezdésében, ill. folytatásában tevőlegesen részt vettek.

29./ A 27/a. pontban említett tanári küldöttség sajnos az Ausztriába való kiutazásra nem kapott engedélyt. Ellenben arról érkezett Sopronba hír, hogy az eltávozott hallgatók és oktatók Kanadába való kivándorlásának a szándéka komolyra fordult. Ekkor, - 1956. december 18-án a Főiskola és a Bányamérnöki- és Földmérő-mérnöki Kar tanárai az alábbi szövegű levelet irták és küldték ki az eltávozottaknak:

Egyetemünk tanári kara kötelességének érzi, hogy tájékoztatasson Benneteket mind az egyetem, mind Sopron város helyzetéről 1956. november 4-től a mai napig. Tesszük ezt azért, hogy a különböző, és nemegyszer egymásnak ellentmondó hírekben eligazodhassatok.

Egyetemünket november 4-ike utáni napon még fegyveres ifjúság őrizte. A külföldi segélyek révén az egyetem helyiségeiben elhelyezett holmikat továbbítás céljából a városnak adtuk át. A termek kitakarítása után, november 10-én megkezdődtek az előadások. Az otthonukból folyamatosan visszatérőkkel a hallgatóság száma napról napra növekedett sokan ugyanis hazautaztak s mintegy három hete az itthon maradtak teljes létszámmal hallgatják az előadásokat. Egyetemünk felszerelésében említésre méltó kár nem esett.

Köztudomásu, hogy már október 27-én elhatároztuk egyetemünk és főiskolánk egyesítését. Az oktatásügyi Minisztérium az egyesítés célszerűségét elismerte és ennek folyamánként kezdeményezte, hogy az egyesítést beleértve a miskolci bánya- és földmérőmérnököket is - minél előbb törvényerejű rendelet megerősítse. Tudomásunk szerint a megerősítés 1957. január 1-re várható. Az egyesítéssel a földművelésügyi minisztérium is egyetért. Az egyetem működési helye Sopron.

Mind Sopron város, mind az egész lakossága egységesen és különösképpen méltányolta egyetemi ifjúságunknak október 23-val kapcsolatos tevékenységét. Sopronban senkinek semmilyen bántódása nem esett. November 4-ike után pár nappal a MEFESz új vezetőséget vá-

lasztott és ez ma is az október 23-i szellemben folytatja működését

Különösen az utóbbi két hétben több egyetemi hallgató érkezett haza. Már ők is hallgatják az előadásokat. A rektori tanács határozata értelmében sem év-, sem félévvesztés nem sujthat senkit. Vonatkozik ez a még kint lévőkre is.

Egyetemünk tanári kara és ifjúsága nem itéli el a külföldre távozottakat, mint ahogy nem magasztalja az itthon maradottakat sem. A külföldre távozottakat vérünkből való vérnek, magunkhoz tartozóknak tekintjük és örülnénk, ha ismét mindannyian együtt dolgozhatnánk tovább sokat szenvedett hazánk érdekében.

Szomorúsággal hallottuk, hogy ifjúságunk egy része tengeren tulra készül. Az az érzésünk, hogy ezek elvesznek a magyarság számára. A kötelességszerű tájékoztatáson tulmenően ez is egyik oka volt annak, hogy levelünkkel felkeresünk Benneteket.

Bizva abban, hogy levelünk eljut Hozzátok és körültekintő megfontolásra késztet, kívánunk Mindannyiotoknak szívből jó szerencsét!

A 8-10 példányban előállított levelet aláírta: dr. Botvay Károly, dr. Falk Richárd, Gyulay Zoltán, dr. Haracsi Lajos, Kiss Ignác, Lámfalussy Sándor, dr. Magyar János, dr. Pallay Nándor, Sébor János, Stasney Albert, dr. Tarján Gusztáv, dr. Tárczy-Hornoch Antal, dr. Vendel Miklós és dr. Zambó János.

A levélre még a következő utóirat került:

U.i. Levelünket kint lévő professzorainknak és ifjúságunknak szánjuk. Tekintettel arra, hogy mindenki címét nem tudjuk, az a kérésünk, hogy levelünket egymás között ismertessétek. Négy professzor hivatalos ügyben és betegség miatt távol van.

A levelet 1-1 példányban egyes hallgatóknak és oktatóknak címezve menesztettük. /Zilahy József a neki címzett levelet megkapta; haza is hozta magával. Tőle tudjuk, hogy mások is megkapták a nekik címzett leveleket./

30./ A 27/f. pontban foglaltakra való hivatkozással megemlítjük, hogy a Főiskola tanárainak a káderanyagáért dr. Mollay János gazd. igazgatóhelyettes 1956. december 19-én szabályszerű meghatalmazással jelentkezett Budapesten a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságán. Az anyagot azonban nem kapta meg. Forgó József elvtárs írásban adott közlése szerint a Minisztérium az érdekelt felsőoktatási intézmények által november 20-ig át nem vett káderanya-

gokat megsemmisítette. /Az ügyben a Főiskola igazgatóhelyettese 1956. december 21-én 102/1956. szám alatt kelt jelentésében Lőrincz József főigazgatóhoz fordult. A jelentésre a Főiskola nem kapott választ. Vadon Zoltán a Bánya- és Földmérőmérnöki Kar Terv és pénzügyi osztályának vezetője, ugyancsak 1956. december 19-én az Oktatásügyi Minisztériumtól az említett karok tanárainak a káderanyagát Budapesten megkapta és azt Sopronba meghozta./

31./ Az októberi-novemberi események során a Főiskola főbejárási kapuja súlyosan megrongálódott; egy tehergépkocsi az egyik kapupillért kidöntötte. A Főiskola vagyonbiztonsága megkövetelte a kapu sürgős helyreállítását.

Hosszas utánjárás után a helybeni karbantartó KTSz többszöri megszakítással a kapu helyreállítási munkáját november-december hónapok folyamán elvégezte. A felmerült költség: 2.500.-Ft.

32./ A főiskola kémiai épületének teljes felújításával egyidejűleg szükségessé vált a világítási berendezéseinek korszerűsítése is. Az épület földszintjén és alagsorában lévő hallgatósági és kutató-laboratóriumokban az igényeknek egyáltalán meg nem felelő, teljesen elavult, rosszul tervezett világítási berendezés volt.

Az októberi-novemberi események után a Vas- és Szerelő KTSz közölte, hogy a Főiskola a régi kivánságának megoldásához a szükséges anyag rendelkezésre áll és a munka megrendelésével lehetőség nyílnék arra, hogy a szövetkezet akkori munkahiánya áthidaltassék.

Az épület világítási berendezésének felújítását a szövetkezet 1956. november hónapjában megkezdte és december hó folyamán be is fejezte.

Az új világítási berendezéssel 40%-os áram-, illetve költségmegtakarítás érhető el, mert a korábbi izzós világítás helyett "F" csöves világítási berendezést létesítettünk. A felmerült költségek összege: 30.000.-Ft.

33./ 1956. december 20-án az Erdőmérnöki Főiskola és a Soproni Műszaki Egyetemi Karok közös vöröskeresztes-szervezetet hívtak életre. Ennek intézőbizottságában a Főiskolát dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár és évfolyamonként egy-egy erdőmérnökhallgató képviseli.

Az intézőbizottság a Főiskolát és az Egyetemet ért károkat bejelentette a Vöröskereszt Egyetemi Központjának Budapestre.

A helyi bizottság több alkalommal osztott ki a hallgatók és a dolgozók között ruhaneműt és kisebb élelmiszer-csomagot.

34./ 1956. december 21-én Hárs László diákokthoni igazgató /dr. Magyar János igazgatóhelyettes hozzájárulásával/ a Soproni Karhatalmi Szervek parancsnokának: Leisztinger Sándornak kölcsönadott a Templom-utcai diákokthontól 20 db vaságyat, 40 db matracot és 6 db toldatot. A kölcsönzés időtartamát kölcsönös megállapodással, 10 napban szabták meg.

Hárs László, illetve a diákokthon a kölcsönadott felszerelési tárgyakat csupán többszöri sürgetés és végül a Győri Karhatalmi Parancsnoksághoz benyújtott írásbeli megkeresés után /Bognár Antalné gondnoknő tanúsága szerint/ csupán 1957. május végén kapta vissza.

35./ 1956. december 13-tól 1957. január 2-ig a Dimitrov téri diákokthon lakószobáinak a fűtését nem győztük szénnel. Abban az időben csak az ugynevezett tanulószobákat tudtuk fűteni. Ez az eset arra int, hogy a diákokthonban biztosítani kell a pincszintben annyi szabad helyet, hogy az egész fűtési idényre elegendő mennyiségű szén, ill. tüzelőanyag már a nyár folyamán betárolható legyen. Megemlítésre méltó, hogy a hallgatóság a fűteskorlátozás időszakában is teljesítette kötelességét, igaz ugyan, hogy 1956. december 21-től 1957. január 3-ig a hallgatóság oktatási szünetet kapott.

36./ 1956. december 29-én Sébor János egyetemi tanár lakásán 4 rendőrségi közeg fegyverrejtegetési feljelentésre való hivatkozással házkutatást tartott. Fegyvert nem találtak, 3 iratot azonban lefoglaltak. Két irat a hallgatók pontokba foglalt október követelését tartalmazó röplap, 1 pedig ironnal irt háztartási feljegyzés volt. A helybeli Rendőrség és Ügyészség nem tudott a házkutatás elrendeléséről. Az esetet dr. Vendel Miklós ideiglenes rektor bejelentette az Oktatásügyi Minisztériumnak, Sébor János professzor pedig a Legfőbb Ügyészségnek. /Sébor János professzor a Legfőbb Ügyészségtől 1957. február hónapban kapott választ./

34./ A soproni Rendőrség 1956. december 30-án ellenőrizte a

Főiskola vadgazdálkodástani, illetve a fegyvergyűjteményt, és azt rendbenlévőnek találta.

38./ Esztó Péter a Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának nyug. professzora 1956. december 31-én este a rádióban beszédet tartott. Beszédében két olyan megjegyzést is tett, amellyel kapcsolatban észrevétellel kell élnünk:

a/ Esztó professzor azt mondta, hogy ő jól nevelte a bányamérnökhallgatókat, s ezért azok nem is hagyták el olyan nagy számban hazájukat, mint más egyetemek, főiskolák hallgatói, mint pl. az Erdőmérnöki Főiskola hallgatói.

/Megjegyzésünk: Nem vonjuk kétségbe, hogy Esztó professzor a bányamérnökhallgatókat jól nevelte, de közülük Sopronból annyi el sem mehetett, mint az erdőmérnökhallgatókból, mert a bányamérnökhallgatók I. és II. évfolyamát Miskolcon képzik ki./

b/ Esztó professzor beszédében azt a körülményt, hogy 1956. november 12-én Sopronban mind az Erdőmérnöki Főiskola, mind pedig a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar újra megkezdte az oktatást, némileg a maga érdemének tulajdonította.

/Megjegyzésünk: Esztó professzor az októberi és novemberi események idejében, illetőleg közvetlenül azok után nem tartózkodott Sopronban./

Észrevételeink helyességében a Bányamérnöki Kar professzorai közül például dr. Zambó János dékán és Gyulay Zoltán egyetemi tanár is osztozik.

39./ 1956. december 27-e és 31-e között táviratilag és levélben kérte a Főiskolára való visszafogadását Nemky Ernő egyetemi tanár, dr. Farkas Vilmos egyetemi docens, Csapody István egyetemi tanársegéd, Vörös József testnevelő tanár és Zilahy József osztályvezető helyettes.

A Főiskola Tanácsa 1957. január 4-i ülésében titkos szavazással egyhangulag a felsoroltak visszafogadása mellett foglalt állást. Erről dr. Magyar János igazgatóhelyettes értesítette az érdekelteket, egyszersmind az 1957. január 7-én 18/1957.sz. alatt kelt írásbeli jelentésében a nevezetteket, valamint Teszárs Géza adjunktusnak is a visszafogadásához az F.M.Szakoktatási Főigazgatójának hozzájárulását kérte. /A súlyosan beteg Teszárs Géza adjunktus visszafogadá-

sa mellett a Tanács már korábban állást foglalt. /Dr. Kiss József egyetemi tanár szintén kérte a visszafogadását. Az ő ügyében is kedvezően foglalt állást a Tanács, visszavételének engedélyezését az igazgatóhelyettes az F.M.Szakokt.Főigazgatójától az előbb említett jelentésében kérte is. A Főiskola Tanácsa dr. Kiss Józsefnek csupán azt a kérését nem teljesíthette, hogy a külföldi tartózkodását tanulmányutnak tekintse.

A felsoroltak visszafogadásához Lőrincz József főigazgató elvtárs /dr. Meissel János oktatásügyi minisztériumi főosztályvezetőtől távbeszélőn vett értesítés szerint/ már 1957. január 5.-én hozzájárult.

40./ 1957. január 9.-én és 11.-én a Rendőrség Tanka Sándor egyetemi adjunktus lakásán házkutatást tartott ismeretlen tettes feljelentése alapján jogtalanul eltulajdonított állami vagyontárgyakat keresve. Ilyen vagyontárgyakat a Rendőrség Tanka Sándor otthonában nem talált; a házkutatást végző közegek a lakásból semmit nem vittek el magukkal.

41./ A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalattal /Budapest, V. Vécsey u.4./ a Főiskolához intézett írásbeli megkeresésére, 1957. január 14.-én 41/1957. szám alatt kelt levélünkben közöltük, hogy könyvkiadási tervében dr. Haracsi Lajos "Erdővédelemtan" és Lámfalussy Sándor "Erdőhasználatlan" c. tankönyvének a kiadását 1958. végére, dr. Botvay Károly "Erdészeti talajtan" c. tankönyvének a kiadását pedig 1959. végére irányozza elő. Egyidejűleg a Vállalattól azt kívántuk, hogy Roller Kálmán "Erdőtelepítéstan", Adamovich László "Erdészeti szállító-pályák" és Jablánczy Sándor "Erdőműveléstan" tankönyvének megjelentetését a könyvkiadási tervéből törölje.

42./ A Földméréstani Tanszékről a tanszékvezető kivételével 1956. nov. 4.-én valamennyi oktató Nyugatra távozott. A nov. 12.-én újból megindított oktatás szükségessé tette a tanszéken legalább egy segédoktatói állás betöltését. Sébor János tanszékvezető egyetemi tanár javaslatára dr. Magyar János igazgatóhelyettes 1957. január hó 17.-i hatállyal az egyik üresedésben

lévő adjunktusi állásra Pálvölgyi Lóránt okl. erdőmérnököt kinevezte. Pálvölgyi Lóránt korábban a Földméréstan Tanszéken tanársegédként működött, legutóbb pedig a budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat szolgálati kötelékében dolgozott.

43./ A Tudományos Minősítő Bizottságból kapott felhívásra 1957. január 18-án 11/1957.sz. alatt bejelentettük, hogy Herpay Imre aspiráns Sopronban továbbra is dolgozik. Csizmadia József, Kéky Gyula és Buzási László aspiránsok azonban előttünk ismeretlen helyre távoztak.

44./ A Brennbergbányán megindított külszíni fejtésből a Főiskola egy alkalommal /1957. január 18-án/ a Városi Tanács utján 71 q szenet kapott.

45./ Az első félévi előadásokat, a 26. pontban említett új órarend következetes betartásával, 1957. január 19-én befejeztük. Január 20-ával megkezdődött a vizsgahónap.

46./ Az V. éves erdőmérnökhallgatók, főiskola oktatók vezetése és felügyelete alatt, összesen 4 vadászaton vettek részt, mégpedig: 1956. december 16-án Petőházán,
1956. december 23-án Magyarfalván,
1957. január 13-án Vitnyéden.
1957. január 21-22-én Hegykőn.

A vadászatok rendezője a Tanulmányi Erdőgazdaság részéről Molnár István előadó, az Erdőműveléstan Tanszék részéről pedig dr. Roth Gyula, illetve Stubnya Valér egyetemi adjunktus volt. A vadászatok megtartásához minden esetben a helybeli Szovjet Városparancsnokság, illetve a Rendőrség engedélyére volt szükség, amit a vadászaton résztvevők névsorának bemutatásával meg is kaptunk.

Az 1956. decemberi 16.-i és 1957. január 13-i vadászat után a Dimitrov-téri diákotthonban az ifjúság egy-egy vadászvacsorát rendezett. A vacsorák alkalmával elhangzott felszólalásokban és énekekben mindkét alkalommal felcsendült a távollévő hallgatókra való emlékezés és a hazavárásuk gondolata.

47./ Az 1956. október-novemberi esemény során főképen november 4.-én Nyugatra, avagy haza a szüleikhez, illetve családjaikhoz eltávozott hallgatók Sopronban a Főiskola igazgatói hivatalában az alábbi sorrendben és számban jelentkeztek:

1956. nov. 16.-án: Waliczky László;

nov. 22.-én: Kababik Béla és Takács László;

nov. 24.-én: Bartucz Ferenc és Hajdu Imre;

nov. 29.-én: Dubecz Albert és Tengely Béla;

dec. 11.-én: Bánky József, Paulik Vince és Söveges Lajos;

Zsilvölgyi László, Horváth Ferenc, Molnár József, Kovács Jenő és 42 V.-éves erdőmérnök-hallgató, névszerint: Gerendás Lajos, Goda János, Kucsera István, Pápa Ferenc, Perendi József, Szakál Gyula, Takács Jenő, Tóth László, Csanádi Béla, Dávid Sándor, Halupa Lajos, Homolya József, Szabó Sz. József, Szeberényi Dávid, Szegő Lajos, Szabó V. József, Beliczay István, Bandics István, Izrael Gábor, Kassai Viktor, Ott János, Farkas Sándor, György Kálmán, Hirka János, Jamrik István, László Pál, Máthé Károly, Vizvári Ferenc, Horváth István, Kállay László, Magvas István, Pap Zoltán, Szabados Mária, Brunner János, Csoboth Lázár, Juhász Jenő, Kovács Pál, Kovács Ferenc, Láng Sándor, Mályi Géza, Niedermüller Vilmos, Szabó László;

dec. 17.-én: Hohl Mária, Németh Mária, Horváth Samu, Juhász Miklós, Szabó Gyula, Frankó János, Dávid Lajos Maczka János, Lódör Ferenc, Géczi Ilona, Gósi Ernő és Szikra László;

dec. 20.-án: Göndöcs Imre és Hajdu Gábor;

dec. 22.-én: Lenchés Imre és Kovács Imre;

dec. 27.-én: Szabó László;

dec. 28.-án: Krémer Antal, Hegyi András, és Zsigmond Katalin

1957. jan. 1-5-ig: Joó Bálint, Bánszegi József, Iván Teréz, Fata-
lin Gyula és Szommer József;

jan. 7.-én: Cselkó József, Kóhalmy Tamás és Rozsenich Tamás;

jan. 10.-én: Debreceni István;

jan. 31.-én: Ferencz Gyula;

Ezek szerint 1956. nov. 16.-tól 1957. jan. 31.-ig összesen 86 erdőmérnökhallgató tért vissza Sopronba, a Főiskolára tanulmányainak folytatása céljából. Kassay Viktor azonban hamarosan eltűnt újra Sorponból.

46./ 1957. január 19.-én azokat az erdőmérnökhallgatókat, akik nyári üzemi gyakorlatukról jólsikerült beszámolókat, illetve elismerésre méltó tud. diákköri dolgozatokat, avagy beszámolókat készítettek, a Főiskola megjutalmazta.

a./ Nyári üzemi gyakorlatáról jól sikerült beszámolójáért 100-100 Ft-os jutalomban részesült Szabó Sz. József, Czágásch József, Tóth Lajos, Takács Jenő, Termann István, Nagy István, Nagy László, Révész Márta, Ivanics József, Vető Endre, Bakonyi István, és Waliczky Lászlóné.

200-200 Ft-os jutalomban részesült: Hirka János, Niedermüller Vilmos, Szabó V. József, Papp László, Leskó János, Mucsi Péter, Papp Mihály, Kassai Imre, Pallay Mária, Szilágyi István, és Waliczky László.

300-300 Ft-os jutalomban részesült: László Pál, Halupa Lajosné és Szabó Béla.

400- Ft-os jutalomban részesült: Bozó János.

b/ Elismerésre méltó tudományos diákköri dolgozatáért a Magyar Tudományos Akadémia által adományozott 3.000 Ft-os összegből

500 Ft-os jutalmat kapott: Vizvári Ferenc;
500 Ft-os jutalmat kapott: Goda János és Szakál Gyula;
500 Ft-os " " : Halupa Lajos;
700 Ft-os " " : Papp László, Szabó V. József,
Termann István, Czágásch József, Niedermüller Vilmos, Szabó László,
és Szabados Mária;
800 Ft-os jutalmat kapott: Szabó Béla, Kassai Imre, Papp Gyula és Pirkhoffer János.

c/ Kiemelkedő diákköri beszámolójáért:

400 Ft-os jutalomban részesült Izrael Gábor;
300-300 Ft-os " " Beliczai István és Nagy Antal;
200-200 Ft-os " " Leskó János, Zádor Oszkár,
Pallay Mária, Göndöcs Imre és Waliczky László.

A kiosztott jutalmak végösszege: 4700 + 3000 + 2000 = 9700 Ft.

49./ 1957. január 19.-én Zilahy József osztályvezetőhelyettes, január 20.-án pedig Nemky Ernő egyetemi tanár, dr. Farkas Vilmos egyetemi docens, Csapody István egyetemi tanársegéd és Vörös József testnevelő tanár hazaérkezett Ausztriából Sopronba. Mindannyian január 21.-én /hétfőn/ jelentkeztek szolgálatra a Főiskola igazgatói hivatalában. Dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár, aki ezen a napon

dr. Magyar Jánost helyettesítette, a megnevezetteket korábbi munkakörükbe visszaállította. Zilahy József, valamint Nemky Ernő és társai mindjárt munkába álltak és azóta is hiánytalanul ellátták munkaköri kötelességeiket.

50./ Dr. Pallay Nándor egyetemi tanár, a Fatechnológiai tanszék vezetője, idegösszeroppanás következtében elvesztette beszélni való képességét; 1957. január 21-én kórházba kellett vonulnia.

A Főiskolai Tanács január 24-i ülésében dr. Pallay Nándor helyettesítésével Lámfalussy Sándor egyetemi tanárt, az Erdőhasználati Tanszék vezetőjét bizta meg, egyidejűleg felmentve őt az Erdőtelepítéstani tanszékkel kapcsolatos segítő-ellenőrző megbízatása alól. Az Erdőtelepítéstani tanszékkel kapcsolatos felügyeleti teendők ellátására a Tanács dr. Haracsi Lajos egyetemi tanárt, az Erdővédelemtani Tanszék vezetőjét kérte fel.

Lámfalussy Sándor professzor helyettes tanszékvezetői minőségében az V. éves erdőmérnökhallgatókat fatechnológiából levizgattatta, ezenkívül a Fatechnológiai Tanszék által már korábban kiadott feladatok megoldásaképpen beérkező diplomatervek elbírálásáról is gondoskodott.

51./ Az 1956. november 4-én Nyugatra távozott főiskolai oktatók és más dolgozók elhagyott lakását a Városi Tanács tudtával és beleegyezésével csakhamar lepecsételtettük és a fenntartásuk érdekében minden erőfeszítést megtettünk abban a reményben, hogy az eltávozottak visszajönnek és újra elfoglalják otthonaikat. Ez a reményünk pl. Nemky Ernő egyetemi tanár, avagy pl. Vörös József testnevelő tanár esetében valóra vált, az elhagyott lakások többségében azonban a bérlők nem jöttek vissza. Ilyen körülmények között, különösen a főiskolai szolgálati lakásoknak az igénybevételéről és kiutalásáról gondoskodnunk kellett, mert azok huzamos megőrzése olykor szinte már egészen kilátástalan vállalkozásnak tűnt.

A szolgálati lakásokat dr. Magyar János igazgatóhelyettes a Főiskolai Tanács által alakított bizottság, valamint a szakszervezet javaslata alapján utalta ki az igényjogosultaknak:

a/ a Bezerédy-féle Bajcsy-Zsilinszky u.l.sz.alatti 1 szoba-összkomfortos lakást Hörömpöly Erzsébet laboráns,

b/ a Jablánczy-féle Sztálin tér 57. alatti 2 szoba összkomfortos lakást Gunda Mihály adjunktus,

c/ a Baranyai-féle két szoba-összkomfortos lakást Pagony Hubert adjunktus,

d/ a Tuskó-féle Sztálin tér 9. alatti 2 szoba-összkomfortos lakást Kerényi Ervin tanársegéd,

e/ a Kocsis-féle Kossuth Lajos u. 31. alatti 2 szoba-összkomfortos lakást Rónai Ferenc adjunktus,

f/ a Roller-féle Zsilip u. 19. alatti 3 szoba-összkomfortos lakást dr. Magyar János egyetemi tanár kapta.

A Főiskola által beruházási hitelkeretből a Kossuth Lajos u. 7-9 sz. alatti épületben kialakított, egy 3 szoba-összkomfortos és egy 2 szoba-összkomfortos lakást dr. Magyar János igazgatóhelyettes Gencsi László adjunktusnak, illetve Roxer Egon tanársegédnek adta ki.

A Csányi-féle Szt-Lélek utca 1. alatti, nem szolgálati 2 szobás lakást a Lakáshivatal Simon József hivatalsegédnek utalta ki.

A Főiskola három, egyenként 2 szoba-összkomfortos szolgálati lakást elveszített, mert ezeket a lakásokat a háztulajdonosok /személyi tulajdonosok/ vették birtokukba.

52./ A Főiskola volt dolgozói közül az Igazgatói hivatalban 1957. január végén dr. Magyar Pál, dr. Győrfi János és Lessenyi Ferenc, március havában pedig Tatai Jenő volt dékáni titkár rehabilitációs kérelmet nyújtottak be. A Főiskola Tanácsa ezeknek a kérelmeknek az előkészítő elbírálására Sébor János egyetemi tanár elnöklete alatt Lámfalussy Sándor és dr. Botvay Károly egyetemi tanárokból, valamint előadói minőségben dr. Mollay János gazd. igazgatóhelyettesből bizottságot alakított. A bizottság 1957. február 1-i ülésében hozott határozatával dr. Magyar Pál, dr. Győrfi János és Lessenyi Ferenc rehabilitását, majd az 1957. március 19.-i ülésében hozott határozatában Tatay Jenő rehabilitálását is javasolta. A Főiskola Tanácsa a bizottsági javaslatokat magáévá téve: az ügyekkel kapcsolatos iratokat döntés végett az F.M. Szakoktatási Főigazgatója elé terjesztette. Dr. Magyar Pál és dr. Győrfi János ügyében a Főiskola a Szakoktatási Főigazgatóságtól 1957 június 11.-én 71.928/1957.sz. alatt kelt leiratban már kapott választ, Lessenyi Ferenc és Tatay Jenő ügyében azonban a Minisztériumtól ezideig a Főiskolára döntés még nem érkezett.

53./ 1957 január 28-ról 29-re virradó éjszaka 2 órától kb. 4 óráig mintegy 15 karhatalmi tiszt a Templom-utcai diákotthonban házkutatást tartott: fegyvereket és röplapokat kerestek. A szobákban összeszedték a hallgatóknál talált vöröskeresztes konzerveket, amelyeket az ifjúság a Főiskolai-, illetve Egyetemi Tanácsnak a Városi Tanáccsal és a Szovjet Városparancsnokkal egyetértésben hozott határozata alapján kapott. A frissen meszelt folyosók falára "Éljen Kádár János", "Éljen a kommunisták pártja", stb. jelmondatokat irtak. Egy-egy jelmondat nagysága, illetve hosszúsága elérte a két métert is. Egyes tisztok a hallgatókat "fasiszta és ellenforradalmi" jelzőkkel illették. A nyomozók végül belátták, hogy az épületben fegyver elhelyezve nincsen és eltávoztak. Eljárásuk a hallgatóság körében többet ártott, mint használt. A magukkal vitt konzerveket az egyetemi KSzMP Intézőbizottságának közbenjárására néhány nap múlva visszaadták.

54./ Bognár Dezsőné elvtársnő munkaviszonyát, minthogy a személyzeti osztály munkaköre szünetelt, vele egyetértésben és kivánságára dr. Magyar János igazgatóhelyettes 1957. január 31-i felmondással megszüntette, egyidejűleg folyósítva részére a Kormány 15/1956. /XII.29./ sz. racionalizálási rendeletében megszabott járandóságokat.

55./ Teszárs Géza egyetemi adjunktus 1956. december 10-én a Főiskolának bejelentette és orvosi igazolvánnyal igazolta, hogy december 1. óta a Bad Ischl-i kórházban súlyos szivbetegségben fekszik, és hogy felgyógyulása után visszatér Magyarországra. Teszárs Géza 1957. február 1-én jött vissza Sopronba és a Főiskolán szolgálatlételre jelentkezett. A megnevezett néhány munkában töltött nap után újra visszaesett betegségébe. /Teszárs Géza adjunktus a Főiskola egyik legjobb segédoktatójának bizonyult, s méltó arra, hogy betegségében támogassuk./

56./ Emlékezetünk szerint 1957. február 22-én Szilágyi László és Dóczi Lajos elvtársak, a helyi rendőrség nyomozói, dr. Magyar János igazgatóhelyettesnek, valamint Strausz József egyetemi adjunktusnak, az egyetemi pártbizottság volt titkáranak és Zilahi József osztályvezetőhelyettesnek a jelenlétében a főiskolai párthelyiségben hivatalos helyszíni szemlét tartottak. Ez alka-

lommaal a párthelyiségben az ellenforradalmi eseményekből hátra-
maradt feljegyzéseket és egyéb dokumentumokat, mint pl. Nyugat-
ról származó újságokat, röplapokat lefoglalták, és a lefoglalt
anyagot, ami mintegy fél személygépkocsira való mennyiség volt,
a párthelyiségből, illetve a Főiskola területéről elszállították.

57./ Az első szemeszter vizsgahónapja 1957. január 20.-
tól február 20-ig tartott. A vizsganapokat a hallgatók maguk vá-
laszthatták meg. Nem kis mértékben ennek tulajdonítható, hogy a
II.-V. évfolyamokon a vizsgaeredmények, a rendkívüli körülmények
ellenére is, általában jók voltak, s aránylag kevés volt az el-
maradt vizsgák és bukások száma.

Az elért eredményeket a vizsgahónap végén az alábbi táblá-
zat mutatja:

Évfolyam	Vizsga- köteles	Levizs- gázott	Vizsgákkal elmaradt	Tanulmányi átlag
	hallgatók száma			
I.	37	13	24	2,96
II.	18	10	8	3,58
III.	17	11	6	3,73
IV.	36	25	11	3,44
V.	68	47	21	3,40
I-V.	176	107	70	3,37
Százalékban	100 %	61 %	39 %	

Az utóvizsgaidőszak végére, amit a Főiskolai Tanács kivé-
telesen 1957. május 31.-ben szabott meg, a hallgatók az elmaradt
vizsgálkat lerakták. Az utóvizsgaidőszak végére elért átlagered-
mények így alakulnak: I. évf. 3,40; II. évf. 3,62; III. évf.
3,93; IV. évf. 3,66; V. évf. 3,49. Az I-V. évf. átlageredménye 3,62.
/Az V. évfolyam esetében az utóvizsgaidőszak végső napja 1957.
március 20., a diplomatervek beadásának határnapja volt./

58./ 1956. november 4-től kezdve a nyelvoktatás, illetve
nyelvtanulás nem volt kötelező. Ennek ellenére a III. évf. hall-
gatói hiánytalanul, a II. évf. hallgatói közül pedig többen ál-
landó konzultációkon vettek részt és a vizsgahónapban a 85-22/5/
1956. OM. sz. rendelet alapján orosz nyelvből záróvizsgát tettek.

59./ 1956. november 4-e után elsősorban a bécsi rádió hírei alapján - az országban az a hiedelem kapott lábra, hogy a Főiskola csaknem minden hallgatóját elvesztette. Ebben a hiedelemben igen sokan fordultak a Főiskolához az I. évfolyamra való felvételi kérelmekkel. A Főiskola azonban mindössze hét hallgatót vett fel, helyesebben vett át az I. évfolyamra minden esetben betartva a hallgatók más felsőoktatási intézmény kötelékéből való átvételével kapcsolatban fennálló jogszabályok rendelkezéseit. Így került a Főiskola I. évfolyamára:

1957. január 18-án Balázs István a Kossuth Tüzér Tisztiskolából,

január 18-án Kántor György az Agrártudományi Egyetemről

január 23-án Láng Gyula a Kossuth Tüzér Tisztiskolából

január 28-án Varvasovszky Jánosné a Műszaki Egyetem
Gépészmérnöki Karáról

január 29-én Nyul Tóth Pál a Magyaróvári Mezőgazdasági
Akadémiáról,

február 14-én Czimber Béla a Magyaróvári Mezőgazdasági
Akadémiáról,

február 20-án Szabó Imre az Agrártudományi Egyetemről.

A felsoroltakat szabályszerű elbocsátólevél, illetve a tisztiskolásokat leszerelő levelük felmutatása után főiskolai tanácsülésben hozott határozattal vettük át hallgatóink sorába. /Az átvételi határozatok felülvizsgálata a 71.307/1957. F.M. számú rendelet alapján történt./

60./ A Főiskoláról kizárt, vagy más ok miatt eltávozottak kérték a félév során a Főiskolára való visszavételüket. A Főiskola Tanácsa /1957. február 19-ig/ szabályszerűen hozott határozattal visszavette:

1956. október 1-én Pörtl Károlyt csak vizsgázás és szigorlatozás kötelezettségével;

1957. január 5-én Takács Lászlót, az I. évf. 2. félévére való beiratkozás kötelezettségével;

1957. január 25-én Tar Józsefet, az I. évf. 2. félévére való beiratkozás kötelezettségével;

1957. január 25-én Reményfi Lászlót, az 1957/58. tanévben a IV. évf. első félévére való beiratkozás kötelezettségével;

1957. január 25-én Révay Istvánt csak vizsgázás és szigorlatozás kötelezettségével;

1957. február 5-én Tihanyi Zoltánt, a II. évf. 2. félévére történő beiratkozás kötelezettségével;

1957. február 13-án Holéczy Ernőt az 1957/58. tanévben, a II. évf. I. félévére való beiratkozás kötelezettségével.

A Tanács a visszavételi határozatainak meghozatalában minden esetben szigoruan mérlegelte az érdekelt munkásságát, politikai magatartását és az alkalmazó vállalat, intézmény vezetőjének javaslatát. / A visszavételi határozatok felülvizsgálata a 71.307/1957.F.M. sz. rendelet alapján megtörtént./

6./ A Főiskola az első szemeszter végéig, tehát 1957. február 19-ig éppen 100 esetben, 1956. októbere előtt a Diákjóléti Bizottságnak, később a MEFESz-nek a javaslata meghallgatásával összesen 33,400 Ft segélyben részesítette a hallgatókat.

62./ 1957 február 19-én és 20-án a Templom-utcai diákotthonból a hallgatókat a Dimitrov-téri diákotthonba helyeztük át, mint-hogy az utóbbi diákotthon befogadóképessége ezt lehetővé tette. Az intézkedés a takarékoskodás és a hatékonyabb nevelés feltételeinek biztosítása érdekében történt.

63./ A Főiskola Tanácsának 1956. december 10-i határozata alapján dr. Magyar János igazgatóhelyettes megbizta Gencsi László adjunktust a levelező oktatás feltételeinek előkészítésével. Gencsi László számbavette a hallgatókat: 32 levelező hallgató jelentkezett tanulmányainak folytatására.

A soron következő konferenciát 1957. január 22-24. között Sopronban tartottuk meg.

A levelező oktatás megindítását szorgalmazó és szabályozó 70.510/1957.F.M. számú rendeletnek a kézhezvétele után néhány nap mulva 1957. február 21-én a Főiskola levelező hallgatói az első félévi vizsgáik letételét már meg is kezdték.

64./ A Főiskola kézi kezelésű telefonközpontja és az egész hálózata elavult, a követelményeknek már nem megfelelő. Minthogy a Főiskola több épületében nagyfeszültségű áramvezetékek is vannak, a távbeszélővezetékek jelenlegi szerelése is súlyosan kifogásolható.

Ezek a körülmények tették indokolttá, hogy korszerű telefonberendezés létesítéséről gondoskodjunk. A Beloiannis Híradástechnikai Gyárban 150 mellékállomás kezelésére alkalmas automata-alközpont szállítását rendeltük meg. Az automata alközpont költségét az Erdőmérnöki Főiskola és a Műszaki Egyetem Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kara egyenlő arányban vállalták. A Főiskola a reá eső költségeket a külső megbízásokból eredő fejlesztési járulékokból fedezi. Az automata alközpont elhelyezésére a Főépület földszintjén a megfelelő helyiségeket kijelöltük. Az új automata-telefon összköltsége 220.000 Ft-ra tehető.

65./ Megemlítésre méltónak tartjuk, hogy a Főiskola Tanácsa 1956. nov. 5-től kezdve 1957. február 20-ig, tehát az első szemeszter végéig összesen 7 alkalommal ülésezett, mégpedig 1956. november 2-án, december 10-én, december 29-én, 1957. január 4-én, 1957. január 12-én, 1957. január 24-én és 1957. február 12-én. A Tanácsülésekről a Főiskola irattárában hitelesített jegyzőkönyvek vannak.

66./ Itt említjük még meg, hogy az 1956. november 4-e után a Főiskola területén fellelt gépkocsi tömlőket és köpenyeket, amelyek a wimpassingi gumigyárból kerülhettek hozzánk és amelyekre a Főiskolának szüksége nem volt, átadtuk az alábbi intézményeknek:

a/ Soproni Tanulmányi Erdőgazdaságnak 1957 január 31-én: 4 db személygépkocsi tömlő, 4 db személygépkocsi köponyeg, 9 db tehergépkocsi tömlő, 9 db tehergépkocsi köpeny, 9 db tehergépkocsi szalag, összesen 18.000 Ft értékben;

b/ a soproni Műszaki Egyetemnek 1957. január 31-én: 2 db személygépkocsi tömlő és 2 db személygépkocsi köpeny, 1.200 Ft értékben;

c/ a MTA Geodéziai Kutatólaboratóriumának /Sopronban/ 1957. február 15-én 3 db személygépkocsi tömlő és 3 db személygépkocsi köpeny, 1.800 Ft értékben.

Az iskolai év második szemesztere.

/1957. február 21 június 30./

1./ Az iskolai év második szemeszterét a Főiskola közvetlenül az első szemeszteri vizsgahónap után: 1957 február 21-én /hétfőn/ kezdte meg. A második szemeszterre összesen 112 hallgató iratkozott be. A beiratkozott hallgatóság évfolyamonkénti megoszlása:

I. évfolyam	39 hallgató
II.	19
III.	18
IV.	36

Az V. évesekre a 10. szemeszter ebben az iskolaévben még nem vált kötelezővé.

2./ A második szemeszter első napján minden évfolyam, ill. tanulócsoport titkos szavazással megválasztotta vezetőjét. A választás eredménye:

az I. évfolyam 1. tanulócsoportjának vezetője: Jármai Éva,
2. Sümegh Nándor,
a II. ...Joó Bálint,
a III. ...Nagy Antal,
a IV. 1. tanulócsoportjának vezetője: Illyés Benjamin,
2. Kassai Imre.

A Főiskola igazgatóhelyettese a megválasztottakat vezetői tisztségükben megerősítette.

Az évfolyam, illetve tanulócsoport-vezetők megválasztása különösképpen azért is szükségessé vált, mert az első szemeszter vizsgahónapja alatt a MEFESZ vezetőség tisztségéről lemondott.

3./ A Magyar Tudományos Akadémia főtitkárának 1957. február 14-i levelében foglalt felhívás alapján a Főiskola a tudományos fokozatok új rendszerére javaslatot dolgozott ki és azt 1957. február 28-án 264/1957. szám alatt az M.T.A. főtitkárának előterjesztette. A javaslat kidolgozásában a Főiskola valamennyi tanszéke részt vett, a javaslatot a Bányamérnöki- és Földmérőmérnöki Karral közös ülésben vitattuk meg.

4./ Az Oktatásügyi Minisztérium 1957. január 19-én 14/85-2/1957.III. sz. alatt kelt rendeletében azt kívánta, hogy a Főiskola tegyen javaslatot az ideológiai kotatás átszervezésére. A javaslatot 1957. március 15-ig bizottságnak kell kidolgoznia. A Főiskola képviselője dr. Magyar János igazgatóhelyettes a javaslatot Gyenge Zoltán helyettes-főosztályvezetővel /az O.M. Sopronba kiküldött képviselőjével/ valamint Gyulay Zoltán egyetemi tanárral /a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar képviselőjével/ és Lovászi Gyulával /a Marxizmus-leninizmus tanszék vezetőjével/ egyetértésben készítette el. A javaslat lényege az, hogy az Erdőmérnöki Főiskola hallgatói számára
filozófia az 1 és 2 félévben összesen 60 órában,
pol.gazdaságtan a 3,4,5 és 6. félévben összesen 120 órában,
tud.szocializmus a 7,8. félévben összesen 60 órában,
szakkolégium /erdőgazdálkodáspolitiká/ a 9 félévben összesen 30 órában tanítottassék. A Főiskola Tanácsa a javaslatot magáévá tette, és azt az igazgatóhelyettes 1957. február 28-án az Oktatásügyi Minisztériumba felterjesztette.

5./ Hegedüs Antal 1957. február 28-án Sopronba visszaérkezett Svájcból és s Főiskolától tanulmányainak folytatására kért engedélyt. A Főiskola Tanácsa a megnevezett I. éves erdőmérnökhallgató kérését teljesítette.

6./ A Füzkitermelő és Feldolgozó Vállalat és az Erdőmérnöki Főiskola közösen végzett kísérletei Sziklai Oszkár egyetemi adjunktus 1956. november 4-én Nyugatra történt eltávozásával megakadtak. A Vállalat a Főiskolától azt kérte, hogy Sziklay Oszkár munkáját Pagony Hubert egyetemi adjunktus folytathassa. A Főiskola Pagony Hubert egyetemi adjunktusnak az engedélyt a kísérletekben való közreműködésre megadta. Ennek alapján a Vállalat Pagony Hubertet 1957. március 1-től kezdve másodállásban alkalmazza. A kísérleti munkát a Főiskola részéről dr. Haracsi Lajos tanszékvezető egyetemi tanár kíséri figyelemmel.

7./ A Főiskola Tanácsa az első félév eredményeinek, valamint a második félévben a hallgatókra háruló feladatoknak az ismeretében, 1957. március 2-i ülésében szükségesnek tartotta az évfolyamvezető-tanári intézmény fenntartását a 2. szemeszter tartamára is.

Egyszersmind célszrűnek ítélte a Tanács azt is, hogy a tanulmányi fegyelmet megerősítse s ezért kimondta a következőket:

1. Minden hallgató köteles az előadásokra és a gyakorlatokra rendszeresen eljárni.

2. Igazoltan távol maradni csak betegség esetén, vagy Igazgatói engedéllyel szabad.

a./ A betegséget az Igazgatói Hivatalban kell igazolni orvosi bizonyítvánnyal. Az orvosi bizonyítvány az Igazgatói Hivatal lepecsételi. A tanszék igazolásul csak az Igazgatói Hivatal pecsétjével ellátott orvosi bizonyítványt fogadhat el. A hiányzást a felgyógyulás után 8 napon belül kell igazolni.

Az előreláthatóan egy hétnél tovább tartó betegséget a betegség hetében külön be kell jelenteni az Igazgatói Hivatalnak.

b./ Rendkívüli esetben /állampolgári kötelesség teljesítése, közeli hozzátartozó halála, stb./ a hallgató írásbeli kérésére az igazgató legfeljebb 6 nap szabadságot engedélyezhet. A kérvényt a szabadság kért időpontja előtt legalább 4 nappal kell beadni az Igazgatói Hivatalba.

3. Az igazolatlan mulasztások következményei:

a./ utóvizsgára való utasítás,

b./ a félév igazolásának megtagadása,

c./ fegyelmi eljárás.

A tanács határozatát dr. Magyar János igazgatóhelyettes március 5-én hirdetmény formájában a hallgatóság tudtára adta.

8./ A Főiskola az Országos Erdészeti Főigazgatóság kiutalása alapján 1957. március 7-én 605 q vegyesdorong és hasábfát kapott. Ez a tűzifamennyiség a Főiskola szükségletét az egész fűtési idényben fedezni fogja.

9./ 1957. március 9-én a Sopron löveri részében tartott razzia alkalmával egy karhatalmi tiszt vezetésével két karhatalmi katona és két rendőr reggel 8 órától 10 óráig átkutatta Zilahy József osztályvezető helyettes Berzsényi u.- 13. alatti lakását fegyvert és röplapokat keresve. A lakásban ilyenféle tárgyat nem táláltak, magukkal vitték azonban Zilahy József grafológiai gyűjteményéből 3 írást, egy horoszkóp munkalapsorozatot, néhány 1941-42-ből származó cikket a

népi írók "Magyar Élet" folyóiratából és a DISz Petőfi kör filozófiai vitájának az anyagát.

10./ 1957. március 9-én rendőrök és karhatalmisták házkutatást tartottak a Dimitrov-téri diákotthonban. Ennek eredményeképp magukkal vittek 2 db röplapot, 1 db rozsdás puskacsövet, amely még az előző világháborúból maradt a padláson, továbbá 1 db zsávolynadrágot és 1 kisebb láda furunkulus-kenőcsöt. A házkutatás udvarias keretek között folyt le.

11./ 1957. február 6-án levélben megkereste a Főiskola azokat a volt hallgatóit, akiknek diplomatervüket 1956. decemberében kellett volna megvédeniük. A kilenc érdekelt közül csak öten jelentkeztek, mégpedig Deli Zoltán, Németh László, Győrffy Rezső, Danka László és Molnár János. A jelentkezők számára a Főiskola a pót-diplomatervmegvédését 1957. március 11-én tartotta meg. Ez alkalommal az Állami Vizsgáztató Bizottság elnöke dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár, tagjai pedig Lámfalussy Sándor egyetemi tanár, dr. Róth Gyula ny. egyetemi tanár, továbbá Béky Albert és Káráll János főmérnökök voltak. A bizottságban a jegyzői feladatokat pedig Kerényi Ervin egyetemi tanársegéd látta el. Diplomatervét a Bizottság előtt mind az öt erdőmérnökjelölt megvédte.

12./ 1957. március 11-én Iványi Lajos rendőrfőhadnagy elvtárs utasítására a Főiskola birtokában levő vadászpuskákat és patronokat /előttünk ismeretlen okból/ sürgősen be kellett szolgáltatnunk a rendőrségnek. A beszolgáltatást a Főiskola nevében Magyar János igazgatóhelyettes felkérésére Stubnya Valér egyetemi adjunktus hajtotta végre Henzel János adjunktus, valamint Kaposvári János és Antal Endre hivatalsegédek segítségével. A beszolgáltatott puskákról és patronokról a rendőrség átvételi elismervényt adott.

13./ Szilágyi László rendőrnyomozó elvtárs 1957. március 12-én kiszállt a Főiskola területére és Kertész István egyetemi adjunktusnak, valamint Zilahy József osztályvezető-helyettesnek

a jelenlétében a dolgozóktól aziránt érdeklődött, hogy a Főiskolán az ellenforradalom alatt, vagy után, sokszorosítottak-e röplapokat, esetleg más sajtótermékeket. Miután meggyőződött arról, hogy csak 1956. október 24-én az egyetemi illetve főiskolai hallgatók követeléseit sokszorosították a Főiskola erre a célra berendezett műhelyében, de azt is a Városi Ügyészségtől származó engedély alapján, az engedélyt magához vette és eltávozott.

14./ A Rendőrség Martos András egyetemi tanársegédet 1957. március 10-től 18-ig biztonsági őrizetbe vette, illetve biztonsági őrizetben tartotta, Martos Andrásnak bántódása nem esett, csupán kihallgatták.

15./ A Művelődésügyi Minisztérium 85/20/1957. sz. rendelete és a Főiskola Tanácsának határozata alapján 1948. március 15-éről a folyó évben március 14-én déli 12 órakor emlékeztünk meg a hallgatóságnak mind a négy évfolyamával külön-külön rendezett kis ünnepségek keretében. Az ünnepi megemlékezéseket Kiss Ignác, dr. Botvay Károly, Sébor János és dr. Haracsi Lajos professzorok tartották. A Főiskola oktatói és más dolgozói a kis ünnepségeken célszerű megosztásban vettek részt.

A Tűztoronynál lévő 1848-as emlékmű megkoszoruzásában a Főiskolát, illetve Egyetemet dr. Magyar János igazgatóhelyettes, Zilahy József osztályvezető-helyettes és a DISZ képviselőjében Kocsis József földmérő-mérnökhallgató képviselte.

A koszoruzás után a Petőfi színházban rendezett városi ünnepélyen az igazgatóhelyettes és az oktatók szintén jelen voltak.

Március 14-én 15 óra 30 perctől 17-én reggel 7 óráig /6-8 órai időtartamban/ a Főiskola oktatói és adminisztratív férfi dolgozói négyesével ügyeleti szolgálatot tartottak. Az ügyeleti szolgálatban a következők vettek részt: dr. Mollay János, Miklós Károly, Burkert Ferenc, és dr. Szabó István; Zahár János, Zilahy József, Gunda Mihály és Strausz József; Gencsi László, Igmándy Zoltán, Tanka Sándor és Stubnya Valér; Tompa Károly, Pagony Hubert, Henzel János és Ágfalvi Imre; Herpay Imre, Rónai Ferenc, dr. Mecher Tibor és Pálvölgyi Lóránt; Vörös József, Hreblay László, Csanády Etele és Kiss László; Roxer Egon, Kerényi Ervin, Vancsura Rudolf és Csapody István. A megnevezettek az ügye-

leti szolgálatot társadalmi munkában végezték.

Az ügyeleti szolgálat alatt a Főiskola területén a legteljesebb rend volt.

16./ A kémiai épületbe a Főiskola a 3 fázisu u.n. ipari áramot /380/220 V/ már bevezette. Az épületben az ipariáram belső vezetékének szerelését házilag végeztük el. Célszerű volna azonban takarékosági szempontokból, másfelől az oktató és kutató munkához szükséges berendezések /pl. autokláv, szárító berendezés, stb./ üzemeltetéséhez az ipariáramnak az erdészeti pavilonba való bevezetése is. Az erre irányuló terveket 1957. március 16-án elkészítettük és azok /mintegy 22.000 Ft-os költséggel/ a közel jövőben megvalósításra kerülnek. Ezzel megoldjuk az Erdővédelmi Tanszék laboratóriumának ipariáram szükségletét, ahol eddig például a sterilizálást petróleumfőzőn nagy nehézséggel végezték, ezenkívül pedig az uszoda vízszolgáltatásához szükséges szivattyuberendezés részére kW-ént 1 Ft-tal olcsóbb áramot biztosítunk. Az ipariáram bevezetését tanszékfejlesztési járulékból fedezzük.

17./ A levelező hallgatók 1956 novemberéről elmaradt felvételi vizsgáját 1957. március 20-án tartottuk meg. Vizsgára behívtünk 12 személyt; megjelent 9, megfelelt 3. Ilyen kis létszámmal új évfolyamot nem indítottunk, hanem a Főiskolai Tanács határozata alapján pótfelvételi vizsgát fogunk tartani 1957. augusztus 26-án. A levelező hallgatók új tanévét szeptember 1-én kezdjük meg. Ezzel visszatérünk januártól decemberig tartó tanévről a szeptembertől júniusig tartó tanévre. A tanév megváltoztatására 1957. április 6-án 27/Lev/ 1957 sz. alatt kelt összefoglaló jelentésünkben tettünk előterjesztést a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának.

18./ A Földművelésügyi Minisztérium 70899/1957. sz. rendeletével az új ösztöndíj-rendszer kidolgozásával kapcsolatban a Főiskolát javaslattételre hívta fel. Javaslatunkat 1957. március 22-én 338/1957. sz. alatt kelt jelentésünkben megtettük. Javaslatunk lényege: Az új ösztöndíj-rendszer 1957. szeptember 1-től kezdve mindenkire nézve egyaránt érvényes legyen. A szülők jövedelme ne befolyásolja a hallgatók ösztöndíjának mértékét; a hallgatóság is munkája szerint részesüljön ösztöndíjban. A társadalom csak a jól tanuló, legalább 3-as átlagu hall-

gatóért hozzon áldozatot. A támogatást elsősorban természetben kell juttatni. A rendkívüli esetekben való segítség nagyobb lehetősége céljából növelni kell a segély-keretet. A 2,5 átlagot el nem érő hallgatók fizessenek tandíjat.

19./ A Dimitrov-téri diákotthont 1957. március 27-én szovjet katonatisztek látogatták meg és a hallgatókkal elbeszélgettek az időszerű kül- és belpolitikai kérdésekről. Az eszmecsere jelentősen elősegítette a hallgatóság politikai tisztánlátását.

20./ Fejes István ifjúsági káderest, aki igen járatos vasesztergályos és 1956. november 10. óta a Terv és Pénzügyi Osztály felügyelete alá tartozó főiskolai műhelyekben dolgozott, az MSzMP városi intézőbizottságától 1957. március 30-án érkezett kikérés alapján a Főiskola állományából az erre való tekintettel intézőbizottság állományba áthelyezéssel kiadtuk.

21./ A Főiskola levelező hallgatói számára az 1957. február 21-én megkezdődött vizsgahónap március 2-án ért véget. Ekkor a levelező hallgatók vizsgaeredménye a következő volt:

Évfolyam	Vizsga köteles	Levizsgázott	Vizsgákkal elmaradt	Tanulmányi átlag
	hallgatók száma			
I.	11	-	11	1,84
II.	4	2	2	2,37
III.	9	4	5	2,52
IV.				
V.	8	3	5	3,84
I.-V.	32	9	23	2,64
Százalékban	100%	29%	71%	

Az utóvizsga időszak végére, amit a Főiskolai Tanács kivételesen 1957. május 31-ben szabott meg, a hallgatók közül hárman összesen 4 vizsgát nem raktak le. Az utóvizsga időszak végére elért átlageredmé-

nyek így alakulnak: I. évfolyam: 3,12, II. évfolyam 2,81, III. évfolyam 3,47, IV. évfolyam nincs, V. évfolyam 4,50. Az I V. évfolyam átlageredménye 3,48.

22./ Winkler Oszkár egyetemi tanár az Építéstani Tanszék vezetője aki 1956 november 4-én Ausztriába távozott, onnan pedig tovább ment Svájcba: 1957. január 7-én Zürichben postára adott levelében jelentette, hogy haza akar térni és azt kérte, hogy a Főiskolán betöltött tanári működését folytathassa. Winkler Oszkár Zürichben megbetegedett; január 21-én kelt levelében felgyógyulásáig külföldön való tartózkodásának az engedélyezését kérte. A Főiskola Tanácsa nevében dr. Magyar János igazgatóhelyettes 1957. február 20-án 244/1957. alatt kelt jelentésében Tamási István szakoktatási főigazgató elvtársának Winkler Oszkár tanári működését javasolta.

A Földművelésügyi Minisztérium 1957. március 4-én kelt 70685/1957 sz. rendeletében Winkler professzorral közölte, hogy március 31-ig történő hazatérése esetében a Főiskolán betöltött tanszékvezető egyetemi tanári működésének folytatásához hozzájárul, a külföldi tartózkodását fizetéstelen tanulmányutnak fogja tekinteni.

Winkler Oszkár 1957. március 28-án a Főiskola igazgatói hivatalában szolgálattételre jelentkezett, Magyar János igazgatóhelyettes a jelentkezést tudomásul vette. Winkler Oszkár tanszékvezetői teendőinek intézését azonnal megkezdte és azóta is végzi.

23./ A Főiskola nagy épületeibe a gáz már évek hosszú sora óta be van vezetve. Most a gázszolgáltatást az Erdőrendezéstani és Erdővédelemtani Tanszékek épületeibe, az u.n. erdészeti pavilonba is biztosítani kellett az ott folyó kutató munkák előmozdítása végett. Hosszas előkészítő tárgyalások, valamint a pénzügyi feltételek megteremtése után 1956. november havában kezdtük meg a gázvezeték létesítését. A munkát az események miatt a Vállalat több ízben megszakította, amíg végre is 1957. március havában a teljes gázvezeték valamint az épületben, illetve a laboratóriumban a gázcső szerelés befejezést nyert. A gázvezeték költsége szereléssel és festéssel együtt 14.000 Ft.

24./ Az októberi-novemberi események gazdaságilag és pénzügyileg a Főiskola költségvetési gazdálkodásában is éreztették hatásukat. Minthogy a Főiskolának jóváhagyott költségvetése 1957-re

még nem volt, március 31-ig havonként folyósított ellátmányok keretében gazdálkodtunk. A főhatóságunk által folyósított hitelek csak a munkabér, a közüzemi szolgáltatások és a legszükségesebb beszerzésekre nyújtottak fedezetet. A havi ellátmány összege januárban 450.000, februárban és márciusban pedig 400-400.000 Ft volt.

25./ Az 1956. november 12-én újra megindított oktató- és nevelő munka szükségessé tette a megüresedett tanszéki gép- és gyorsirói álláshelyek betöltését. A Főiskola igazgatóhelyettese elsőnek az Erdőfeltárási és Gépesítési Tanszékre nevezett ki gép- és gyorsirónőt 1957. április 1-i hatállyal Szalay Pálné soproni lakos személyében.

26./ 1957 április 3-án Füzi Ferenc II. éves hallgató jelentkezett a Főiskola igazgatói hivatalában és kérte továbbtanulásának engedélyezését. Füzi Ferenc Ausztriából jött haza; tanulmányainak folytatását a Főiskola Tanácsa engedélyezte.

27./ A Művelődésügyi Minisztérium 85-20/1957. sz. rendelete és a Főiskola Tanácsának határozata alapján április 4-e jelentőségéről április 3-án déli 12 órakor emlékeztünk meg a hallgatóságnak mind a négy évfolyamával külön-külön rendezett kis ünnepségek keretében. Az ünnepi megemlékezések megtartására a Főiskola igazgatóhelyettese Nemky Ernő, dr. Botvay Károly, dr. Róth Gyula és dr. Haracsi Lajos professzorokat kérte fel. A Főiskola oktatói és más dolgozói a kis ünnepségeken célszerű megosztásban vettek részt.

Április 3-án délután a Petőfi-színházban rendezett városi ünnepélyen, továbbá április 4-én délelőtt az új szovjet hősi emlékmű megkoszoruzásán az igazgatóhelyettes és az oktatók, valamint a hallgatók közül többen részt vettek.

A Főiskola oktatói és adminisztratív férfi dolgozói április 3-án 16 óra 30 perctől április 5-én reggel 8 óráig 6-8 óra időtartamban négyesével ügyeleti szolgálatot teljesítettek, mégpedig a következő sorrendben: Roxer Egon, Kerényi Ervin, Vancsura Rudolf, és Csapody István; dr. Mollay János, Miklós Károly, Burkert Ferenc és dr. Szabó István; Zachar János, Zilahy József, Gunda Mihály és

Strausz József; Gencsi László, Igmándy Zoltán és Stubnya Valér; Tompa Károly, Pagony Hubert, Henzel János, Ágfalvi Imre; Herpay Imre, Rónai Ferenc, dr. Mecher Tibor, Pálvölgyi Lóránt; Vörös József, Hreb-
lay László, Csanády Etele, Kiss László. A megnevezettek az ügyeleti
szolgálatot társadalmi munkában végezték.

Az ügyeleti szolgálat tartama alatt a Főiskola területén rend
és nyugalom volt.

Tanka Sándor adjunktus az ügyeleti szolgálatban nem tudott
rész venni, mert őt a Rendőrség április 1-5-ig biztonsági őrizetben
tartotta.

28./ Április 3-án este a városi MSzMP Intéző Bizottsága a kommu-
nisták számára ismerkedési estélyt rendezett, amelyen a Főiskola és
az egyetem párttagjainak nagy része hozzátartozóival részt vett. Az
estélyen a Főiskola igazgatóhelyettese is jelen volt.

29./ Valisek Zoltán, telkibányai lakos, 1957 március 21-én
azzal a kéréssel fordult a Főiskolához, hogy ösztöndijasi minőségben
a kievi Mezőgazdasági Akadémia Erdőmérnöki Karán megkezdett tanulmá-
nyait Sopronban befejezhesse. Kérvényéhez mellékelte a Művelődésügyi
Minisztérium Külföldi Ösztöndijas Osztályának 1957 március 18-án kelt
levelét, melyben Varga Sándorné osztályvezető Valisek Zoltánnak a
Főiskolára való átvételét javasolta. A Főiskola Tanácsa március 30-i
ülésében Valisek Zoltán átvétele mellett foglalt állást, kikötötte azon-
ban, hogy kievi tanulmányainak, illetve vizsgáinak kiegészítéseképpen
a Főiskolán még elektrotechnikából, erdővédelemtanból, erdészeti szál-
litóberendezésekből és az erészeti jogszabályok című tárgyból vizs-
gát kell tennie. Ezt Valisek Zoltánnal a Főiskola igazgatóhelyettese
1957. április 4-én kelt 347/1957. sz. levelében közölte. A megnevezett
a megkivánt vizsgákat a Főiskolán letette.

30./ 1957. április 10-én délután 4 órakor a matematikai tanteremben
Zárai Károly elvtárs az MSzMP soproni intézőbizottságának titkára a
főiskolai, illetve egyetemi oktatók, más dolgozók és hallgatók szá-
mára előadást tartott az októberi-novemberi eseményekről. Zárai elv-
társ hallgatóira személyes élményekkel átszótt, elfogulatlan és
közvetlen hangú előadásával jó hatással volt.

31./ A Minisztertanács elnöke 1-26/1957. /TK.18./ sz. határozatával a fásítások népgazdasági, egészségügyi és esztétikai jelentőségének ismertetésére minden év április második hetében "Fák hete" néven ünnepek tartását rendelte el. Ezen a héten a folyó évben a Főiskola hallgatói közül a fásítás jelentőségéről a következő hallgatók tartottak előadásokat: 1. Székely Lajos a Petőfi-téri ált. iskolában, 2. Varga Ferenc a Mátyás király-uti ált. iskolában, 3. Szabó Imre az Orsolya-téri ált. iskolában, 4. Frankó János a Halásztutcai ált. iskolában, 5. Lustyik Lajos a Rozália-uti ált. iskolában, 6. Tar József a Ferenczi János uti ált. iskolában, Waliczky László a Széchenyi gimnáziumban, 9. Söveges Lajos a Berzsenyi gimnáziumban, 10. Solyosi József a leánygimnáziumban, 11. Vető Endre a tanítónőképzőben, 12. Tengely Béla az ovónőképzőben, 13. Horváth Mihály a közgazdasági fiutechnikumban és 14. Kassai Imre a közgazdasági leánytechnikumban. A III. évfolyamu erdőmérnökhallgatók ugyanezen a héten az Erdészeti Kisérleti Állomás volt csemetekertjében végeztek faültetést.

32./ Az 1956. októberi-novemberi események folyamán a főiskolai botanikus kertet körülvevő és egyébként is rossz állapotban lévő téglakerítések megrongálódtak. A több helyen lévő falréseket már november hó folyamán befalaztattuk, egy 15 méteres erősen rongált kerítésszakasz helyreállítására pedig a soproni Építőipari KTSz-nek 1957. április 11-én adtunk megbízást 12.000 Ft-os munkaköltséggel.

A Főiskola épületének homlokzata előtt lévő vasrácsos kerítés mintegy 60 méteres szakaszának teljes felújítására az előkészületeket megtettük és azt előreláthatólag 26.000 Ft-os munka keretében még az év folyamán végrehajtjuk.

33./ A gép- és gyorsírói álláshelyek betöltésének sorában a Főiskola igazgatóhelyettese az Erdőhasználati Tanszékre Ágotay Istvánnét nevezte ki, aki a Mezőgazdasági Gépészmérnöki Főiskolán ugyanilyen munkakörben teljesített szolgálatot, s akinek kinevezését főhatóságunk javasolta. Ágotay Istvánné az Erdőmérnöki Főiskola

kötelmékében Sopronban 1957 március 16-tól kezdve teljesít szolgálatot.

34./ A III. rész 62. szakaszában már említettük, hogy a hallgatókat a Templom-utcai diákotthonból az első szemeszter végén áttelepítettük a Dimitrov-téri diákotthonba. A soproni Fésűsfonalgyár igazgatója azzal a kéréssel fordult a Főiskolához, hogy az úresen maradt Templom-utcai diákszállást a gyár számára munkás-szállás céljaira engedjük át. Minthogy az épületre az esetleg Miskolc-ról Sopronba áthelyezésre kerülő Bányamérnökhallgatók elhelyezésének biztosítására szükség lehet, azt a soproni egyetemi karok kívánására továbbra is fenntartjuk. De az épület hasznosítása, legalábbis átmenetileg máris teljesen indokolt. Ezért a Fésűsfonalgyárral 1957. április 15-én írásbeli megállapodást hoztunk létre, amelynek értelmében 1957. augusztus 15-éig a Templom-utcai diákotthonunkat berendezésének egy részével együtt havi 200 Ft épületbér, valamint az előirt használati díj, továbbá minden közüzemi költség megtérítése ellenében a gyár számára ideiglenes használatra átadtuk.

35./ 1957. április 16-án Debreceni István I. éves hallgatót a 80/1955. OM. sz. vizsgaszabályzat III. fejj. 11. §. 2. bekezdése, valamint a Főiskolai Tanács április 13-i határozata alapján évfolyamisméltlésre kellett utasítani, mert az első félévi vizsgáiból egyet sem tett le és később is egészen az említett tanácsülésig csak egy tárgyból, kémiából vizsgázott le, de abból is csak elégséges eredménnyel. Tanulmányaiban való nagyfoku lemaradásával a többi hallgató közül kiritt; magatartásával rontotta a közszellemet és a tanulmányi fegyelmet.

36./ Horváth Jánosnének, a Főiskola hivatalsegédjének fia az Államvédelmi Hatóságnál főhadnagyi szolgálatban teljesített szolgálatot, s szolgálata közben az októberi ellenforradalmi harcokban életét vesztette. Horváth Jánosné részére, fia temetése alkalmával 1957 április 17-én három nap fizetéses rendkívüli szabadságot engedélyeztünk és a szakszervezet javaslata alapján az utiköltség és temetési költségek egy részének fedezésére 400.- Ft rendkívüli segélyt utaltunk ki.

37./ "Az Erdőmérnöki Főiskola Közleményei" című kiadványunk 1956. évi 2. száma 1957. április 18-án jelent meg. A kiadványt a Főiskola könyvtára rendben megkapta és példányaiból a tanszékek szükségletének fedezése után ellátta belőlük a csereszolgáltatot.

38./ Az V. éves erdőmérnökhallgatók, számszerint 68-an, 9. szemeszteri vizsgáik letétele után, az 1957. március 20-án megállapított határidőre diplomaterveiket mindannyian benyújtották a feladatokat kiadó tanszékekre.

A diplomaterv megvédések aktusát 1957. április 15-től 19-ig terjedő 5 nap alatt bonyolítottuk le.

a./ A mérnökjelöltek állami vizsgáztatását három bizottság végezte el.

I. sz. bizottság: Elnök: dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár.
Tagok: Béky Albert főmérnök /Sopron/, Madas András főosztályvezető-helyettes /Budapest/, Neuwirth János főmérnök /Zalaegerszeg/ és Szilas Károly főmérnök /Miskolc/ Jegyző: Igmándy Zoltán egy. adjunktus /Sopron/

A bizottság elé utalt diplomatervek témaköre és száma: Erdőtelepítéstanból 8, Erdővédelemtanból 4, Erdőrendezéstanból 5, Termőhelyismerettanból 6, összesen 23 diplomaterv, illetve mérnökjelölt.

II. sz. bizottság: Elnök: Lámfalussy Sándor egyetemi tanár /Sopron/ Tagok: Káráll János főmérnök /Győr/, Palotay István főmérnök /Zalaegerszeg/, Pankotai Gábor főmérnök /Budapest/, és dr. Roth Gyula ny. egyet. tanár /Sopron/ Jegyző: Kerényi Ervin egyetemi tanársegéd /Sopron/

A bizottság elé utalt diplomatervek témaköre és száma: Erdőműveléstanból 6, Erdőhasználattanból 9, Fatechnológiából 6, Kémiai technológiából 2, összesen 23 diplomaterv, illetve mérnökjelölt.

III. sz. bizottság: Elnök: Sébor János egyetemi tanár /Sopron/ Tagok: Keresztes György főmérnök /Veszprém/, Kutasy Viktor főmérnök /Budapest/, Nemky Ernő egyetemi tanár /Sopron/ és Sali Emil főosztályvezető /Budapest/

A bizottság elé utalt diplomatervek témaköre és száma: Erdőfeltárástanból 5, Építéstanból 12, Földméréstanból 1, Növénytanból 6, Üzemtanból 8 diplomaterv, illetve mérnökjelölt.

b./ Diplomatervét 1 mérnökjelölt nem tudta megvédeni; 9 mérnökjelölt elégséges, 26 mérnökjelölt közepes, 25 mérnökjelölt jó, 7 mér-

nőkjelölt jeles eredménnyel védte meg diplomatervét. Ezek szerint a diplomaterv-védés eredményeképpen összesen 67 fiatal szakember érdemelte ki az erdómérnöki oklevelet. /Halupa Lajos kitüntetéses oklevelet szerzett./

c./ Az oklevelek kiosztását ünnepélyes eredményhirdetés keretében 1957. április 19-én délután 5 órakor tartottuk meg. Az ünnepélyen részt vett dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes elvtárs, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője, Bognár Dezső elvtárs, a soproni Tanács végrehajtóbizottságának elnöke, Lovászi Gyula elvtárs a Marxizmus-leninizmus Tanszék vezetője, az egyetemi MSZMP intézőbizottságának képviselőjében, valamint a Főiskola oktatói és hallgatói.

d./ Az ünnepségen a Főiskola valamilyen tekintetben külön elismerésre méltó diplomatervet készítő fiatal mérnököket az Állami Vizsgáztató Bizottságok javaslatai alapján megjutalmazta.

200-200 Ft-os jutalomban részesült: Halupa Lajosné, Leskó János, Szegő Lajos, Niedermüller Vilmos, Krämer Antal, Goda János, Vizvári Ferenc, Szabó László, Szabó V. József, Láng Sándor, Kovács Pál, Sz. Szabó József, Bánszegi József, Fatalin Gyula, Csanády Béla;

300-300 Ft-os jutalomban részesült: Juhász Jenő, Váradi Géza, Mucsi Péter, Bozó János, Szabados Mária, Ott János;

400-400 Ft-os jutalomban részesült: Bartucz Ferenc, Halupa Lajos, Győri Jenő.

e./ Dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes elvtárs az ünnepségen a fiatal erdómérnököket a Főiskolától az Erdőgazdaság szolgálati kötelességébe jelképesen átvette.

f./ A fiatal mérnökök elhelyezése mindannyiuk személyes meghallgatásával az ünnepélyes oklevélkiosztást közvetlenül megelőzően kivétel nélkül megtörtént. Ezt az érdekeltek közmegelégedésére az Országos Erdészeti Főigazgatóság nevében Sali Emil főosztályvezető, Szücs Ferenc osztályvezető és Tóth Ödön személyzeti előadó elvtársak, az Erdómérnöki Főiskola képviselőjében pedig dr. Magyar János igazgatóhelyettes végezte el az MSZMP kiküldöttjének: Lovászi Gyula adjunktus és a KISZ képviselőjének: Kocsis József földmérőmérnökhallgató elvtársak jelenlétében. A fiatal mérnökök munkába állításának kérdését azért sikerült viszonylag igen simán és gyorsan megoldani, mert az Erdőgazdasági Vállalatok néhányval több mérnököt igényeltek, mint ahányat az Erdómérnöki Főiskola kibocsátott, másfelől az előre meghirdetett munkahelyeket a mérnökjelöltek megpályázták és a pályázati kérelmeket

a mérnökjelöltek testülete az érdekeltek megnyugvására bírálta el. Mindössze három kérdés tisztázásához kellett az Országos Erdészeti Főigazgatóság képviselőinek az új mérnököket hozzásegíteniük.

g./ Az új mérnökök 1957. május 2-án már mindannyian munkában álltak.

39./ Az a körülmény, hogy dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes elvtárs az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője, Fila József főosztályvezető elvtárs kíséretében meglátogatta a Főiskolát: 1957. április 18-án déli 12 órakor az Állami Vizsgáztató Bizottságok munkájának megszakításával kibővített tanácsülés tartására nyújtott számunkra módot. Ez a kibővített tanácsülés a Főiskola legutóbbi éveinek történetében ünnepszámba menő eseménynek minősül. A tanácsülésen az Állami Vizsgáztató Bizottságok tagjai és Főiskola tanszékvezető professzorai között részt vett Fekete Zoltán, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, ny. egyetemi tanár is, aki ezen a napon töltötte be életének 80. évét. Fekete Zoltán akadémikusnak ma is töretlen és lendületes kutatói munkásságához tanítványai és a Főiskola oktatói nevében az Erdőrendezéstani Tanszék vezetői állásában utóda, Magyar János igazgatóhelyettes kívánt jó egészséget. Dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes elvtárs felszólalásában a Főiskola és a Főigazgatóság célszerű és hasznos együttműködésének a jelentőségére mutatott rá. A Tanács tagjai, illetve a Főiskola professzorai a Miniszterhelyettes elvtársat legmesszebbmenő segítőkükről biztosították.

40./ A berlini Humbolt Egyetem Erdészeti Fakultása 1957. március havában dr. Wagenknecht dékán professzor útján felajánlotta segítségét az októberi-novemberi események során Főiskolánkat ért veszteségek pótlására. A felajánlott segítséget 1957. április 24-én megköszöntük és rámutattunk arra, hogy bár veszteségeink nem nagyok és nem súlyosak, de országunk jelenlegi gazdasági helyzetében mégis nehezen lesznek pótolhatók, illetve a felszerelések, műszerek és könyvek újabb beszerzése csak kis mértékben válik a Főiskola számára lehetségessé. A tanszékek bejelentései alapján jegyzéket készítettünk az elveszett vagyontárgyakról, valamint azokról a műszerekről és könyvekről, amelyekre a Főiskola oktató és kutató munkájának folytatása érdekében szükségünk volna, s a jegyzéket levelünk mellékleteként dr. Wagenknecht dékán professzornak megküldtük.

41./ A Főiskolai Hallgatók Tudományos Egyesületének titkára: Kovács Illés egyetemi docens javaslatára dr. Magyar János igazgató-helyettes 1957. április 24-én Zsigmond Katalin IV. éves erdőmérnök-hallgatót a Termőhelyismerettani Tanszékre, Zádor Oszkár IV. éves erdőmérnökhallgatót az Erdővédelemtani Tanszékre, Kassay Imre IV. éves erdőmérnökhallgatót pedig az Erdőhasználati Tanszékre kinevezte demonstrátorrá a május 1-től június 30-ig terjedő időre. A tanszéken működő tudományos diákköröknek egyuttal mind a hárman titkárai.

42./ A Földművelésügyi Minisztérium Tudományos Tanácsának 1957. április 25-i ülésére meghívta a Főiskolát. A tárgyaláson a Főiskola nevében Magyar János igazgatóhelyettes vett részt. A Tudományos Tanács, dr. Kemenessy Ernő egyetemi tanár elnöklete alatt lényegében azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy miképpen lehet az állami mezőgazdaságok faszükségletének fedezését a leghatékonyabban megoldani. A kialakult eszmecsere eredményeként megállapítást nyert, hogy az állami mezőgazdaságok gondjaira bizott, mezei termelésre kellő biztossággal nem alkalmas földrészeteket, mind a maguk, mind pedig a népgazdaság érdekeit szem előtt tartva, az adott termőhelyre megfelelő fafajjal, illetve fafajokkal be kell fásítaniok. Ebben a tekintetben a nagyberekai Állami Mezőgazdaság képviselői kísérleti jellegű munka végzésére az erdőmérnökök segítségét kérték. Ezt készséggel ajánlottuk.

43./ 1956. november 4-e előtt a leckekönyvek nagy részét a hallgatóság magához vette. Az igazgatói hivatalban visszamaradt leckekönyveket és főkönyveket Zilahi József osztályvezető-helyettes Schaffer Margit nyilvántartó kartársnővel nov. 4-én délelőtt tűzálló páncélszekrénybe zárta. Nem sokkal később a külföldre távozott hallgatók leckekönyveinek a kiadását az itthon maradt hozzátartozók közül igen sokan kérték, a Főiskola azonban sem a leckekönyveket, sem pedig más okmányokat egyetlen esetben sem adott ki. A Főiskola állásfoglalásának helyességét a Földművelésügyi Minisztérium 1957. április 26-án 71.341/1957. sz. alatt kelt rendelkezése teljes mértékben megerősítette.

44./ 1957. április 26-án az Erdőmérnöki Főiskola tanácstermében két kandidátusi disszertáció megvédésének vitája zajlott le.

A "Nyárák álgesztesedése" című disszertációt Pagony Hubert egyetemi adjunktus, a "Cseresek növénykórtani vizsgálata" című disszertációt pedig Igmándy Zoltán adjunktus védte meg. A disszertációk nyilvános vitájára a T.M.B. által kiküldött bíráló bizottságok a viták eredményeképpen mindkét esetben egyhangulag azt a javaslatot foglalták írásba, hogy a T.M.B. Pagony Hubertnek és Igmándy Zoltánnak a biológiai tudományok kandidátusi fokozatát ítélje meg.

45./ Az Oktatásügyi Minisztérium 85-10/4-1957. utasításában elrendelte, hogy a Főiskola készítse el a doktori szigorlati szabályzatának tervezetét. A Főiskola Tanácsa 1957. március 15-i ülésében a szabályzat-tervezet elkészítésére bizottságot alakított. /Elnök: Sébor János; tagok: Stasney Albert és Haracsi Lajos egyetemi tanárok, valamint dr. Mollay János gazd. ig. h./ A bizottság a szabályzat-tervezetet elkészítette, azt a Tanács április 13-i ülésében letárgyalta és a Főiskola igazgatóhelyettese 1957. április hó 29-én 465/1957. alatt kelt jelentésével jóváhagyásra a F.M. Szakokt. Főigazgatóságra felterjesztette. A Minisztérium döntéséről a Főiskola ezidáig még nem kapott értesítést.

46./ 1957. áprilisában a Főiskola területén lévő csatornahálózatot alaposan megtisztítottuk. A csatornahálózatban és az aknában évek óta felhalmozódott homok és szenny a nagy esőzések alkalmával megakadályozta a víz lefolyását, és ennek következtében az épületek nem egyszer be is áztak. A csatornatisztítást ezentul évenként legalább kétszer végre kell a Főiskolának hajtania. Ezt a kerti utak laza burkolata is szükségessé teszi. A felmerülő költségek évente 3000 Ft-ra tehetőek.

47./ A Főiskola oktatói és más dolgozói május 1-én testületileg részt vettek a városi pártbizottság által rendezett felvonuláson és ünnepségen.

A Főiskola oktatói és adminisztratív férfidolgozói április 30-án 16 óra 30 perctől május 2-án reggel 6 óráig /6-8 órai időtartamban/ négyesével ügyeleti szolgálatot teljesítettek, mégpedig a következő sorrendben: Roxer Egon, Kerényi Ervin, Vancsura Rudolf és Csapody István; dr. Mollay János, Miklós Károly, Burkert Ferenc és dr. Szabó István; Zakar János, Zilahi József, Vörös József és Strausz József;

Gencsi László, Igmándy Zoltán, Tanka Sándor és Stubnya Valér; Tompa Károly, Pagony Hubert, Henzel János és Ágfalvi Imre; Herpay Imre, Rónai Ferenc, Hreblay László és Csanády Etele.

Az ügyeleti szolgálat tartama alatt a Főiskola területén rend és nyugalom volt.

48./ 1957. május 3-án este került sor a soproni felsőoktatási intézmények ifjúságának KISz alakuló-gyűlésére. A Pártszervezet és a MEFESZ által az alakuló gyűlést megelőzően végzett együttes erőfeszítések eredményeképpen/ a gyűlésen már 80 KISz tag és 40 érdeklődő jelent meg, akik közül az Erdőmérnöki Főiskolát dr. Magyar János professzor, igazgatóhelyettes, a Műszaki Egyetemet pedig Esztó Péter professzor képviselte. A gyűlésen az előterjesztett programot vitatták meg és fogadták el. Az alakuló gyűlés óta a KISz tagjainak száma állandóan növekszik és a szervezet a Főiskola, valamint az Egyetem vezetőinek segítségével mind több és több feladatot oldott meg eredményesen.

49./ 1957. május 8-án meglátogatta a Főiskolát Lőrincz Andrásné, a Magyar Rádió Finn tagozatának munkatársa egy finn riporter nő kíséretében és tájékoztatást kért a Főiskola multjáról, helyzetéről, oktató és nevelőmunkájáról. Érdeklődtek a vendégek a Tanulmányi Erdőgazdaság feladatai, munkássága és a Főiskolával való kapcsolatai felől is. Dr. Magyar János igazgatóhelyettes és Béky Albert főmérnök a kért felvilágosításokat megadták.

50./ A Főiskola személyzeti előadói munkakörének betöltése érdekében 1957. május 15-én Magyar János igazgatóhelyettes Pántos Györggyel, az MSzMP Egyetemi Alapszervezet titkárával felkereste Zárai Károly elvtársat, az MSzMP Városi I.B. titkárát és a probléma megnyugtató megoldásában segítségét kérte. Zárai elvtárs megígérte, hogy a Főiskolának ebben a tekintetben is hathatós segítséget nyújt.

51./ A M.T.A. Agrárosztályának Erdészeti Főbizottsága 1957. február 26-án megvitatta a magyar erdészeti kutatás tématervét és a vita eredményeképpen az Erdőmérnöki Főiskola kutatási feladatait a megcsappant oktatói létszám miatt kénytelen volt lecsökkenteni. A Főiskola tanszékei május 15. óta a módosított kutatási tématervben

megszabott feladatok megoldásában fejtenek ki kutató- és kísérletező tevékenységet. A Főiskolának a módosított kutatási terv szerint 32 témája van, amelyből 5 kiemelt téma.

52./ A Főiskola tüztől való védelme érdekében 1957. május 15-én 5 tagu tűzrendészeti bizottságot hívtunk életre. A bizottság elnöke: Winkler Oszkár egyetemi tanár, tagjai pedig dr. Mecher Tibor egyetemi adjunktus, Miklós Károly főelőadó, Rétfalvi Lajos előadó és Tomor József mechanikus. /A bizottságban az előadói feladatokat Rétfalvi Lajos látja el./ A bizottság figyelemmel kíséri a Főiskola tűzrendészeti berendezéseink állapotát és a tűzrendészeti előadónak segédkezik feladatainak ellátásában. Hogy a tüztől való védelem érdekében megfelelő vízforrást biztosítsunk, felszálló csővezetékét építettünk /5600 Ft költséggel/ az udvari kúthoz és uszómedencéhez. A főiskolai vízhálózat bekapcsolása magasabb nyomású városi vezetékbe szintén elősegíti a Főiskola épületeinek és vagyontárgyainak a tüztől való védelmét. Végrehajtottuk az év folyamán a tűzcsapoknak szabvány előírás szerinti megjelölését, jelzőtáblák festésével és elhelyezésével.

53./ Az októberi-novemberi események során a Főiskola Terv és Pénzügyi osztályának dolgozói közül is távoztak el külföldre. A megüresedett álláshelyek betöltését halaszthatatlanná tette a már erőteljesen folyó oktató- és nevelőmunka s különösen a gazdasági téren végrehajtásra kerülő feladatok: az épülettatarozás, külső és belső felújítás, közüzemi berendezések, víz, gáz, villany szerelése, felújítása, tüzelőanyag beszerzése, tárolása, stb. Dr. Magyar János igazgatóhelyettes Mészáros Annát, a főiskolai jegyzetkiadóba beosztott gép- és gyorsíró 1957. május 15-i hatállyal anyagnyilvántartónak, Rétfalvi Lajost, a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar dolgozóját, 1957. május 16-i hatállyal előadónak, Schuh Győző soproni téglagyári dolgozót ugyancsak 1957. május 16-i hatállyal előadónak kinevezte. A kinevezések a Főiskola személyzeti előadói teendőinek ellátásában segédkező Illés Margit elvtársnőnek a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar személyzeti előadójának egyetértésével történtek.

54./ A Földművelésügyi Minisztérium 1956. március havában a Főiskolához intézett leírásában hozzájárult ahhoz, hogy a tanszékek külső megbízásokat /ipari kutatásokat/ végezzenek, s egyben előírta

az erre vonatkozó szabályzat elkészítését és felterjesztését. A Főiskola a szabályzatot elkészítette, azt 1956. március 31-én felterjesztette, de ennek jóváhagyása nem történt meg. Ez a szabályzat-tervezet azonban egyébként sem felelt meg.

A tanszékek a külső megbízásokat Roller Kálmán szóbeli engedélye alapján vállalták, s a munkák nagy része az októberi események után került elszámolásra. Az elszámolások, valamint az újabb külső megbízások engedélyezési eljárása során kiderült, hogy számos vitás kérdést csak a főhatóságunkhoz és a szakminisztériumokhoz intézett felterjesztésekkel, valamint egy új szabályzat alkotásával lehet rendezni. A Főiskola Tanácsa a dr. Mollay János által elkészített szabályzat-tervezetet 1957. május hó 22-én letárgyalta és azt jóváhagyásra a Szakoktatási Főigazgatósághoz felterjesztette.

E szabályzat előírja a külső megbízások vállalására az igazgató írásbeli engedélyének szükségességét, az engedély megadásának előfeltételei az elszámolás lebonyolításának módját, továbbá a tanszékfejlesztési járulék felhasználására alkalmas rendelkezéseket.

A külső megbízásokból keletkező fejlesztési járulékot a Főiskolai Tanács javaslata alapján készített felhasználási terv szerint használjuk fel. A fejlesztési járulékból elsősorban az oktató és kutató munka számára nélkülözhetetlen berendezési és felszerelési tárgyakat vásárolunk, valamint a Főiskola egészét szolgáló alkotásokat /pl. telefonautomata/ valósítjuk meg.

55./ A Művelődésügyi Miniszter 25/1957./M.K.3./MM számú utasításában úgy rendelkezett, hogy az 1957/58. tanévre való felvételi kérelmeket a középiskolák igazgatói a dékáni hivatalokhoz, illetve a főiskolák igazgatóihoz 1957. május 25-ig küldjék meg. A megszabott határidőre a Főiskolára 268 felvételi kérelem érkezett: 238 az erdőmérnöki, 30 pedig a faiparimérnöki szakra. A felvehetőek száma a két szakra együtt 60 fő. A jelentkezők közül a kitűnő, jeles és jórendűek vannak többségben. A felvételi vizsgákat július 8-13. között Budapesten, a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán, 15-16-án pedig Sopronban fogjuk lebonyolítani. A faiparimérnöki szakra a Főiskola történetében első ízben kerülnek majd felvételre hallgatók.

56./ Dr. Kiss József egyetemi tanár a Főiskola Kémiai Tanszékének vezetője, 1956. november 4-én elhagyta az országot és először december

20-án jelentette be, hogy Svájcból haza kíván térni. Később több levelet, táviratot váltott és telefonon beszélt a Főiskola vezetőivel annak érdekében, hogy kint tartózkodását a Főiskola tekintse tanulmányutnak legalább 1957. szeptemberéig. Megkezdett kísérleteinek befejezésére hivatkozott. Az igazgatóhelyettes, minthogy hatáskörét meghaladta e kérés teljesítése, dr. Kiss Józsefet a Művelődésügyi Miniszterhez, valamint a Földművelésügyi Miniszterhez irányította.

A Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatásügyi Főigazgatósága 1957. február 21-én kelt 70.664/1957. sz. rendeletével dr. Kiss József külföldi tartózkodását 1957. március 31-ig engedélyezte és fizetéstelen tanulmányutnak tekintette. Dr. Kiss József 1957. március 26-án kelt levelében, aminek másolatát a Főiskolának is megküldte, Tamássy Istvántól, a F.M. Szakoktatási Főigazgatóságának vezetőjétől "tanulmányutjának" 1957. szeptember 1-ig való meghosszabbítását kérte.

Beadványára a választ a Magyar Közlöny 1957. május 29-i 59. számában olvashatjuk: "A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány dr. Kiss Józsefet, a soproni Erdőmérnöki Főiskola tanszékvezető egyetemi tanári tisztsége alól szolgálati helyének hűtlen elhagyása miatt felmenti."

57./ 1957. május 25-én 620/1957. szám alatt a Főiskola előterjesztést tett a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának és az Országos Erdészeti Főigazgatóságnak "Erdészeti Géptani Tanszék" életre hívására. A Tanszékre az erdőmérnökhallgatók oktatásával kapcsolatban is és különösen a faipari mérnökhallgatók kiképzésével kapcsolatban feltétlenül szükség van. Előterjesztésünkre főhatóságunktól ezidáig még nem kaptunk választ.

58./1957. május 25-én 621/1957. sz. alatt előterjesztést tettünk a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának az üresekben lévő oktatói állások meghirdetésére, az alábbiak szerint:

- 1./ az Erdőtelepítéstani Tanszéken tanszékvezető egyetemi tanári vagy docensi és egy adjunktusi vagy tanársegédi állásra;
- 2./ az Erdőműveléstani Tanszéken tanszékvezető egyetemi tanári vagy docensi és egy adjunktusi vagy tanársegédi állásra;
- 3./ az Erdőfeltárástani Tanszéken tanszékvezető egyetemi tanári vagy docensi és egy adjunktusi vagy tanársegédi állásra;
- 4./ a Fizika-Elektrotechnikai Tanszéken tanszékvezető egyetemi tanári vagy docensi állásra;

5./ az Üzemtani Tanszéken egy egyetemi adjunktusi, vagy tanársegédi állásra;

6./ az Építéstani Tanszéken egy egyetemi adjunktusi, vagy tanársegédi állásra;

7./ a Fatechnológiai Tanszéken egy egyetemi adjunktusi, vagy tanársegédi állásra;

8./ az Erdőhasználati Tanszéken egy egyetemi adjunktusi, vagy tanársegédi állásra;

9./ az Erdőrendezéstani Tanszéken egy egyetemi adjunktusi, vagy tanársegédi állásra;

10./ az Ábrázoló Geometriai Tanszéken egy egyetemi tanársegédi állásra;

A pályázati hirdetés a Mezőgazdasági Értesítő 1957. május 29-i 21. számában és az Erdészeti Értesítő 1957. május 30-i 22. számában jelent meg.

59./ 1957. május 25-én 622/1957. sz. alatt feltételesen előterjesztést tettünk a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának a Főiskola Kémiai Tanszékére nézve tanszékvezető egyetemi tanár, vagy docensi állás meghirdetésére. A pályázati felhívás a Mezőgazdasági Értesítő 1957. június 5-i 22. számában, az Erdészeti Értesítő 1957. május 30-i 22. számában és a Művelődésügyi Közlöny 1957. június 15-i 8. számában jelent meg.

60./ 1957. május 27-én 625/1957. sz. alatt előterjesztést tettünk a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának a Főiskola Idegennyelvi Lektorátusán megüresedett vezető nyelvtanári állás betöltésére. A pályázati felhívás megjelent a Mezőgazdasági Értesítő 1957. június 12-i 23. számában, az Erdészeti Értesítő 1957. június 14-i 23-24. számában és a Művelődésügyi Közlöny 1957. június 15-i 8. számában.

61./ A Főiskola vízszolgáltatása nem volt megfelelő, mert a városi vízszolgáltató hálózat a nap nem minden szakában biztosította a különböző emeleteken lévő laboratóriumok és egészségügyi berendezések vízükségletét. Gyakran előfordult, különösen a nyári hónapokban, hogy a Főiskola területén már a délelőtti órákban vízhiány mutatkozott.

1956. október hónapjában a Városi Tanácshoz intézett átirattal, majd több esetben a Városi Építési Hatósággal, a Városi Vízművel, a Vas és Szerelő Ktsz-szel, a Karbantartó és Tatarozó Vállalattal, az Építőipari Vállalattal folytatott tárgyalásokkal kezdtük meg e hiány pótlását. Végül is ez év április-május havában 22.000 Ft-os költséggel a Soproni Vízmű a Főiskola vízszolgáltató hálózatát a város Lővér lakó-negyedének vízhálózatához kapcsolta. Így a Főiskola vízszolgáltatását a városi vízhálózatból két csatlakozó vezeték útján kapja. A vízszolgáltatás e berendezés létesítése, illetve korszerűsítése óta a Főiskolán kielégítő.

62./ Az év folyamán a Karbantartó KTSz-szel kialakított jó kapcsolataink révén 10 db cserépkályhát kaptunk: 6 db-ot a Kossuth L. utca 7-9. sz. házban létesített szolgálati lakásainkban, 4 cserépkályhát pedig a Főiskola épületeiben helyeztünk el a tönkrement vaskályhák helyébe. A felmerült költségek 20.000 Ft-ra rugnak.

63./ 1957. június 3-án az októberi-novemberi események során Ausztriába, majd onnan Kanadába kivándorolt André Béla volt erdőmérnök-hallgatótól levél érkezett a Főiskolának, amelyben azt kéri, hogy 1957. szeptemberére, vagy legkésőbb októberére tervezett hazatérésének esetében a Főiskolán megszakadt tanulmányait tovább folytathassa. /A jelek arra vallanak, hogy hasonló kérelem a Főiskolára még más kivándorolt hallgatótól is fog minden bizonyára érkezni./

64./ A Közlekedés és Postaügyi Miniszter 107.433/1957.I./5.B./P.K.13./K.P.M. utasításának 1. §. /1/ bekezdése a/ pontjában foglaltak szerint a Főiskola dolgozóit féláru menetjegy váltására jogosító arcképes igazolvány illeti meg.

A főiskolai dolgozók vasuti arcképes igazolványait 1957. május hó 3-án igényeltük a szombathelyi MÁV igazgatóságtól. Mivel a vasuti arcképes igazolványokat személyes tárgyalások, valamint távbeszélő útján folytatott tárgyalások ellenére sem kaptuk meg, felterjesztéssel fordultunk a Szakoktatási Főigazgatósághoz és kértük a MÁV vezérigazgatóságnál az arcképes igazolványok kiadása ügyében a közbenjárást. /Főhatóságunk kifogásolta ezt az eljárásunkat és szóbeli uton közölte, hogy a jövőben ilyen ügyben közvetlenül az érdekelt szerv főhatóságához forduljunk./ Végül 1957. június hó 5-én a vasuti arcképes igazolványokat megkaptuk.

65./ A Főiskola a 40/1957./M.K.6./M.M. számú utasítás alapján adminisztratív dolgozóinak besorolására 19.600 Ft alapbérkeretet kapott. A Párt, valamint a szakszervezeti bizottság képviselőinek jelenlétében a besorolási tervezetet elkészítettük és azt június hó 6-án a F.M. Szakoktatási Főigazgatósága elé terjesztettük.

A Főiskola adminisztratív dolgozóinak a havi 904.- Ft-os átlagos alapbére az országban a többi felsőoktatási intézmény adminisztratív dolgozóinak átlagos alapbéréhez képest a legalacsonyabb átlag-alapbér volt. Az új besorolással, f. évi április hó 1-i hatállyal, dolgozónként ez az átlag-alapbér 1096.- Ft-ra emelkedett. Az új besorolás összesen 98 dolgozót érintett. A besorolással 52 dolgozó alapbérét a minimális 800 Ft alapbérré emeltük. De ezzel a besorolással sem emelkedett a főiskolai dolgozók átlag-alapbére az ország többi felsőoktatási intézményeinek adminisztratív dolgozóira megállapított átlag-alapbérnek a szintjére.

66./ A IV. éves hallgatók a szemeszter folyamán a következő egy napos tanulmányutakat tették meg:

1957. április 30-án a fertődi Kertészeti növénynevelési telepet tanulmányozták;

1957. május 8-án erdőszítési és belvisszabályozási, illetve öntözési problémákat tanulmányoztak a Hanságban;

1957. május 15-én a kámoni arborétumban jártak, majd pedig Sárvaron erdőművelési munkaeredményeket értékelték.

67./ A hallgatók az alábbi nagygyakorlatokat teljesítették 1957. május 26-tól június 1-ig: a IV. évfolyam a budai kopárokot, Kecskemét vidékén Tőserdőt és Bugacot, Szarvason az arborétumot, Püspökladányban a szikfásítási kísérletek eredményeit, Tiszafüreden az ártérfásítási eredményeket, a Bükkben és a Mátrában a magról való természetes felujtást és a fenyvesítési problémákat, Kisnánán a kopárfásítási munkákat tanulmányozta.

1957. június 3-tól 8-ig: a II. évfolyam növényteni-termőhelyismerettani gyakorlaton vett részt Iván, Kapuvár, Sándormajor,

Kőszeg, Keszthely és Pusztavám vidékén; a III. évfolyam Sopronban földméréstanai gyakorlatot végzett, a IV. évfolyam utépitési gyakorlatát teljesítette a Tanulmányi Erdőgazdaság gondjaiba tartozó soproni erdőkben.

68./ A szemeszter során az utolsó előadási nap az I. évfolyam részére június 7., a II. és III. évfolyam részére május 31., a IV. évfolyam részére pedig május 24. volt. A vizsgahónap mind a 4 évfolyam hallgatói számára június 9-vel kezdődött.

69./ A nyelvtanulás a II. szemeszterben sem volt kötelező. Ennek ellenére önként 2 csoport kezdő fokon, 1 csoport pedig haladó fokon németül tanult. 1 csoport kezdő fokon az angol nyelvet tanulta.

A német nyelvet kezdő fokon Strausz Józsefné lektor, haladó fokon Horváth József gimnáziumi tanár meghívott előadó, az angol nyelvet pedig kezdő fokon Pröhle Jenő gimnáziumi tanár, meghívott előadó tanította.

70./ Dr. Kiss József Bajcsy-Zsilinszky ut 1. sz. alatti 3 szobás szolgálati lakását a Főiskola igyekezett a számára hazatérésének esetére fenntartani. Hozzá tartozói a lakásban lévő vagyontárgyakat 1957. február közepe táján elszállították. Dr. Kiss József visszaérkezését azonban még mindig vártuk s ezért a lakást más oktatóknak nem utaltuk ki. A városi lakásügyi hatóság a lakást 1957. február 27-én kelt határozatával ideiglenesen igénybe vette és annak bérletét kijelölte. E jogszabályt sértő határozat ellen fellebbezéssel élünk, azonban a lakás csak hosszas utánjárás eredményeként üresedett meg június 2-án, amikor az ideiglenes bérlő elköltözött belőle. Ekkor a lakást a szakszervezeti bizottság javaslata alapján a Főiskola igazgatóhelyettese dr. Mecher Tibor adjunktusnak utalta ki. Ezt a kiutalást a városi lakáshivatal 1957. június 10-én kelt határozatával tudomásul vette.

71./ A főiskolai dolgozók fegyelmi rendjének fenntartása, illetve helyreállítása a Munkatörvénykönyvben biztosított és szabályozott intézkedést tett szükségessé. Babos József ideiglenesen alkalmazott éjjeliőr munkaviszonyát felmondással meg kellett szüntetnünk, mert szolgálatának időtartama alatt több esetben ittas állapotban volt és előljáróival fegyelmezetlen, durva magatartást tanúsított. Munka-

viszonyát a Főiskola igazgatóhelyettese 1957. június 10-én /június 26-i hatállyal/ felmondással szüntette meg.

72./ A minisztertanács bértitkárságának és a SzOT 5/1954. /Mg. E.20./ sz. elvi döntése szerint áthelyezett dolgozók költözködési költségeinek térítése, a különélési díj csak akkor folyósítható, ha az áthelyezés népgazdasági érdekből történt. Az elvi döntés szerint saját kérelemre történt áthelyezés nem minősül népgazdasági érdekből való áthelyezésnek.

A Főiskola üresedésben lévő álláshelyei közül egyet az októberi események előtt pályázat alapján, az októberi események után egyet az érdekelt kérelmére töltöttünk be. Mivel a jövőben a Főiskola több üresedésben levő álláshelye pályázat útján kerül betöltésre, főhatóságunktól 1957. június 10-én felterjesztés útján állásfoglalást kértünk a tekintetben, hogy a pályázati felhívás alapján kinevezésüket kérő dolgozók költözködése népgazdasági érdekből történő áthelyezésnek minősül-e, ha kinevezésük a Főiskola kérésére "áthelyezéssel" történik. A főhatóság 1957. június 24. kelt 165.785/1957. sz. leiratában válaszolt. E válasz alapján 1957. július 1-én a Minisztertanács Bértitkárságához fordultunk.

73./ A Pedagógus Szakszervezet Egyetemi Csoportja által szervezett és 1956. januárjában megindult Laboránsképző Tanfolyam októberben megszakadt. 1957. május havában az Erdőmérnöki Főiskola az itthon maradt régi előadók bevonásával befejezte; június 11-13-án dr. Botvay Károly egy. tanár elnöklete alatt megbízott vizsgabizottság a vizsgákat is megtartotta.

A 136 beiratkozott résztvevő közül a nagyfoku lemorzsolódások miatt 22 fő fejezte be eredménnyel a tanfolyamot. A tanfolyamon főleg egyetemi alkalmazottak és családtagjaik vettek részt. A f. évben a tanfolyam vezetője Macher Frigyes egy. adjunktus volt.

74./ A Művelődésügyi Minisztérium 1957. június 3-án 854/855-19/1957. sz. alatt kelt rendeletével a Főiskolát arra utasította, hogy a marxizmus-leninizmus tanszék tervezetével, valamint oktatómunkájával kapcsolatban tegyen értékelő jelentést és javaslatot az 1957-58. tanév előkészítésére.

1957. június 13-án 752/1957. sz. alatt a kívánt jelentést a Művelődésügyi Minisztériumnak megtettük s egyidejűleg javasoltuk,

hogy az Erdőmérnöki Főiskolán önálló Marxizmus-leninizmus Tanszék szerveztessék már az 1957/58. tanévtől kezdődően.

Az új tanszék életrehozására irányuló javaslatunkat az alábbi érvekkel igyekeztünk alátámasztani:

a/ Csak egy tanszékvezetői állást kell szervezni, illetve visszaadni abból a 3 tanszékvezetői állásból, amelyet a FM. Szakoktatási Főigazgatóság 1956-ban a Főiskolától elvont.

b/ Két segédoktatót a soproni Műszaki Egyetemi Karoktól álláshellyel együtt kapnunk kellene.

c/ A filozófia oktatását átmenetileg a saját oktató gárdánkkal is meg tudnánk oldani.

d/ A Főiskola szervezetébe tartozó tanszékekkel hatékonyabbá tudnánk tenni a politikai tárgyak oktatását.

e/ A marxista tanszék oktatói jobban specializálódhatnak az erdészeti szakra.

f/ Megszünnék az az állapot, hogy a Főiskolánkat kívülről bírálják.

Javaslatunkkal a soproni felsőoktatási intézmények MSZMP intézőbizottsága egyetértett.

Jelentésünket egy-egy másolati példányban a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályának, az Országos Erdészeti Főigazgatóságnak, a soproni Műszaki Egyetemi Karok dékánjának és a Marxizmus-leninizmus Tanszék vezetőjének is megküldtük.

75./ Megemlítésre méltónak tartjuk, hogy az Országos Erdészeti Egyesület helyi csoportjában mikor, kik és miről tartottak előadást.

1957. március 20-án Kiss László: Exota-fenyők erdőgazdasági jelentősége.

1957. március 27-én Dr. Haracsi Lajos: Nyárfagazdaságunk és a nyárfabetegségek.

1957. ápr. 10-én Dr. Magyar János: A hazai erdőrendezés irányelvei.

1957. ápr. 20-án Madas András: A farost és forgácslemez termelés helyzete és fejlődési lehetőségei.

1957. ápr. 24-én Mersich Endre: Elért eredményeink és soronlévő feladataink az erdőgazdasági építkezés területén.

1957. máj. 8-án Lámfalussy Sándor: A fakitermelés gépesítésének szervezése.

1957. máj. 8-án Stefanik László: A nyárrák pusztítása.

1957. máj. 15-én Madas László: Igéretes fákra alapított fa-termelési terv.

1957. máj. 22-én Wéber József: Az épülő szombathelyi forgács-lemezgyár és fűrészüzem műszaki berendezései.

1957. jun. 12-én Füzi István: Farostlemezgyártás Ausztriában és Finnországban.

Az előadásokat minden alkalommal szakszerű és a legtöbb esetben igen élénk eszmecsere követte, ami az előadás résztvevőinek föltétlenül épülésére szolgált.

76./ Az egyetemi MSzMP, valamint a szakszervezet rendezésében politikai előadássorozatot hallgattunk a következő időrendben, badelőadókkal és címekkel:

a/ 1957. máj. 8-án d.u. 4 órakor, Keszei Károly elvtárs: Az októberi események értékelése.

b/ 1957. május 29-én d.u. 4 órakor, Keszei Károly elvtárs: Gazdaságpolitikánk időszerű kérdései.

c/ 1957. június 12-én d.u. 4 órakor, Kiss György elvtárs: A proletárdiktatura főbb kérdései hazánkban.

Az előadások a Főiskola matematika termében voltak; a résztvevők száma minden alkalommal meghaladta a 65-70-et. A résztvevők azonban jórészt az oktatókból és az egyetemi, illetve főiskolai egyéb dolgozókból álltak, mert a hallgatókat a tanulmányi kötelezettségeik már igen erősen lekötötték. Az előadásokat az elvtársak szabadon, bátor véleménynyilvánítással és meggondolkoztató okfejtéssel tartották meg. Ez a módszer a résztvevők sorából bőséges hozzászólást váltott ki. Az előadók mind az oktatók, mind pedig az Egyetem, ill. Főiskola más dolgozóinak a politikai és gazdasági tudását kétségtelesen fejlesztették.

77./ Az 1957. március 11-én beszolgáltatott vadászpuskákat és patronokat 1957. június 21-én a Főiskola a rendőrségtől visszakapta. A puskák és patronok visszzszolgáltatására Stubnya Valér egyetemi adjunktus Iványi Lajos rendőr főhadnagy elvtárstól kapott értesítést.

78./ Dr. Pallay Nándor egyetemi tanár betegsége miatt "Az Erdőmérnöki Főiskola Közleményei" című kiadványunk szerkesztői teendőinek az ellátásáról intézkedni kellett. A Főiskola Tanácsa 1957. jan. 24-i ülésében a szerkesztőbizottság elnökévé dr. Botvay Károly egyetemi tanárt, tagjaivá pedig dr. Farkas Vilmos egyetemi docenst, valamint dr. Haracsi Lajos, Lámfalussy Sándor és Sébor János egyetemi tanárokat kérte fel. A szerkesztőbizottság az 1957. évf. 1. szám anyagát felülvizsgálta, a beérkezett hét értekezést a lektoroknak megküldte, a lektori vélemények beérkezése után pedig dr. Botvay Károly az anyagot június 14-én Budapesten a kiadónak átadta.

79./ 1957. évi költségvetésünket 9,815.000.00 Ft kiadással és 200.000,00 Ft bevétellel terveztük meg.

Az ország jelenlegi gazdasági helyzete szükségessé tette költségvetésünk kiadási keretének csökkentését. Ezért március hó 5-én elsősorban, június hó 14-én másodizben folytatott tárgyalás során a Pénzügyminisztérium és Főhatóságunk költségvetésünk keretét 7.141,000,- Ft kiadással és 107,000,- Ft bevétellel állapította meg.

Figyelembevételül a Főiskola hallgatói létszámának csökkenését, kellő takarékossgal még ezzel a kerettel is a legfontosabb fenntartási kiadásokat biztosítani tudjuk.

Nagy gondot fordítunk arra, hogy a Főiskola 150 éves jubileumának előkészítésére az épületek külső- és belső tatarozását, berendezések és felszerelések pótlását, a közművek /villany, víz, gáz, távbeszélő/ korszerűsítését a csökkentett pénzügyi lehetőségekkel is végrehajtsuk.

A költségvetési hiteleken kívül erre az ipari kutatások eredményeként a Főiskolának rendelkezésére álló tanszékfejlesztési járulékot használjuk fel. A Főiskolai Tanács javaslata alapján a tanszékfejlesztési járulékot elsősorban a Főiskola berendezésének és felszerelésének korszerűsítésére, illetőleg pótlására kell felhasználni. A tanszékfejlesztési járulékból létesítjük a telefonautomata berendezést, az ipari áram bevezetését, két tanszék részére laboratóriumi asztalokat, stb.

80./ A főiskolai dolgozók üdültetésének kiterjesztésére 1957. június 15-én Balatonbogláron jul. 10- aug. 20-ig terjedő időtartamra 3 szobát és Veszprémben jul. 10-23-ig 1 szobát béreltünk. Ezzel 9 főiskolai dolgozó és sokgyermekes családjának üdültetését biztosítottuk. A 4.500.- Ft-ot kitevő költséget a tanszékfejlesztési járulék 5 %-os kulturális, jóléti és sportkeretéből fedezzük.

81./ A Földművelésügyi Minisztérium 71.889/1957. számú rendeletével Kőhidi Róbert elvtársat 1957. június hó 15-i hatállyal az Erdőmérnöki Főiskola igazgatói hivatalának vezetésével megbizta, illetve az erről szóló kinevezéséről a Főiskola igazgatóját értesítette. Kőhidi Róbert szolgálatát július hó 15-ével megkezdte.

82./ Otolits Józsefné hivatalsegéd munkaviszonyát felmondással meg kellett szüntetnünk, mert írásbeli utasítás ellenére a főiskolai étkezdében a dolgozók étkeztetésének zavartalan ellátása érdekében végzendő munkát két ízben megtagadta. A felmondó levél kelte: 1957. június 20.

83./ A Főiskola területén lévő 10 x 20 m kiterjedésű uszodát a szokásos karbantartási és tisztogatási munkák elvégzése után a város egészségügyi hatóságával felülvizsgáltattuk. Mivel ez az uszoda csak a főiskolai és egyetemi dolgozók használatára szolgál, az eddig kialakult gyakorlat részbeni módosításával új házirendet készítettünk és azt a rendőrhatalósággal jóváhagyattuk.

Az uszodát 1957. június 20-án nyitottuk meg.

Az uszoda üzemeltetéséhez szükséges vízmennyiség biztosítása nem kis gondot okozott, mert a Városi Vízmű a vízszolgáltatást nagymértékben korlátozta. A medencét részben saját kutunkból szivattyúval töltöttük, részben pedig a városi vízmű hálózatából.

A takarékoság érvényesítése teszi szükségessé, hogy az uszoda vízellátásáról a jövőben saját kutunkból gondoskodjunk: ipari árammal működő szivattyúval.

A f. évben az uszoda rendjének és a felügyeletnek a biztosítására egy időszaki alkalmazottat fogadtunk fel.

84./ A Főiskola igazgatóhelyettese 1957. június 21-én az Igazgatói Hivatalban, valamint a Terv- és Pénzügyi Osztályon dolgozó főiskolai alkalmazottak számára, június 22-én pedig a tanszéki adminisztrátorok, gép- és gyorsírók, laboránsok, technikusok, hivatalsegédék és takarítónők számára egy-egy rövid ideig tartó személyzeti értekezletet tartott. Az értekezleten résztvevő dolgozókkal megismertette a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányának a személyzeti munkáról hozott 1050/1957./V.31./ sz. határozatában foglalt rendelkezéseket s főképpen a határozat szellemét, és a dolgozókat arra kérte, hogy közalkalmazotti minőségükben példásan teljesítsék munkaköri kötelelességeiket.

85./ A Főiskola Igazgatói Hivatalának előszobájában, valamint a hozzá csatlakozó folyosón mintegy 20 m² alapterületű hajópadiós padlóburkolat parkettázása vált szükségessé. Ezzel egyidejűleg az igazgatósági épület egyes helyiségeiben további 10 m² alapterületű parkettpadló kicserélését is el kellett végezni. A rak-táron lévő parketta készletünkből mintegy 800 Ft költséggel ezt a rég megoldásra váró feladatot 1957. június 24-én elvégeztük.

86./ A tavaszi félévre, 1957. március 24-én összesen 29 levelező hallgató iratkozott be. A szemeszter folyamán a Főiskola két alkalommal tartott számukra konferenciákat: 1957. április 8-10-éig, majd pedig május 6-8-áig. A levelező hallgatók vizsgáztatását a tanszékek június 24-én kezdték meg. A téli félévre beiratkozott hallgatók közül Hász Béla, Vas Zoltán és Kulcsár Ferenc évki-hagyást kapott.

87./ 1957. június 24-én és 25-én meglátogatta a Főiskolát Heckenast József, a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságának főelőadója, valamint Szücs Ferenc az Országos Erdészeti Főigazgatóság Igazgatási Osztályának vezetője és dr. Vermes Miklós, az Országos Erdészeti Főigazgatóság Jogügyi Osztályának vezetője. Heckenast József elvtárs a Főiskola igazgatóhelyettesével folytatott tárgyalás során közölte, hogy az Erdőmérnöki Főiskola szervezetében a Minisztérium önálló Marxista-leninista Tanszéket hív életre.

88./ 1957. június 26-án a Főiskolát meglátogatta Keresztesi Béla elvtárs, az Országos Erdészeti Főigazgatóság főigazgatóhelyettese és Szücs Ferencsel, az Országos Erdészeti Főigazgatóság Igazgatási Osztályának vezetőjével részt vett a Főiskola kibővített tanácsának ülésében. A Tanács napirendjén két pont szerepelt:

a./ A 71.307/1957. F.M. rendelettel életre hívott vizsgáló bizottságok jelentései.

b./ A felvételi vizsgák előkészítése.

89./ Az MSzMP soproni intézőbizottságának az Erdőmérnöki Főiskola igazgatójához intézett 1957. június 27-i javaslata alapján a személyzeti előadói teendők ellátására 1957. június 27-i hatállyal Bognár Dezsőné elvtársnőt dr. Magyar János igazgatóhelyettes kinevezte. Bognár Dezsőné szolgálatát azonnal megkezdte, kinevezésének megerősítését Magyar János igazgatóhelyettes a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főigazgatóságához egyidejűleg előterjesztést tett.

90./ A Főiskola a II. félév folyamán /1957. június 30-ig/ 37 esetben, összesen 8.000 Ft segélyben részesítette a hallgatósgot az MSzMP intézőbizottságának és a KISz-nek javaslata alapján. Az első félév beszámításával 132 hallgató összesen 41.000 Ft segélyt kapott. Ennek az összegnek 81 %-át ruha, 8 %-át tanszer, 11 %-át pedig egyéb segély címén adtuk ki.

91./ A korábbi években a Főiskola területén lévő aknák fedelei elpusztultak. Ideiglenesen az aknák lefedéséről deszkákkal gondoskodtunk. A szabvány-aknafedél nem szerezhető be a kereskedelem útján. Ezért mintaasztalossal 1957. június 28-án öntőmintát készítettünk és a Gépgyárral a szükséges aknafedőket elkészítetjük. Egyelőre 6 db aknafedő beépítéséről kell gondoskodni és ezért tartalék céljára is összesen 10 db-ot öntetünk.

92./ A Főiskolai épületek a háborús behatások, valamint a külső tatarozás elmulasztása miatt már évek sora óta nagyon leromlott állapotban vannak. Az 1956. évi költségvetésünkben az épületek külső tatarozására biztosított 300.000 Ft-os hitelkeret, építési kapacitás hiányában nem volt felhasználható. Mivel a Földművelésügyi Minisztérium a kapacitást az Építésügyi Minisztériumnál nem biztosította felterjesztésben kértük a Minisztertanácstól, a Párt Központi Bizottságtól, az Állami Ellenőrzés Minisztériumától az 1957. évi 600 ezer forintos felújítási keretre az építési kapacitás biztosítását. Még 1956. év szeptember havában a kapacitás ügyében a Győrmezei Építőipari Vállalattal folytatott tárgyalásaink eredménytelenek maradtak. Miután 1957. évi költségvetésünkben az épülettatarozáshoz 600 ezer Ft-os hitelkeret véglegesen biztosított, a kivitelezési szerződést ez év március havában aláírtuk. A Vállalat késedelmesen bár, de a tatarozási munkákat megkezdte. Ez év június hó 12-én a Vállalat közölte, hogy a tatarozást csak az Építésügyi Minisztérium kijelölése alapján folytathatja az erre vonatkozó újabb rendelkezések értelmében. A Szakoktatási Főigazgatóság, valamint az Országos Erdészeti Főigazgatóság közbenjárását kértük ebben az ügyben. Épületeink teljes tatarozása nélkül 1958-évben a 150 éves jubileum meg nem tartható. A feladat végrehajtása halaszthatatlan feladatunk.

Az épület városképi szempontból jelentős épület. Homlokzatának kiképzése nagy körültekintést kíván. Ezért a Főiskola Tanácsa az Építéstani Tanszék vezetőjét: Winkler Oszkár egyetemi tanárt bízta meg a tatarozási munkák felügyeletével.

93./ A főiskolai dolgozók részére a Főiskola területén tenispályát tartunk fenn. A pálya karbantartását a sportkör alkalmazottja végzi. A tenispályát a főiskolai dolgozók a testnevelési tanár beosztása szerint vehetik igénybe. A Főiskola területén a rend fenntartása, valamint a vagyonbiztonsági szempontok is megkívánják, hogy a tenispályán csak főiskolai dolgozók és azok gyermekei teniszezhetnek.

94./ A Főiskola területén az ut- és járdahálózat is nagymértékben leromlott. Az utakat az esők kimosták, a járdák a talajsüllyedések és időbehatások következtében megrepedeztek, az utakmenti folyókák talajsüllyedés következtében nem vezetik le a csapadékot. Ezért a külső épülettatarozás után az utak alapozása, valamint megfelelő tervek alapján, a főiskolai terület jellegének megfelelően, új utak építése válik szükségessé. Ennek előkészítésével most foglalkozunk.

95./ A főhatóságunk által rendelkezésünkre bocsátott hitelkeretből a tanév során a következő beruházásokat végeztük:

a/ A Diákotthon felszerelésére 50 db ruhafogast szereztünk be.

b/ A főiskolai tanszékek műszerparkjának bővítésére meteorológiai műszereket, elektromos műszereket, szárítószekrényeket, műszerernyőket, stb. biztosítottunk 54.000 Ft értékben.

c/ A Főiskola gépi felszerelésére, műszerekre és berendezésekre eddig 112.000 Ft értékben szerződést kötöttünk; a szerződés teljesítése az év folyamán folyamatosan megtörténik. E lekötött beruházási hitelkeretből a Földméréstani Tanszék részére két db nagy keményfa-műszerszekrényt, az Erdőhasználati Tanszék részére benzinmotoros láncfűrész és egy műszerész-esztergapadot, a Kémiai Tanszék részére egy centrifugát, a Növénytan Tanszék részére egy fényelemes fotométert, a Fizika-tanszék részére pedig több elektromos mérőművet biztosítottunk.

d/ A Földméréstani Tanszék részére 3 db Teodolitot vásároltunk 20.000.- Ft értékben. Ezzel a műszerbeszerzéssel is gazdagítottuk a jól felszerelt földmérési műszertárat.

96./ A Főiskola 150 éves jubileumának mintegy előkészítéseképpen feltétlenül szükségessé vált bizonyos berendezési és felszerelési tárgyak kiegészítése és pótlása. Ezért az oktató- és kutatómunka színvonalának emelése érdekében pénzügyi lehetőségeink határán belül eddig a következő berendezési és felszerelési tárgyakat biztosítottuk:

a/ Az Erdővédelemtani Tanszék részére egy laboratóriumi asztal teljesen felszerelve, mintegy 13.000.- Ft-os költséggel.

b/ Az Erdőfeltárástani Tanszék részére ugyancsak egy laboratóriumi asztal teljesen felszerelve 13.000.- Ft költséggel.

c/ Az Erdővédelemtani Tanszék részére egy vegyifülke felállítása 2,500.- Ft költséggel.

d/ A Termőhelyismerettani Tanszék részére monolittartó ládák készítése 1.650.- Ft költséggel.

e/ A Matematikai Tanszék részére /ez hazánk legrégebb matematikai tanszéke/ a Főiskola multjának feltárására és bemutatására alkalmas könyvek és okmányok korszerű tárolására, valamint kiállítására 50 db keményfa képerketet, 1 nagyméretű könyvszekrényt és 5 tárolóasztalt készítettünk, összesen 9.000.- Ft költséggel.

97./ Az 1956. évre betervezett 15.000.- Ft fogyó műszer -/mikrométer, kitűzőrud, tolómérce, elektromos mérőműszerek, stb./ hitelkeretet /a mult évben/ teljes egészében felhasználtuk, a tanszékek igényeit kielégítettük.

Az 1957. évben ugyanilyen címen költségvetésünkben betervezett 36.600.- Ft-ból az első félévben 26.300.- Ft-ot használtunk fel.

A csökkent beszerzési lehetőségek ellenére a különböző készletező vállalatokkal létesített, személyes kapcsolataink, sürgetéseink, különösen pedig Győrben és Budapesten folytatott tárgyalásaink és eljárásaink eredményeként sikerült a mult évinél nagyobb hitelkeretből a tanszékek évi igényének jelentős részét idén már az első félévben kielégítenünk.

98./ Az ország jelenlegi gazdasági helyzetében, érthető okok miatt, az irodapapírok és sokszorosítóanyagok igényelt mennyiségét nem kaphatjuk meg a beérkezett anyag és a raktáron lévő készlet helyes beosztással és felosztással elegendőnek bizonyult, úgy, hogy mindezt ideig a felmerült szükségleteket /irodapapír, jegyzetsokszorosításhoz szükséges papír és egyéb irodai anyagok tekintetében/ a szervezeti egységek szükségletét fedezte. Minthogy azonban a Főiskolának ezekből az anyagokból jelenleg készlete nincsen, ez év második felében az igényelt mennyiségeket minden körülmények között biztosítani kell.

99./ A Főiskola nagyon elhanyagolt épületeink belső- és külső tatarozása el nem halasztható feladat. Költségvetésünkben a felújítási kereten kívül karbantartásra rendelkezésre álló hitelkeretünkkel fokozatosan kívánjuk az egyes épületek belső felújítását, tehát festését, mázolását, a faszerkezetek kijavítását, a padló kicserélését, parkettázását, a világítás korszerűsítését, stb. végrehajtani. Az 1956. év őszén a kémiai épület teljes belső felújítás után az igazgatói épület belső felújítását kezdtük meg, az ajtók, ablakok mázolásával. A munkát ezévből a padló kicserélésével, a földszint faszerkezeteinek mázolásával folytatjuk. Ezévből előre láthatólag az igazgatói épület belső felújításának tekintélyes részét végrehajtjuk.

Ezek a munkálatok feltétlenül szükségesek nemcsak a külső kép kialakítása érdekében, hanem különösen a faszerkezetek állagának védelme érdekében is.

100./ A tüzelőanyag tárolását kellő időben megkezdjük. Évi faszükségletünk fedezetét a teljes mennyiség felfűrészelésével, felapritásával és a fűtendő épületek pincéjében való tárolással teljes egészében biztosítottuk.

A szén tárolását a negyedévi ütemezésnek megfelelően folytatjuk. Az I. negyedben 1.200 q, a II. negyedben ezideig 800 q került leszállításra. Tüzelőtárolóhelyeinkben, pincénkben az évi szükséglet /6.000 q/ felét /2.500 q/ tudjuk tárolni.

A tüzelőfát a Főiskola az elmúlt években felfürészelve tárolta a pincékben; a fa felapritását a fűtést ellátó hivatalsegédeknek kellett elvégezniük. A hivatalsegédek a faapritást tetszés szerint választott helyen és időben, a Főiskola épületében, folyosókon, lépcsőkön, valamint az oktatási idő alatt végezték. Ennek a rossz gyakorlatnak a megszüntetése érdekében az ideai fűtési idényre szükséges tűzifa-készletünket a felfürészeléssel egyidejűleg fel is aprítottuk. Ilymódon a fa tárolása, a tűzifa kiadása és felhasználásra való előkészítése lényegesen megjavul és emellett a tüzelést ellátó hivatalsegédek munkaterhelése is csökken.

101./ A Főiskola sokszorosító műhelyében a 2. szemeszter során 1957. június 30-ig összesen 22 jegyzet nyert sokszorosítást 332 példányban 3770 oldalszámmal.

102./ Az ellenforradalom után a központi szervezettségű "Haladás" sportköröket megszüntették és megalakult a SFAC. Az anyagi támogatás az elmúlt évinek a 40 %-ára csökkent, ezért néhány szakosztály működését a Főiskolán meg kellett szüntetni vagy időlegesen szüneteltetni, mint pl. a football szakosztályt is, amelynek játékosait az SVSE-nek engedték át. Az Erdőmérnöki Főiskola és a Műszaki Egyetem részéről kapott anyagi támogatás azonban lehetővé tette, hogy a legfontosabb tömegsportokban, az ifjúság továbbra is részt vehet a kerületi, ill. megyei és városi bajnokságokban. Annak ellenére, hogy az eltávozott hallgatók hiánya csökkentette az esélyeket, mégis jól szerepelnek az egyes versenyeken.

A sportkör működésében a legnagyobb hiányosság, hogy a hallgatóság létszámához képest kevesen sportolnak rendszeresen, s így nem tudja elérni legfontosabb célját, a tömegek sportolását. Ezért a sport nem fejlődik kellőképpen. Ezt az

ez évben újra megrendezett főiskolai bajnokság világosan bebizonyította, ahol versenyzőink még helyezést sem értek el. Ennek legfőbb oka, hogy a sportkörnek nincs sportpályája, mivel a volt licumi pályát, amely a Művelődésügyi Minisztérium nevében van, elvették. De igen nagy hiányosság az egész város ifjuságának is, hogy nincs sportpálya. A multhoz képest nincs is az egész városnak sportja. Ezen nagyon sürgősen kellene végre segíteni. Másrészt a központi anyagi támogatás mértéke a többi főiskolához képest szintén hátráltatja a tömegsport kifejlődését. Helyes volna az anyagi helyzet javítása érdekében a félévi beiratkozások alkalmával a hallgatókkal 5 Ft tagsági díjat fizettetni. Évközben ugyanis a havonta való tagdíj szedés már legtöbbször eredménytelen.

A hiányosságok megszüntetéséhez azonban arra is szükség van, hogy főhatóságaink, az F.M., M.M. többet törődjenek a sport kérdésével. Eddig ugyanis erről a részről semmiféle támogatást, vagy érdeklődést nem tapasztaltunk. Erre volna pedig a legnagyobb szükségünk.

103./ A Főiskola oktatói a II. szemeszter során Sopronon kívül az alábbi időrendben tartottak előadásokat:

a./ 1957. március 29-én Herpay Imre Budapesten az O.E.E Feltárási Szakcsoportjában: Talajvizsgálatok módszerei az erdei építkezéseknél és a talajstabilizációs utépitések.

b./ 1957. május 15-én Lámfalussy Sándor Budapesten a MÁV Fatelítő Vállalatnál: A nőtt szőlőkarók kérgezése és telítése.

c./ 1957. május 23-án Sébor János a Pilisi Állami Erdőgazdaság piliscsabai Erdészetiénél: A kopárkötés időszerű problémái.

d./ 1957. május 27-én Lámfalussy Sándor a Dombóvári Fatelítő Telepen: Az utólagos talpfatelítés kérdései.

e./ 1957. június 3-án Lámfalussy Sándor a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál: Az egyszemélyes és kétszemélyes motorfűrészek alkalmazása.

f./ 1957. június 4-én Lámfalussy Sándor a keszthelyi

fűrésztelepen: A fagyártmánykészítés helyi kérdései.

104./ A Főiskola személygépkocsija az októberi-novemberi események során Ausztriába /Salzburgba/ került. Minthogy a személygépkocsi a Főiskola igényeinek egyébként sem felelt meg, főhatóságunktól 1957. március 8-án a Főiskola részére gépkocsi biztosítását kértük. Főhatóságunkhoz intézett 1957. március 26-án és május 8-án kelt sürgető felterjesztéseink és személyes tárgyalásaink ellenére ezideig sem új, sem használt gépkocsira nem kaptunk kiutalást.

105./ A Főiskola a Kormány 1027/1957. /III.2./, valamint a Minisztertanács 3393/1956. /VI.4./ számú határozatával a soproni Kiszfaludy utca 1. és 5. szám alatt épített bérházakban 7 db "Cs" csökkentett értékű 1 szoba-konyha-mellékhelyiségekből álló lakást kapott. Ezt dr. Mollay János gazd. igazgatóhelyettes a Főiskolai Tanács 1957. márc. 30-i ülésén bejelentette. A lakásokat a Főiskola június hó 29-én birtokba vette.

Dr. Magyar János igazgatóhelyettes a Szakszervezeti Bizottsággal egyetértésben a lakások bérlőiül a következő főiskolai dolgozókat jelölte ki:

a Kiszfaludy utca 1. I. em 9. és 13. számú egyenként 1-1 szoba mellékhelyiségekből álló 2 db "Cs" lakás bérlőjéül dr. Szabó István könyvtárvezetőt;

a Kiszfaludy utca 5. sz. fsz. 41. és 44. sz. egyenként 1-1 szoba mellékhelyiségekből álló 2 db "Cs" lakás bérlőjéül Somogyi Jenő tanzéki mechanikust;

a Kiszfaludy utca 5. II. em. 54. sz. 1 szoba mellékhelyiségekből álló lakás bérlőjéül Schuh Győző pénzügyi előadót;

a Kiszfaludy utca 5. II. em. 56. sz. 1 szoba mellékhelyiségekből álló lakás bérlőjéül Perger János hivatalsegédet;

a Kiszfaludy utca 5. sz. II. em. 58. sz. 1 szoba mellékhelyiségekből álló lakás bérlőjéül Kőhidi Róbertet, igazgatói hivatalvezetőt.

106./ Az Erdőmérnöki Főiskola dolgozói a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar dolgozóival közös alapszervezetbe tömörülve a Magyar Pedagógusok Szabad Szakszervezetének /MPSzSz/ a tagjai. Az októberi eseményeket megelőzően a Főiskola dolgozóinak szakszervezeti ügyeit

a közös Szakszervezeti Bizottságon belül un. Kari Bizottság irányította. Jelenleg csak az említett két karral közös Szakszervezeti Bizottság működik, és ezen belül csak szükség szerint látnak el egyes résztvevőket kari ügyintézők.

A SzKP. XX. kongresszusának egyik hatásaként jelentkezett azt a törekvést, hogy a szakszervezet elsősorban a dolgozók érdekvédelmi szervévé váljon, az Erdőmérnöki Főiskola dolgozói is magukévá tették. Az 1956. évi szeptember havi taggyűlésen határozatilag is kifejezték azt az óhajukat, hogy a szakszervezet funkciói között a főfeladat a dolgozók érdekvédelme legyen.

Az októberi-novemberi események mintegy másfél hónapra megszakították a Főiskolán a szakszervezet működését. Az addigi Szakszervezeti Bizottság és a Kari Bizottság tagjainak, valamint a bizalmiaknak egy része - közöttük Lux András docens /elnök/, Klima Imre adjunktus /titkár/, Németh Ferenc jegyzetkiadó-műhelyvezető /társadalombiztosító tanácsi titkár/ is 1956. nov. 4-én külföldre távozott. A vezetőség szervezeti meggyengülésén kívül a felettes szakszervezeti szervek irányutatójának hiánya is késleltette a kibontakozás megkezdését.

A MPSzSz Központi Vezetőségének felhívására a Szakszervezeti Bizottság és a Kari Bizottságok korábban megválasztott és itthon maradt tagjai 1956. dec. 8-ra összehívták a szakszervezeti bizalmiakat. A bizalmigyűlés a szakszervezeti vezetőségre háruló ügyek folyamatos intézésére, és új Szakszervezeti Bizottság szervezésével kapcsolatos teendők ellátására Ideiglenes Bizottságot alakított. Ennek elnöki teendőivel dr. Imre József bányamérnöki kari könyvtárvezetőt bízta meg. Az Erdőmérnöki Főiskola szakszervezetei ügyeit az Ideiglenes Bizottságban Ágfalvi Imre és Rónai Ferenc adjunktusok intézték. Az Ideiglenes Bizottság mind a Főiskolán, mind a Bányamérnöki és Földmérő-mérnöki Karon elősegítette a felmerült munkajogi problémák megoldását, véleménynyilvánítással támogatta a szolgálati lakások, valamint a segélyek és jutalmak elosztását.

Az Ideiglenes Bizottság a MPSzSz Központi Vezetőségének 1957. dec. 25-én ideérkezett programját késedelem nélkül ismertette a dolgozókkal; egyúttal azt is megkérdezte mindenkitől, fenn akarja-e tartani továbbra is a szakszervezeti tagságát. A válaszok pozitívak voltak, csupán az elmaradt tagdíjak utólagos befizetése okozott átmenetileg nehézséget.

Az Ideiglenes Bizottság a MSzMP oktatói szervezetének vezetőségével egyetértésben 1957. március havának első felében előkészítette az új szakszervezeti vezetőség titkos szavazással történő megválasztását. A szavazatszámoló bizottság jelentése szerint a Főiskola 119, a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar 172 dolgozója szavazott. Azok a személyek, akik 6-nál több szavazatot kaptak, a MSzMP oktatói vezetőségének és a szakszervezeti területi bizottság elnökének egyetértésével küldöttekké minősültek, és 1957. március 28-án ők választották meg az új Szakszervezeti Bizottságot. Ennek tagjaivá váltak az Erdőmérnöki Főiskola részéről: Lámfalussy Sándor egyetemi tanár mint társelnök, Rónai Ferenc adjunktus mint titkár, Ágfalvi Imre adjunktus mint bérbizottsági elnök, Herpay Imre adjunktus mint a segélyezési albizottság elnöke, Huber Károlyné igazgatói titkár, mint üdülési felelős, Vörös József testnevelő tanár mint sportfelelős, Hárs László diákotthoni igazgató mint kulturfelelős, Székács Jánosné pénztáros mint nyilvántartó és Mollay János gazd. igazgatóhelyettes mint ellenőrző bizottsági tag.

Az alapszervezet május hó 22-én taggyűlést tartott Lámfalussy Sándor egy. tanár, társelnök vezetésével. A gyűlés a tagok által felvetett problémákat vitatta meg.

A Főiskola régi szakszervezeti tagjai kevés kivétellel rendezték már tagdíjhátralékukat. A megüresedett állásokba ezideig ki-nevezett új dolgozók rendre beléptek a szakszervezetbe.

A Szakszervezeti Bizottság közreműködött az adminisztratív és a kisegítő dolgozók közelmúltban történt új besorolásában, megszervezte a dolgozók üdültetését, jelenleg fontos feladatának tekinti a munkafegyelem megszilárdítását. Munkáját a MSzMP egyetemi intézőbizottságával egyetértésben végzi.

107./ Az októberi események előtt az Erdőmérnöki Főiskolának két párt alapszervezete volt: egyik az oktatók és hallgatók, a másik a Főiskola egyéb dolgozói számára. Az oktatók és hallgatók alapszervezetének titkári teendőit Gencsi László adjunktus látta el. A Főiskola, valamint a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar alapszervezeteit közös egyetemi pártbizottság fogta össze, amelynek elnöke Roller Kálmán egyetemi tanár, a Főiskola akkori igazgatója; titkára Strausz József adjunktus; szervező titkára Sebestyén László adjunktus, gazdasági felelőse Kovács János hivatalsegés; oktatási felelőse Gunda

Mihály adjunktus volt. Helyet foglalt még a pártbizottságban Bognár Dezsőné személyzeti osztályvezető is. /1956. szeptember 3-án Gunda Mihály kivált a pártbizottságból, mert az F.M. Szakoktatási Főigazgatósága egyéves pártfőiskolára küldte./

A pártszervezésnek a Központi Vezetőség által elrendelt az a formája, amely az oktatókat a hallgatókkal közös alapszervezetbe tömörítette, nem vált be, mert teret engedett a hallgató-párttagok olyan megnyilatkozásának, ami az oktatók tekintélyének csoportosításához vezetett. Ezért kezdeményezés indult meg a szervezeti forma olyan értelmű módosítására, hogy a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar alkalmazottaival és hallgatóival közösen létesüljön 3 alapszervezet: egy oktatói, egy egyéb dolgozói és egy hallgatói alapszervezet. Ilyen szervezeti elgondolással indult meg a pártszervezés a Főiskolán és a soproni egyetemi karokon a MSzMP életrehívása után.

Először a hallgatói alapszervezet alakult meg, 1956. december havában. Az alapszervezet tagjai kevés kivétellel a dolgozói tagozatu bányamérnökhallgatók soraiból kerültek ki. Az első taggyűlést 1957. január havában tartották meg. Az alapszervezet öttagu vezetőséget választott. A vezetőség Kocsis József IV. évf. földmérőmérnökhallgatót választotta meg titkárrá. A később megalakult KISz szervezetnek is ő lett a titkára.

Az oktatók és a többi dolgozók alapszervezetének megalakítása terén az első lépéseket Gunda Mihály adjunktus és Pántos György, a MTA Biológiai Kutató Intézetének osztályvezetője 1956. november havában tette meg. A tagtoborzás kevés sikerrel haladt előre. A Magyar Dolgozók Pártjának volt tagjai közül sokan többszöri megnyerési kísérlet után sem kérték felvételüket az új alapszervezetbe. A taglétszám lassu növekedése miatt célszerűnek látszott, hogy az oktatók és a többi dolgozó köréből jelentkezett párttagok egyelőre közös alapszervezetben működjenek. A Főiskola, s a Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar oktatóinak és egyéb dolgozóinak közös MSzMP alapszervezete 1957. január havában alakult meg. Az alapszervezet kezdetben 11 főből állt. Az Erdőmérnöki Főiskola részéről Gunda Mihály és Strausz József adjunktusok, va-

lamint Fejes István korábbi hallgatói káderes voltak az új alapszervezet első tagjai. A február hónapban tartott alakuló taggyűlés három vezetőségi tagot választott; az Erdőmérnöki Főiskola részéről Gunda Mihály adjunktust. Az alapszervezet titkára Pántos György lett. Az alapszervezet tagjainak létszáma, az oktatók és egyéb dolgozók körében végzett szervező tevékenység eredményeként, az átigazolásra megadott határidő lejártáig /1957. május 1-ig/ összesen 24 főre növekedett.

A hallgatói alapszervezet jelenleg 8 tagból áll. A tagok létszáma a megalakuláskor volt állapothoz képest visszaesett, de csak azért, mert azóta a dolgozó tagozatu bányamérnökhallgatók oklevelet nyertek és kikerültek a gyakorlatba.

A MSZMP egyetemi, illetve főiskolai szervezete igyekezett segítséget nyújtani a Főiskola és a soproni egyetemi karok állami vezetőinek az oktatási és egyéb feladatok megoldása során felmerült nehézségek leküzdésében. Támogatta a F.M. által az ellenforradalmi időszak eseményeinek tisztázására Főiskolánkon életrehevitt bizottságok munkáját. Igyekezett meggyőzni az egyetemi, ill. a főiskolai dolgozókat és hallgatókat arról, hogy az októberi-novemberi eseményeket az ellenforradalmi erők idézték elő, és rámutatott az események tanulságaira. Segítséget nyújtott a második félévi vizsgahónap, valamint az 1957/58. tanévre szóló felvételi vizsgák előkészítésében és lebonyolításában. Elősegítette a hallgatók körében a KISz megalakulását, és támogatja annak működését. Szoros kapcsolatot tart a szakszervezettel, s ennek vezetőségébe delegált párttagok révén részt vesz a szakszervezet működésének irányításában.

108./ A Főiskola Tanácsa a második szemeszter során 1957. június 30.-ig bezárólag összesen 8 alkalommal ülésezett, mégpedig 1957. március 2.-án, március 5.-én, március 15.-én, március 30.-án, április 13.-án, április 18.-án, május 22.-én és június 26.-án. A Tanácsülésekről készült jegyzőkönyvek a Főiskola irattárában vannak.

Az iskolai év második szemeszterének utolsó hete.

/1957. július 1.-július 6-ig./

1./ A IV. rész 58-60. szakaszában tárgyalt főiskolai állások betöltésére a pályázati felhívásokban megszabott határidőig számos kérelem érkezett be. A beérkezett pályázati kérelmeknek az egyes tanszékek, illetve állások közti megoszlása:

A tanszékek megnevezése	Tanszékvezető egy. tanári v. docensi állásokra	Egyetemi adjunktusi vagy tanársegédi állásokra
	beérkezett kérvények száma	
Erdőtelepítéstani	6	6
Erdőműveléstani	8	7
Erdőfeltárástani	3	5
Fizika-elektrotechnikai	1	nem volt hirdetve
Üzemtani	nem volt hirdetve	5
Építéstani		7
Fatechnológiai		9
Erdőhasználattani		4
Erdőrendezéstani		4
Ábrázoló mértani		
Kémiai	13	nem volt hirdetve
Idegennyelvek lektorátusa	7	"
Összesen	28	45
Együtt	73	

Ezen kívül még beérkezett 28, a pályázati feltételeknek meg nem felelő pályázat.

A pályázati kérelmekkel közelebbről a Főiskola csak 1957. július 6.-a után foglalkozhat.

2./ A IV. rész 92. szakaszában tárgyalt épülettartozási ügyben 1957. július hó 2.-án Winkler Oszkár egyetemi tanár és dr. Mollay János gazdasági igazgatóhelyettes Trauttmann Rezső építésügyi Miniszternél kihallgatáson jelent meg, amelyen kérték a Főiskola képviselőjében az Építőipari Vállalat kijelölésére a támogatást.

A miniszter az ügyről feljegyzést kért és a Főiskola képviselőinek biztató ígéretet tett az ügy kedvező elintézésére.

Az É.M. 2. Területi Igazgatóságán Komjáthy Oszkár főelőadóval a tatarozási munkákra vonatkozó kijelölés részleteit is megbeszéltük. A kijelölésre vonatkozó írásbeli döntés ezideig nem érkezett meg.

3./ A IV. rész 63. szakaszában tárgyalt esethez hasonlóan a f. év július hó 3-án ideérkezett levelében Borovits Tibor volt II. éves erdőmérnökhallgató is bejelenti, hogy Kanadából haza szeretne térni és kéri a Főiskolát, hogy hazatérésének engedélyezésében nyújtson segítséget s tanulmányainak folytatását tegye lehetővé.

4./ A Magyar Tudományos Akadémia Agrárosztályán működő 15 tagu Erdészeti Bizottságban az Erdőmérnöki Főiskolát 3 tanár képviseli: dr. Magyar János /bizottsági elnökhelyettes/, Lámfalussy Sándor /bizottsági tag/ és Sébor János /bizottsági tag/ A Bizottság július 5-i ülésében dr. Magyar János tájékoztatót adott a Főiskola helyzetéről és soronlévő feladatairól; helyzetjelentése a jelen jelentés I-IV. részében foglaltakon alapult.

A legsürgősebb feladatok között dr. Magyar János a következőket sorolta fel:

a/ Az 1956. októberi-novemberi események tisztázására indított vizsgálat lezárása.

b/ A jövő évi felvételek lebonyolítása.

c/ Az üresedésben lévő oktatói és egyéb állások betöltése.

d/ Az 1957. szeptemberében meginduló új iskolai évre minden előkészület megtétele /különös tekintettel az első alkalommal megnyíló famérnöki oktatásra, valamint általában a marxizmus-leninizmus szellemében való nevelésre/.

e/ Az erdőszeti felsőoktatás 1958. szeptember havában megtartandó 150 éves jubileumi ünnepségek előkészítése.

Az Erdészeti Bizottság a jelentést jóváhagyólag tudomásul vette és elismerését fejezte ki a Főiskolának azért, hogy az 1956. októberében megszakadt oktatói és nevelői munkát már november 12-én újra megkezdte és a nehéz gazdasági helyzet ellenére a vizsgáltató berendezés felújításával, a gázvezeték bővítésével, a vilá-

gítás korszerűsítésével, telefonautomata létesítésével, az épületek belső és külső felújításával /a homlokzat tatarozásával, faszerkezetek festésével és mázolásával/, a tanszékek, a műhelyek, s általában az egész Főiskola hivatásszerű működésének feltételeit megjavította. Egyszersmind a Bizottság úgy határozott, hogy a Főiskola tegyen meg mindent a levelezőoktatásnak a famérnöki szakon való megkezdése érdekében is.

/Dr. Magyar János jelentésében a II. félév s lényegében ezzel az egész iskolaév tanulmányi eredményeiről azért nem tudott számot adni, mert a vizsgahónap még folyt./

5./ A második szemeszter vizsgahónapja június 9.-ével kezdődött /ezt már a IV. rész 68. szakaszában említettük/ és július 6.-án ért véget. A vizsgahónapban a nappali tagozatos hallgatók az alábbi táblázatokban kimutatott eredményt érték el:

A/ A hallgatók száma szerint:

Évfolyam	Vizsgaköteles		Levizsgázott		Vizsgával elmaradt		Tanulmányi átlag
	hallgatók száma						
	fő	%	fő	%	fő	%	
I.	38	100	5	13	33	87	2,74
II.	19	100	6	32	13	68	3,25
III.	18	100	12	67	6	33	4,06
IV.	36	100	34	94	2	6	4,45
I-IV.	111	100	57	52	54	48	3,54

B/ A vizsgák száma szerint:

Évfolyam	Összes		Letett		Elmaradt		Tanulmányi átlag
	vizsgák száma						
	db	%	db	%	db	%	
I.	228	100	164	72	64	28	2,74
II.	171	100	144	84	27	16	3,25
III.	142	100	134	94	8	6	4,06
IV.	324	100	320	99	4	1	4,45
I-IV.	865	100	762	88	103	12	3,54

/Az első szemeszteri vizsgaeredményekkel kapcsolatban ezt a fenti B-jelű kimutatást nem készítettük el, mert ez a tárgyalás alatt álló iskolai év esetében csak a második szemeszterre nézve adhat reális képet./

A második félévi vizsgahónapban kitűnő rendű tanulmányi eredményt ért el:

az I. évfolyamról Varvasovszky Jánosné;

a III. Rácz József;

a IV. Zádor Oszkár, Zsigmond Katalin és Kassai

Imre erdőmérnökhallgatók.

Jeles tanulmányi eredményt értek el:

az I. évfolyamról Dobai Pál;

a II. " Mendlik Géza;

a III. Göndöcs Imre, Nagy Antal, Rodek Márton,

Szántó Gábor, Tengely Béla és Varga László;

a IV. évfolyamról Balsay László, Illyés Benjamin, Nagy László, Révész Márta, Szabó Béla, Ivanics József, Pallay Mária és Veres Pál erdőmérnökhallgatók.

Három vagy több tárgyból 12, két tárgyból 20, egy tárgyból 22 erdőmérnökhallgató maradt el vizsgával. Ezek közül csupán Pencz József, Lustyik János, Szabó Imre és Szenthe András I. éves erdőmérnökhallgatók ellen kell fegyelmi eljárást indítani.

A hallgatóság zöme talán még soha olyan szorgalommal és odaadással nem készült a vizsgáira, mint most, a második szemeszterben.

6./ A IV. rész 86. szakaszában említettük, hogy a levelező erdőmérnökhallgatók vizsgáztatását a tanszékek június 24-én kezdték meg. A levelező hallgatók vizsgahónapja - ugyanugy, mint a nap-pali tagozatos hallgatóké szintén július 6-ig tartott. Az eredményt a tuloldali két táblázat tartalmazza:

A/. A hallgatók száma szerint:

Évfolyam	Vizsga- köteles		Levizsgázott		Vizsgával elmaradt		Tanulmányi átlag
	hallgatók száma						
	fő	%	fő	%	fő	%	
I.	-	-					
II.	11	100	1	9	10	91	2,10
III.	4	100	2	50	2	50	3,25
IV.	7	100	3	43	4	57	3,31
V.	7	100	6	86	1	14	4,25
I-V.	29	100	12	41	17	59	3,07

B/ A vizsgák száma szerint:

Évfolyam	Összes		Letett		Elmaradt		Tanulmányi átlag
	vizsgák száma						
	db	%	db	%	db	%	
I.			-				
II.	55	100	32	58	23	42	2,10
III.	15	100	14	88	2	12	3,25
IV.	35	100	26	74	9	26	3,31
V.	35	100	33	94	2	6	4,25
I-V.	141	100	105	74	36	26	3,07

/Az első szemeszteri vizsgaeredményekkel kapcsolatban azt a fenti B-jelű kimutatást nem készítettük el, mert ez a tárgyalás alatt álló iskolai év esetében csak a második szemeszterre nézve adhat reális képet./

A II. félévben kitűnő tanulmányi átlagot ért el:

V. évfolyamról Bartha Ernő;

jeles átlagot pedig:

V. évfolyamról Gerencsér Géza és Farkas Imre levelező erdőmérnök-hallgatók.

Három vagy több tárgyból elégtelen eredményt ért el két hallgató, két tárgyból hat hallgató, egy tárgyból 9 hallgató. Ezek közül fegyelmi eljárást csak Kovács Béla és dr. Tóth István II. éves levelezőhallgatók ellen kell indítani.

7./ A IV. rész 55. szakaszában említett felvételi vizsgák lebonyolítására a Főiskola két vizsgabizottságot hívott életre:

I. sz. vizsgabizottság: II. sz. vizsgabizottság:

Elnök:	Kiss Ignác docens	Nemky Ernő egy. tanár
Titkár:	Gencsi László adjunktus	Strausz József /MSzMP/
Tagok:	Gunda Mihály /MSzMP/ Steiner Ferenc tanársegéd Veres Pál /KISz/	Roxer Egon tanársegéd Bartha Ernő tanársegéd Ivanics József /KISz/

Mind Budapesten, mind Sopronban ez a két bizottság látja el a vizsgáztatással együttjáró teendőket.

A vizsgabizottságok életrehívásával egyidejűleg a Főiskola megállapította a felvételi bizottságot is:

Elnök: dr. Haracsi Lajos egyetemi tanár

Tagok: Sébor János egyetemi tanár

Nemky Ernő egyetemi tanár

Kiss Ignác docens /Szakszervezet/

Gunda Mihály adjunktus /MSzMP/

Kőhidi Róbert adm. vezető /Igazgatói Hivatal/

Veres Pál erdőmérnökhallgató /KISz/

A felvételi bizottság a felvételekről Sopronban, 1957. július 18-án fog dönteni.

Sopron, 1957. július hó 8-án.

(aláírás)
/Dr. Magyar János /
egyetemi tanár
igazgatóhelyettes.

F ü g g e l é k

/Melléletek/

Megjegyzés:

A II. rész 6./ pontjában említett 1. sz. melléklet, amely a soproni egyetemi ill. főiskolai ifjuság 1956. október 22-én összeült diákparlament elé terjesztett követelések tervezetét tartalmazta volna, nem tudtuk csatolni, mert a sokszorosítvány egyetlen példányát sem sikerült beszerez-nünk /a Rendőrségtől sem/

A 2./ számú melléklet a diákparlament által elfogadott követeléseket tartalmazza.

M á s o l a t !

Felismerve az előttünk lejátszódott egyetemi nagygyűlések, határozatok, javaslatok és követelések alapján, hogy népünk a XX. kongresszus szellemében megszabadulva az egyéni kultusz uralmától, az igazságos és az ember szabad véleményét meghallgató demokratizmus útjára lépett.

Mi a soproni egyetem hallgatói az egyetem mindig élenjáró hazafias hagyománya szellemében hallatjuk hangunkat és állásfoglalásunkat az új kialakulóban lévő helyes pártirányvonal és a szocializmust építő dolgozó népünk mellett.

Igérjük a Pártnak, hogy cselekedetünkkel minden esetben a marxizmus-leninizmus elvei alapján a magyar nép mellett állunk s ellenséges hangot s ellenséges provokációt sorainkban nem tűrünk meg.

1956. október 22-én a Soproni Egyetemi Karok ifjúsági nagygyűlésén teljesen szabad vélemény nyilvánítás mellett minden pontot megvitatva és az egész ifjúság által egységesen elfogadva az alábbi követeléseket terjesztjük elő.

A. Általános követeléseink.

1./ Független, semleges Magyarországot és szabad demokratikus választásokat követelünk.

2./ Hazánk területéről azonnal vonják ki a szovjet csapatokat, lépünk ki a varsói szerződésből.

3./ Szovjet-magyar barátságot, de teljes egyenjogúság alapján.

4./ Az Országgyűlés legközelebbi ülésén bizza meg az Országgyűlés Külügyi Bizottságát, hogy kezdjen tárgyalásokat az erdélyi Magyar Autonóm terület hovatartozásáról, valamint a külföldön élő magyarok helyzetének rendezéséről. Engedjék haza a Szovjetunióban még visszatartott hadifoglyokat és polgári személyzetet.

5./ Magyar kézbe a magyar uránt! Követeljük a hazai urán és bauxit telepeink helyes kihasználását, a lehető legmagasabb áron való áruba bocsátását, függetlenül minden politikai irányzattól, csak a gazdasági igények figyelembevételével.

6./ Követeljük, hogy az ország társadalmi, gazdasági és politikai vezetésében csak kizárólagosan magyar állampolgárok vehessenek részt. Kérjük Nagy Imre teljes rehabilitálását.

7./ Követeljük az általános emberi szabadságjogok legteljesebb biztosítását.

8./ Követeljük március 15. nemzeti ünneppé, október 6. nemzeti gyásszá való nyilvánítását.

9./ Követeljük a birói függetlenség intézményes biztosítását, a halálbüntetés eltörlését.

10./ A parasztpolitika felülvizsgálását, és a parasztság helyzetének sürgős megjavítását követeljük.

11./ Állapítsák meg a fizetések reális alsó és felső határát.

12./ Követeljük az összes statisztikai adatok és az összes külföldi követeléseink rendszeres nyilvánosságra hozatalát.

13./ Az üzemek vezetését munkástanácsok vegyék át és a vezetőket demokratikusan azok válasszák meg, és hívják vissza.

14./ Követeljük a szocialista törvényesség megszegőinek Magyarországon nyilvános tárgyalás előtti felelősségre vonását közöttük Rákosi Mátyás is - és az önkény idején ártatlanul elítéltek szabadonbocsátását.

B. Általános egyetemi követeléseink.

1./ Teljes egyetemi autonómiát követelünk.

2./ Az Országgyűlés határozza meg azokat a munkaköröket, amelyek mérnöki képesítést kívánnak meg. A fiatal mérnököket helyezték mérnöki beosztásba és kezdőfizetésüket 1500-1600 Ft-ba állapítsák meg.

3./ Követeljük a jelenlegi katalógusrendszer azonnali megszüntetését.

4./ Tegyék lehetővé az egyetemi hallgatók külföldi állami támogatással történő csoportos tanulmányi utazását, és azt, hogy egyénilag az IBUSZ-tól függetlenül is utazhassanak. Szabad utlevelet követelünk.

5./ Tegyék lehetővé a fiatal mérnökök külföldi munkavállalását és ezt ne kössék politikai és családi feltételekhez.

6./ Követeljük a Menza forintnormájának napi 15 Ft-ra való azonnali felemelését, és a Diákélelmezési üzemeket vonják az illetékes egyetemek hatásköre alá.

7./ Követeljük az évről-évre szükséges mérnökképzés létszámának reális megállapítását.

8./ Végző hallgatók diplomatervezésének idején magasabb ösztöndíjat kapjanak.

9./ Követeljük az utazási kedvezmények 50 %-ra való visszaállítását havonta egyszerű utazással.

10./ Szállítsák le a műszaki és szakkönyvek árát a hallgatók részére és mindenki kapjon tankönyvsegélyt.

11./ A párttörténetek oktatását szüntessék meg, vezessék be a marxista filozófia fakultatív oktatását. A katonai vizsgajegyeket ne számítsák be a tanulmányi átlagba, hanem azokat a katonai rendfokozat odaitélésénél vegyék figyelembe.

12./ Követeljük, hogy biztosítsák a professzorok mentelmi jogát.

13./ Csatlakozzunk a szegedi egyetemi ifjuság kezdeményezéséhez egy önálló egyetemi ifjúsági szövetség létrehozásában.

14./ Oldják meg a katonai szolgálatot úgy, hogy a diplomázó mérnökök 1 évi üzemi gyakorlati idő után vonuljanak csak be a szolgálati idő mindennemű meghosszabbítása nélkül.

15./ Oldjuk meg a diákotthoni kérdést, hogy az ne tartalmazzon kisiskolás módszereket, ne sértse a hallgatók önérzetét. Hozzunk létre egy olyan diák önkormányzatot, amit a szálló-tagok demokratikus úton választanak meg.

C. Soproni vonatkozású követeléseink.

1./ Követeljük, hogy a Műszaki Egyetemi Karokat és az Erdőmérnöki Főiskolát vonják össze egy egyetemmé Sopron székhellyel, egy rektor igazgatása alatt. Azonnal hozzanak határozatot a Bánya és Földmérőmérnöki Kar kettészakitottságának megszüntetéséről.

2./ Követelünk az egyesített Egyetem jellegének és súlyának megfelelő anyagi támogatást.

3./ Szegezzék le a szabad vizsgázás jogát a professzorok által meghatározott időben.

4./ Sopront tegyék nyílt várossá, és szüntessék meg a határsávot.

5./ Követeljük, hogy az Erdőgazdaságot, mint a Nép gazdasági ágat az öt megillető helyre közvetlenül a Nehézipar mögé sorolják be.

6./ Tudomásunk szerint az OEF az egyetlen vezető-szerv, ahol csak néhány egyetemi végzettségű szakember van, azért követeljük, hogy az OEF vezetői erdőmérnökök legyenek, valamint egyéb vezetőállásait is egyetemi végzettségű szakemberek töltsék be. Ugyszintén az erdőgazdaságok és erdészetek élére is erdőmérnökök kerüljenek.

7./ Rendszeresítsenek az erdőmérnökök és erdészek részére szolgálati fegyvert. Állapítsák meg a szolgálati idővel arányos fizetési osztályokat, és rendezzék a nyugdíjakat és családi pótlékokat fél-éven belül.

8./ Az 1951-52-53-ban igazságtalan elbánásban részesített oktatók és hallgatók ügyének tisztázását és ebben az ügyben bűnös személyek felelősségre vonását követeljük Sopronban.

9./ A Bánya és Földmérőmérnöki Kar hallgatói részére is bizto-

M á s o l a t

A Soproni Egyetemi karai állást foglaltak népünk szabadságharcának szent ügyében.

Az egyetem határozott és egyhangu állásfoglalását a következő pontokba foglaltuk.

1. Követeljük, hogy a Kormány a további vérontás megszüntetése érdekében azonnal vonja vissza azt a felkérését, amellyel a szovjet haderőt felkelőink ellen harcba állította. A békeszerződés alapján hasson oda, hogy a szovjet haderőt a lehető leggyorsabb ütemben vonják ki Magyarország területéről.

2. Elítélünk mindenféle diktaturát és félelemmentes életet követelünk.

3. Követeljük az emberi szabadságjogok legteljesebb biztosítását: szólás-, sajtó-, gyülekezési- és vallásszabadságot egyaránt, továbbá az eszmék szabad áramlását külföldi viszonylatban is.

4. Szabad, független, demokratikus Magyarországot akarunk, amelyben valóban minden hatalom a dolgozó népé. Ennek érdekében általános titkos választásokat követelünk az egész országban, több demokratikus párt részvételével, új nemzetgyűlés megválasztása céljából, mivel az eddigi nem teljesítette alkotmányos kötelességét. A jelenlegi országgyűlést és kormányt, személyi összetételénél fogva, nem tartjuk alkalmasnak az állam vezetésére és új demokratikus választójogi törvény kidolgozására. Ezért követeljük, hogy a városok és községek nemzeti tanácsainak képviselőiből alakítandó új, ideiglenes nemzetgyűlés dolgozza ki az új választójogi törvényt.

5. Követeljük az ugynevezet "káderanyag" nyilvánosságra hozatalát, majd megsemmisítését, a "káderanyag" összeállítóinak megállapítását és szükséghez képest felelősségre vonását, végül a "káder" szónak a mellőzését.

6. Nyilvános tárgyalást követelünk Farkas Mihály és társai bűnügyében. Rákosi Mátyást aki elsősorban felelős a közelmúlt minden bűnéért, a vérontásért és az ország tönkretételéért, hozzák haza és állítsák a nép ítélőszéke elé. Vonják felelősségre Gerő Ernőt, Piros Lászlót és a szovjet fegyveres beavatkozás megtörténtének többi bűnrészeseit.

7. Követeljük az összes politikai perek és a koholt vádak alapján indított gazdasági perek független bíróságon történő felülvizsgálását, az ártatlanul elítéltek rehabilitálását közöttük Mindszenty hercegprímás rehabilitálását is és a törvénysértésekért felelős személyek megbüntetését. Azonnal hozzák vissza a Szovjetunióba kivitt hadifoglyokat és polgári személyeket, beleértve az országhatáron kívül elítélt hadifoglyokat is.

8. Követeljük a Szovjetunióval fennálló politikai és gazdasági és szellemi kapcsolatok felülvizsgálását és új rendezését, a politikai és gazdasági teljes egyenrangúság és egymás belügyeibe be nem avatkozás elve alapján. Az eddigi függő helyzetünkből keletkezett károkért kártérítést követelünk.

9. Hozzák nyilvánosságra visszamenőleg a kereskedelmi szerződéseinket és a véget nem érő jóvátételek valóságos adatait. Nyílt és őszinte tájékoztatást követelünk az ország uránérc készleteiről, kiaknázásáról és az orosz koncesszióról. Követeljük, hogy az uránércet Magyarország világpiaci áron, nemes valutáért szabadon értékesíthesse.

10. Követeljük, hogy szakemberek vizsgálják felül és szervezzék át a magyar gazdasági életet. Vizsgálják felül a tervgazdálkodáson alapuló egész gazdasági rendszerünket, a hazai adottságoknak és a magyar nép érdekeinek megfelelően.

11. Követeljük az iparban alkalmazott normák revízióját, s a munkások és értelmiségi dolgozók bérének sürgős rendezését, annak szem előtt tartásával, hogy a legkisebb fizetések feltétlenül haladják meg a létminimumot.

12. Követeljük a parasztpolitika felülvizsgálását, továbbá a jelenlegi termésbeadási rendszer fokozatos visszafejlesztését, majd megszüntetését. Az egyénileg dolgozó parasztok a termelősövetkezetekkel egyforma támogatásban részesüljenek.

13. Tiltakozunk az államvédelmi hatóságnak a magyar nép szabadságáért való küzdelmébe való fegyveres beavatkozása ellen. Követeljük az államvédelmi hatóság megszüntetését s az államvédelmi teendőknél a rendőrség és a honvédség feladatkörébe utalását.

14. Követeljük, hogy a sztalini zsarnokságot jelképező, más eltávolított Sztálin-szobor helyébe, a jelenlegi szabadságharc hőseinek és mártírjainak állítsanak méltó emlékművet.

15. A magyar nép önérzetét sértő jelenlegi cimere helyett állítsák vissza a régi Kossuth-cimert. A honvédség részére a nemzeti hagyományainkhoz méltó új egyenruhát vezessenek be. Követeljük, hogy március 15. és október 23. /ez utóbbi október 6. helyett/ nemzeti ünnep és munkaszüneti nap legyen.

16. A nemzeti érzést sértő város-, utca-, üzem- stb. elnevezéseket változtassák meg.

17. A diákpárlamentünk eddig hozott határozatait magunkévá tesszük. Az oktatók és a hallgatók továbbra is teljes egyetértésben és szilárd egységben küzdenek a szabad, független, demokratikus Magyarország megteremtéséért.

Sopron, 1956. október 27.

Egyetemi Tanács

Fk. Soproni Egyetem MEFESz Bizottság. Győr-Sopronm. Nyomda V.
Soproni telepe F.v.: Krajnc Márton

A másolat hitelével:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)

/Kriszta Valéria/
előadó

4.sz. melléklet.
/a II. Rész 33. szakaszához/
M á s o l a t

Magyar Parasztok!

A független demokratikus Magyarországért harcoló soproni egyetemi ifjuság szól hozzátok.

Biztosítsátok a szabad Magyarország számára a kenyeret!

Szántsátok, vessetek, termeljetez, mert minden harc, minden építő munka alapja a kenyér.

Adjatok kenyeret, húst, zsirt és tejet a szabadságharc sebesültjeinek, a városok küzdő népének, munkásoknak, egyetemistáknak a nemzetnek!

A magyar kenyér a magyar népé, a magyar gyermekeké, a magyar anyáké.

Sopron, 1956. november 1.

Soproni Egyetemi
MEFESz Bizottság

A másolat hitelélül:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)
/Kriszta Valéria/
előadó

Fk. Soproni MEFESz Bizottság. - Gy.-S.-megyei Nyomda. Sopron.

5.sz. melléklet.
/a II. Rész 45. szakaszához/
M á s o l a t !

A Csornai és Soproni Forradalmi Katonai Tanács
felhívása!

Csornai és Soproni Forradalmi Katonai Tanács megalakult.

Határozat.

Mi, a Csornai és Soproni Határőrség katonái kijelentjük, hogy rendületlenül a nép mellett állunk és öröködünk forradalmi vívmányaira. A népre nem lőttünk és nem is fogunk lőni.

Követeljük:

1. A szovjet csapatok azonnali kivonatását hazánk területéről.
2. A szovjet csapatok kivonása után új választási törvényt és szabad választások megtartását.
3. Törvényes keretek között vonják felelősségre azokat, akik megakadályozták a szabadságharc békés kibontakozását.
4. Nem akarjuk a tőkés és földbirtokosok uralmát.

Megígérjük, hogy az ország szent határait és a népet esetleges felsőbb utasítás ellenére is minden idegen támadással szemben megvédjük. Szembefordulunk minden restaurációs kísérlettel, amely a forradalom vívmányait és eredményeit veszélyeztetné.

Népünk igazságáért elesett szabadságharcosokat és hősokeket példaképeinknek tekintjük.

A Csornai és Soproni Határőrség valamint alegységei feladatának tekinti a rend fenntartását, a lakosság személyi és vagyoni biztonságának megvédését a nemzetőrséggel, a rendőrséggel és a soproni egyetemistákkal karöltve.

Csorna, 1956. október 31.

Csornai és Soproni
Forradalmi Katonai Tanács

Fk.: Soproni MEFESz Bizottság

Gy.-S. Nyomda V. Sopron

A másolat hitelével:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)
/Kriszta Valéria/
előadó

K i m u t a t á s

a Főiskola november 4-én külföldre távozott
dolgozóiról.

I. Oktatók.

1./ Roller Kálmán	egy.tanár	13./ Sziklay Oszkár	egy.adjunktus
2./ Jabláczy Sándor	egy.tanár	14./ Perlaky Ferenc	egy.adjunktus
3./ dr. Kiss József	egy.tanár	15./ Klima Imre	egy.adjunktus
4./ Nemky Ernő	egy.tanár	16./ Vass Ferenc	egy.adjunktus
5./ Winkler Oszkár	egy.tanár	17./ Szy Ferenc	egy.adjunktus
6./ Tuskó Ferenc	egy.docens	18./ Csányi Elek	egy.tanárszegéd
7./ Adamovich László	egy.docens	19./ Csapody István	egy.tanárszegéd
8./ Kocsis István	egy.adjunktus	20./ Bezerédy Gyula	egy.tanárszegéd
9./ Láng László	egy.adjunktus	21./ Gereben Gábor	egy.tanárszegéd
10./ Farkas Tibor	egy.adjunktus	22./ Hegedüs János	nyelvtanár
11./ Teszárs Géza	egy.adjunktus	23./ Vörös József	testnev.tanár
12./ Sebestyén László	egy.adjunktus		

II. Adminisztratív dolgozók.

1./ Kornya Lajos	int.adm.vezető	7./ Rábay Antal	műsz.rajzoló
2./ Zilahy József	osztvez.hely.	8./ Németh Ferenc	technikus
3./ Benyovics Gyula	előadó	9./ Boros Istvánné	gép-gyorsíró
4./ Huber Károlyné	titkárnő	10./ Nándorfy Nándorné	gép-gyorsíró
5./ ö.Ágh Tiborné	nyilvántartó	11./ Bedy Jánosné	gép-gyorsíró
6./ Medveczky Lajos	könyvtáros		

III. Kisegitő dolgozók.

1./ Csizmazia József	gépkocsivezető	5./ ö.Varga Józsefné	kapus
2./ Kovács Lajos	mechanikus	6./ Péntzes Mihályné	takarítónő
3./ Király Ernő	mechanikus	7./ Kovács Lajosné	szakmunkás
4./ Illés József	hivatalsegéd		

Összesítés.

Oktató	23 fő
Adminisztratív dolgozó	11
Kisegitő dolgozó	7 "
Összesen	41 fő

A 71.307/1957. F.M. sz. alatt elrendelt vizsgálatról kapcsolatban az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója által létrehívott Fegyelmi Bizottság jelentése.

/A jelentést a Főiskolai Tanács 1957. július 9-i ülésében egyhangulag elfogadta./

I. Az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója, az 1956. októberében-novemberében és az ezt követő időszakban az Erdőmérnöki Főiskolán lezajlott események felderítése során felmerülő fegyelmi eljárások lefolytatására, 1957. június 25-én Fegyelmi Bizottságot alakított. A Fegyelmi Bizottság elnöke dr. Haracsi Lajos tanszékvezető egyetemi tanár, Gunda Mihály egyetemi adjunktus az MSzMP egyetemi szervezete részéről, Rónai Ferenc egyetemi adjunktus a Szakszervezet részéről, és Kőhidi Róbert igazgatói hivatalvezető.

A Bizottság feladata, hogy az Erdőmérnöki Főiskola mindazon oktatóinak, dolgozóinak és hallgatóinak a tevékenységét megvizsgálja és elbírálja, akik a fent említett időszakban ellenforradalmi cselekményekben vettek részt, a népi demokratikus államrenddel szembehelyezkedtek, vagy megnyilatkozásokkal az ellenforradalom ügyét szolgálták. Erről az Erdőmérnöki Főiskola igazgatójának írásbeli jelentést és javaslatot kell benyújtania.

Ehhez a munkához rendelkezésre állt az 1956. októberében, novemberében és az ezt követő időszakban lejátszódott eseményeknek - az erre a célra korábban létrehozott Bizottságoktól elkészített - történeti leírása. Ezen kívül felhasználta a Bizottság a Főiskola igazgatója által az oktatóktól, dolgozóktól, valamint sok hallgatótól és egyes kívülálló személyektől bekért véleményeket és tevékenységükre vonatkozó ismertetéseket, amelyek az ellenforradalmi időszakot ölelik fel, és a feltett kérdésekre adnak választ. /Kb. 40 drb. az oktatók és adminisztratív dolgozók részéről, mintegy 44 drb. hallgatói eseményleírás, ezenkívül 6 db jegyzőkönyv és 7 db egyéb levél./ Ezek a vélemények mind be is érkeztek Bognár Dezső városi tanácselnök levele kivételével. A felkértek névsorát és jelentését a mellékletek tartalmazzák.

A Bizottság mindezekon felül egyes olyan személyekkel is beszélgetést folytatott, akik a Bizottság véleménye szerint a vizsgálatokhoz adatokat szolgáltathattak.

A bizottság munkamódszerét a fenti adottságok szabták meg, és az a körülmény, hogy rendkívül kevés idő állt rendelkezésre a vizsgálat részletes lefolytatásához. Nehezítette a munkát az is, hogy a bizottság több tagja június végén és július 1-6. közötti időben a vizsgákkal igen le volt kötve, alig egy-két nap tudott a vizsgálatokkal behatóan foglalkozni.

II. A Bizottság munkája.

A bizottság első ülését június hó 26-án tartotta, amikor délután főiskolai tanácsülés is volt. A tanácsülés után dr. Magyar János igazgatóhelyettes röviden tájékoztatta a bizottság tagjait, hogy a feladatot milyen sorrendben kell megoldani, s a jelentést mikorra kell elkészíteni. Kérte, hogy a vasárnapi tanácsülésre tanulmányozza át a bizottság a beérkezett véleményeket, hogy az ülésen sorra kerülő történeti anyag megvitatásához hozzá tudjon szólni, ugyanakkor a történeti anyagot teljes részletességgel ismerje meg, és használja fel munkájához. A bizottság elnöke ekkor szétosztotta a tagok közt a beérkezett leveleket, gondos áttanulmányozás végett.

A bizottság második ülését június 29-én, szombat délután tartotta, amelyen megbeszélte az átolvasott jelentések alapján a további teendőket.

A bizottság június 30-án vasárnap délelőtt részt vett a főiskolai tanácsülésen, amelyen a történeti anyag került ismertetésre. Ezt a Tanács pontok szerint megvitatta, és helyenként módosította. A Fegyelmi Bizottság a Tanácsülés után összeült, és dr. Farkas Vilmos docens közreműködésével adatokat gyűjtött munkája további végzéséhez. Egyben segítette a történeti anyag továbbépítését is, valamint megbeszélte azt is, hogy kinek a meghallgatását tartja szükségesnek.

A bizottság az átnézett levelek és történeti anyag alapján megállapította, hogy ezek a bizottság részére eléggé kevés támpontot nyújtanak, mert egyrészt a jelentések írói természetesen önmagukról terhelő vallomást nem tettek, más személyekről nem igen nyilatkoznak, másrészt a történeti anyag elsősorban az események időrendi tárgyalását tartalmazza, személyek ténykedését csak néhány esetben érinti.

Mindezek alapján a bizottság megállapította, hogy elsősorban azoknak a személyeknek a kihallgatására lett volna szükség, akik az

októberi-novemberi eseményekben mint aktiv vezetők és irányítók vettek részt. Ezek azonban valamennyien oktatók és hallgatók egyaránt november 4-én külföldre távoztak, és onnan nem tértek vissza, nyilvánvalóan azért, mert a felelősségrevonástól tartottak. Viszont a bizottság részére a Soproni Városi Pártbizottság, az egyetemi párt-szervezet, a Marxista tanszék, a volt katonai tanszék, a rendőrség általános jellegű megállapításokon kívül konkrét /személyekre vonatkozó/ tényeket, adatokat nem szolgáltatott.

A bizottság nem tartotta feladatának, hogy olyan egyének ügyével foglalkozzék, akik jelenleg nem tartoznak a Főiskola kötelékébe. Ez alól csak az áprilisban végzett V. éves erdőmérnökhallgatók voltak kivételek, akiknek leveleit, ténykedését a bizottság megvizsgálta. Ezek közt nem talált a bizottság olyan konkrétumokat, amelyeket fegyelmi eljárás alá vonásra szükségesnek ítélte volna.

A bizottság felhasználta munkájához az egyes tanszékek jelentését is.

A bizottság a június 29-i ülésén hallgatta meg Fejes Istvánt, a Főiskola volt hallgatói káderesét, aki egyes dolgozók cselekedeteit hallomás alapján ismertette. Hallgatókra és egyéb dolgokra vonatkozóan nem tudott semmit mondani.

A következő ülés július 1-én volt. Ezen a bizottság kihallgatta Nagy András és Györe Károlyné hivatalsegédeket, valamint Bors Gyuláné kertészeti dolgozót, akik Benkovics Ernő kertészeti dolgozó kijelentéseire vonatkozóan nyilatkoztak. Nevezett ellen az a vád merült fel, hogy felelőtlen és szószátyár módon, demokrácia és kommunista ellenes kijelentéseket tett /kommunistákat kirugom, felakasztom, stb./

Ugyanezen a napon meghallgatta a bizottság Kovács János és Kovács Jánosné hivatalsegédeket. Felmerült ugyanis annak a gyanuja, hogy a Főiskola Könyvtárában az ellenforradalmi időkben rádióhallgatás közben sok becsmérő, demokrácia ellenes kijelentés és támadás hangzott el. Ebben az ügyben kihallgattuk Szabó István könyvtárvezetőt is. A vádat alátámasztó vallomást nem tettek. Ugyanakkor kihallgattuk Csapody István egyetemi tanársegédet arra vonatkozóan, hogy mint a hirdócsoport tagja milyen ellenforradalmi ténykedésről van tudomása, milyen munkában vett részt, és tud-e másokról demokrácia ellenes cselekedeteket. Vallomása nemleges volt. Őt egyébként már a rendőrség is kihallgatta.

Julius hó 2-án meghallgatta a bizottság Benkovics Ernő ügyében még Tóth Kálmán főkertészt és Horváth Jánosné hivatalsegédet. Ugyanekkor kihallgattuk Benkovics Ernő kertészeti dolgozót is. A vallomások alapján annyi bizonyosodott be, hogy Benkovics sok beszédű ember, felelőtlen kijelentéseket tesz, Bognár Dezsőné és Székács Jánosné becsületében megsértette.

A bizottság július 3-5 között a vizsgáztatások miatt nem ült össze. Julius 6-án este megbeszéltük a következő napok munkaprogramját.

A bizottság július 8-án beszélgetést folytatott Pántos György talajbiológiai kutatóintézeti osztályvezető, egyetemi MSZMP titkárral, valamint Horváth József és Szabó Erzsébet a Talajb. Kut. Int. dolgozóival az alábbi ügyben. Tanka Sándor egyetemi adjunktus az ellenforradalom idején Horváth József és Szabó Erzsébet útján üzent Pántoséknak, hogy jó lesz, ha mint orosz emberek elhagyják a Főiskola területét. Erre nézve a bizottság kihallgatta Tanka Sándort is, majd szemközti véleménynyilvánítás történt Pántos és Tanka között. A vád beigazolódott, azonban a vallomások szerint a bizottság úgy látta, hogy Tanka az események közt felindult állapotban az ő modorában küldte az üzenetet, de inkább jószándékból, féltésből tette ezt, mint rosszindulatból. De hiba volt, hogy nem szorgalmazta az állítólag ezt követelő - hallgatók lecsillapítását.

Ugyanezen a napon kihallgattuk Martos András egyetemi tanársegédet is néhány felmerült ügyben, aki elmondotta októberi-novemberi tevékenységét is. Utána Ágfalvy Imre egyetemi adjunktussal beszélgettünk az október-novemberi beosztásáról és arról, hogy mint a forradalmi városi tanács és a MEFESz összekötője nem tud-e lényegesebb ellenforradalmi cselekményekről és személyekről. Válasza nemleges volt.

A bizottság ugyanebből a célból tervbe vette még Kertész István marxista tanszékvezető, Gencsi László egyetemi adjunktus, Vancsura Rudolf tanársegéd és Varmuzsa Ferenc marxista tanszéki oktató meghallgatását és véleményük kikérését az ellenforradalmi eseményekről, azonban a felsoroltakkal nem sikerült kapcsolatot teremteni, mivel ezekben a napokban szabadságon, vagy vidéken voltak.

A bizottság ugyancsak tervbe vette néhány erdőmérnökhallgató kihallgatását is. Így többek között Maczka János, Nagy László, Szilágyi István IV. éves, Szabó Imre I. éves hallgatókkal szeretnénk volna beszélgetni. Azonban a hallgatókat a vizsgaidőben zaklatni nem akartuk,

azután pedig legtöbbjük azonnal hazautazott. Jelentésükből egyébként megállapítható, hogy fontos adatokat nem tudtak volna közölni a bizottsággal. Ugyanez derült ki néhány áprilisban végzett fiatal erdőmérnök /pl. Bartucz Ferenc, Halupa Lajos/ leveléből is.

Nem tudott a bizottság konkrét ellenforradalmi adatokat kapni a történeti hallgatói bizottság összeállította anyagból sem annak el- lenére, hogy a nevezett bizottság elég sok hallgatóval és másokkal is beszélt az októberi-novemberi eseményekről.

Utolsó támpontként /jul. 8-án/ meghallgattuk még Kocsis József IV. éves földmérőmérnökhallgató, KISz titkár véleményét is a hallga- tók október-novemberi tevékenységéről. Nevezett tagja volt az emli- tett történeti bizottságnak, és főleg abban a tekintetben kérdeztük meg, hogy a bizottsági kihallgatások alkalmával nem merült-e fel e- gyes hallgatók részéről elkövetett demokráciaellenes vagy ellenforra- dalmi cselekedet vagy megnyilvánulás. Esetleg más forrásból nem tud-e ilyenekről. Kocsis József válasza rövid volt. Elmondotta, hogy a bi- zottságban a hallgatók ellen konkrét vádakat felhozni és bizonyítani senki sem tudott.

Ezek után bizottságunk befejezte kihallgatási és felderítő mun- káját. Különleges nyomozási módszerek hiányában többet végezni nem tudtunk. Tudomásunk szerint a rendőrségnek sem állnak komoly, konkrét adatok rendelkezésére az Erdőmérnöki Főiskola ma is Sopronban lévő oktatói és hallgatói ellenforradalmi cselekedeteiről.

Mindennek a dolog természete szerint az a legfőbb oka, hogy akiknek vezetői szerepe vagy része volt valóban komoly ellenforradal- mi cselekedetben vagy ezek irányításában, mindazok az oktatók és hall- gatók /pl. Roller Kálmán, Baranyai József, Bujdosó Alpár, Benkő Géza, stb./ november 4-én külföldre távoztak. Ez Sopronban igen egyszerűen megtörténhetett. Akik pedig úgy érezték, hogy nem bűnösök, azok itthon- maradtak. Itt nyomatékosan figyelembe kell venni azt a Kormányzattól is megállapított tényt, hogy az októberi első megmozdulás a demokrá- cia továbbépítésének a jegyében kezdődött, valamint azt is, hogy Sop- ron rendje és nyugalma biztosítva volt, itt fegyveres erőszakot senki ellen nem alkalmaztak.

III. A bizottság javaslatai és általános értékelés.

A megejtett vizsgálatok alapján a fegyelmi bizottság a következő javaslatokat teszi az Erdőmérnöki Főiskola igazgatójának:

1.

a/ Tanka Sándor egyetemi adjunktust írásbeli igazgatói megrovásban javasolja részesíteni.

Indokolás: Nevezett oktató nem megfelelő módon járt el a Talaib. Kutató Intézet tudományos dolgozóival, nevezetesen Pántos György és Pántos Györgynével szemben. Mint idős oktató, tekintélyénél fogva nem egyes hangoskodó hallgatók lecsillapítását szorgalmazta, hanem azok hangulatát követve, üzenetet továbbított a nevezettekhez, hogy mint orosz emberek hagyják el a Főiskola területét. Enyhítő körülmény, hogy Tanka Sándor ezt felindult állapotban, és valószínűen inkább jószándékból tette, amelyet a tanuk kihallgatása után állapított meg a bizottság. A bizottság magához kérette Pántos Györgyöt, a Kutató Intézet osztályvezetőjét és Tanka Sándor egyetemi adjunktust, akik a bizottság előtt kifejtették egymásnak a felmerült ügyre vonatkozó véleményüket. Tanka Sándor kijelentette, hogy cselekedete tisztán jóindulatból fakadt.

b/ Benkovics Ernő kertészeti dolgozót írásbeli igazgatói megrovásban javasolja részesíteni.

Indokolás: Nevezett az ellenforradalmi események alatt felelőtlen, becsületüket sértő kijelentéseket tett az Erdőmérnöki Főiskola egyes dolgozóira, főképpen Bognár Dezsőnére és Szakács Jánosnéra.

c/ Roller Kálmán-tól az Erdőmérnöki Főiskola volt igazgatójától 1956. augusztus 20-án kapott "Magyar Népköztársaság Érdemrendje" kormánykitüntetés visszavonását javasolja.

Indokolás: Munkahelyét, a Magyar Népköztársaság területét hűtlenül elhagyta, a reá bízott intézmény hallgatóinak külföldre való távozásában elsőrendű szerepe volt.

2.

A fegyelmi bizottság bejelenti, hogy munkájában csak az itthonmaradt és az amnesztia ideje alatt hazatért oktatók, dolgozók és hallgatók ügyeivel tudott foglalkozni.

A bizottság a rendelkezésére álló adatok alapján megállapítja, hogy az ellenforradalmi események aktív részvevői és felelős vezetői jelenleg külföldön tartózkodnak. Ezeknek a személyeknek a felelősségre vonása így nem állt a bizottság módjában. A bizottság az itthonma-

radt főiskolai dolgozók és hallgatók ügyének felülvizsgálásában elsősorban nevelő hatásra törekedett. Ebben a szellemben tárgyalta Tanka Sándor és Benkovics Ernő fegyelmi ügyét és tett ezekre javaslatot.

3.

A fegyelmi bizottságnak nem áll hatáskörében az alant megnevezett személyek felelősségrevonása, de egyértelműleg elítéli mindazokat, akik munkahelyüket és az ország területét hűtlenül elhagyták, az ellenforradalmi cselekményekben résztvettek, valamint az ifjuság külföldre való távozását felelőtlenül előmozdították. Éspedig: Roller Kálmán volt igazgatót, Tuskó Ferenc igazgatóhelyettest, Jablánczy Sándor és Kiss József volt egyetemi tanárokat, Perlaki Ferenc, Baranyai József, Klima Imre, Láng László, Sebestyén László, Sziklai Oszkár volt egyetemi adjunktusokat, Hegedüs János és Medveczky Lajos lektorokat.

Hasonlóképpen elítéli a november 4-e után /decemberben/ külföldre távozott Lux András egyetemi docenst és Futó László egyetemi adjunktust, valamint a november 4-én kiment Kéky Gyula és Csizmazia József erdőmérnök-aspiránsokat.

Ugyancsak helyteleníti, hogy munkahelyüket és hazájukat elhagyták: Adamovich László volt egyetemi docens, Kocsis István, Farkas Tibor, Vass Ferenc, Szy Ferenc volt adjunktusok, Bezerédy Gyula, Csányi Elek és Gereben Gábor tanársegédek, Kornya Lajos adminisztratív vezető, Benyovics Gyula előadó, özv. Ágh Tiborné nyilvántartó, Rábai Antal műszaki rajzoló, Nándorffy Nándorné és Bedy Jánosné gépírók, Csizmazia József g.k. vezető, Kovács Lajos és Király Ernő mechanikus és Illés József hivatalsegéd.

Nevezettek az amnesztia ellenére sem tértek vissza munkahelyükre.

4.

Végül javasolja a fegyelmi bizottság, hogy mindazon eltávozott oktatók, dolgozók és hallgatók ügyében, akik hivatalos uton

kérik hazatérésüket, a főiskola tanácsa kérelmük egyéni elbírálása alapján tegyen javaslatot a Minisztériumnak.

Sopron, 1957. július hó 9-én.

A Fegyelmi Bizottság elnöke:

Dr. Haracsi Lajos s.k.
egyetemi tanár

A Fegyelmi Bizottság tagjai:

Gunda Mihály s.k.
egyetemi adjunktus

Rónai Ferenc s.k.
egyetemi adjunktus

Kőhidi Róbert s.k.
igazg. hivatalvezető

A másolat hiteles.

(aláírás)
/Huber Károlyné/
titkárnő

J e g y z ő k ö n y v .

Készült az Erdőmérnöki Főiskola Tanácsának üléséről 1957. július hó 9-én.

Jelen vannak:

Dr. Magyar János egyetemi tanár, igazgatóhelyettes, mint elnök, dr. Mollay János gazdasági igazgatóhelyettes, dr. Botvay Károly, dr. Haracsi Lajos, dr. Roth Gyula, Sébor János, Stasney Albert, Winkler Oszkár tanszékvezető egyetemi tanárok, dr. Farkas Vilmos tanszékvezető egyetemi docens, a Főiskolai Tanács tagjai, Bognár Dezsőné személyzeti előadó, Kőhidi Róbert az igazgatói hivatal vezetője, Pántos György az MSZMP oktatói alapszerv titkára, Sallay Ferenc a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság igazgatója, Hárs László diáktothoni igazgató, Rónay Ferenc egyetemi adjunktus, mint a Fegyelmi Bizottság tagja, Herpay Imre egyetemi adjunktus, mint a Történelmi Bizottság tagja és Huber Károlyné jegyzőkönyvvezető.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Mai ülésünket ezennel megnyitom. Köszöntöm körünkben Bognár Dezsőné, aki néhány hónapi távollét után megint itt van köztünk és részt vesz, úgy mint korábban, tanácsülésünkön. Ebből az alkalomból kívánok további munkálkodásához a legjobb szívekkel sok sikert.

Ezek után pedig már a tegnapi tanácsülésünk alkalmával említett feladatunk megvalósításához látunk hozzá.

Engedjék meg, hogy mindenekelőtt elmondjam tárgyalásunk menetét.

Először Haracsi professzor, a Fegyelmi Bizottság elnöke fogja javaslatát megtenni. Utána a Fegyelmi Bizottság tagjai mondják el, hogy minden tekintetben egyetértenek-e az elnöki jelentéssel, és hogy van-e ahhoz esetleg valami hozzátennivalójuk. Ezek után a Tanács tagjai fognak hozzászólni az elhangzottakhoz. Végül értékelést igyekszünk összeállítani az ellenforradalmi eseményekről, legfőképpen arról, hogy milyen okoknak tulajdonítható az ifjúságnak ilyen nagymértékben történt Nyugatra való távozása. Ezek megtárgyalása után két, jelenleg Kanadában élő erdőmérnökhallgató levelét fogom ismertetni, akik haza szeretnének térni.

Azért mondtam el ezeket, hogy időnkkel a programnak megfelelően tudjunk gazdálkodni.

Kérem Haracsi professzor urat, legyen szives a Fegyelmi Bizottság jelentését ismertetni.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! Az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója június 25-én Fegyelmi Bizottságot alakított azzal a megbizással, hogy vizsgálja felül az Erdőmérnöki Főiskolán felmerült és elkövetett

ellenforradalmi cselekedeteket és vizsgálatának eredményéről tegyen jelentést, ugyszintén javaslatot fegyelmi büntetésekre.

A Bizottságnak, sajnos, kevés idő állt rendelkezésére, hogy feladatát tökéletesen oldja meg. Neheztette munkánkat az a körülmény, hogy a Bizottság tagjainak még vizsgáztatniuk is kellett, amit július 6-ig le kellett bonyolítani. Ezért nem tudott a Bizottság túl sok időt a feladatnak szentelni. Több esetben szerettük volna meghallgatni olyan hallgatókat, akik esetleg közelebbi felvilágosítással szolgálhattak volna, de a vizsgaidőszakban ezt nem tehetjük, mert ezzel a hallgatókat a tanulásban zavartuk volna meg, annak befejeztével pedig a hallgatókat már nem érhattük el, mert azonnal hazautaztak. Az előbbieken vázolt gátló körülmények ellenére is igyekezett a Bizottság jó munkát végezni és a lehetőségekhez képest megállapítani, hogy kik, hogyan vettek részt ellenforradalmi cselekményekben. Hogy jelentésünket rövidem tehessem meg, kérem engedjék meg, hogy felolvashassam azt a jelentést, amit a Főiskola igazgatójának írásban tettem.

Haracsi professzor felolvassa jelentését.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! A felolvasottakban ismertettem a Fegyelmi Bizottság jelentését és javaslatait.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Felkérem a Fegyelmi Bizottság tagjait, nyilatkozzanak, hogy a Fegyelmi Bizottság elnöke által ismertett jelentésen túl van-e egyéni hozzátenni, vagy elvenni valójuk.

Kőhidi Róbert: A jelentéssel egyetértek, nem is lehetne nem egyet értenem, hiszen a jelentés közös munkánk eredménye. Munkánk során igyekeztünk a lehető legnagyobb körültekintéssel eljárni. A jelentéshez hozzáfűzni valóm nincs.

Rónay Ferenc: Tisztelt Tanács! Haracsi professzor ur által elmondott jelentéssel, mint a Bizottság tagja, teljesen egyetértek. Szeretnék azonban két dolgot aláhuzni. Ezek közül az egyik az, hogy a Bizottság az eljárás során érezte azt a nagy felelősséget, ami ezzel a munkával rá hárult. Természetesen, ha több idő állt volna rendelkezésünkre, vagy több személy meghallgatására lett volna módunk, jobb munkát tudtunk volna végezni.

A második, amit megjegyezni kívánok, hogy azok a személyek, akik az októberi-novemberi események során vezetőszerpet vittek, már nincsenek itt, tehát az ő felelősségrevonásuk nem történhetett meg. Munkánk során nem téveszthettük szem elől a nevelő célzatot, s ezt a hatást a Bizottság el is érte a személyes tárgyalások során. Felmerülhet

most a kérdés, hogy ezek után, szükséges-e írásban Tanka Sándornak, Benkovics Ernőnek tudomására hozni a Fegyelmi Bizottság által javasolt igazgatói megrovást. Ebben a tekintetben több oldalról megnyilvánuló véleményt várok.

Magyar János: Köszönöm a Fegyelmi Bizottság elnökének a javaslatát és a Bizottság jelenlévő tagjainak véleménynyilvánítását. Ezután vegyük sorra a Tanács tagjait és hallgassuk meg a véleményüket a jelentésről. Induljunk el sorban. Nem várom azt, felesleges is volna, hogy elismételjük külön-külön, amit a Fegyelmi Bizottság elnöke vagy egyikünk-másikunk már elmondott, de szükségesnek tartom, hogy a Tanács tagjai külön-külön kijelentsék, hogy egyetértenek-e a Bizottság jelentésével, vagy ha nem, hát miben nem értenek azzal egyet. Én osztozom abban az igazságban, hogy több fej többet tud. A Főiskola Tanácsa erkölcsi testület, és véleménye nagyobb súllyal esik latba, semhogy azt ne venném figyelembe.

Kérem Roth professzor urat, mondja el véleményét.

Roth Gyula: Tisztelt Tanács! Teljesen egyetértek a Fegyelmi Bizottság eljárásával és a jelentést elfogadom.

Stasney Albert: Tisztelt Tanács! A Fegyelmi Bizottság munkája szerintem valóban megfeszített munka volt. Olyan rövid idő alatt kellett áttanulmányoznia a Történelmi Bizottság jelentésének anyagát, hogy még az említett sok más egyéb elfoglaltság mellett is kimerítőnek látom, és éppen ezért elfogadom Haracsi professzor jelentését és javaslatát. Azt szeretném azonban megemlíteni, hogy sok más név közül az én volt tanársegédemnek, Csányi Eleknek a neve kimaradt. /Haracsi Lajos a jelentésbe pótlólag bevette./

Botvay Károly: Igen tisztelt Tanács! Én kicsit érintve érzem magam a Fegyelmi Bizottság határozatával, noha ebben megnevezve nem vagyok, csupán azért, mert Tanka Sándor, akire nézve a Fegyelmi Bizottság igazgatói megrovást javasol, az én adjunktusom és legidősebb munkatársam. Amikor a kifogásolt események történtek, nem voltam itthon, mert október 23-án Budapestre utaztam és onnan csak november 3-án érkeztem vissza. Nagyon érdekesnek tartom azt, hogy erről a vele szemben felmerült vádról nem hallottam semmit. Sem Tanka Sándor, sem a másik két munkatársam nem említették meg ezt a dolgot, sem más oldalról nem érkezett hozzám panasz, figyelmeztetés. Ebből a körülményből is arra lehet következtetni, hogy ugyanugy, ahogyan azt a Fegyelmi Bizottság is véli, Tanka részéről ez nem lehetett más, mint jóindulatu figyelmeztetés.

Egyébként is ismerni kell Tankát. Rendkívül temperamentumos ember és a legegyszerűbb dolgokat is olyan lendületesen adja elő, hogy az ő temperamentuma minden cselekedetéből kitűnik. Ez az ő szerencsétlen természete sokszor ragadtatja olyan kijelentésekre, véleménynyilvánításra, amit, ha esetleg 5 perccel később tehetne meg, másként hangzana. Többször figyelmeztettem már rá, hogy igyekezzék erről leszokni, mert esetleg félreismerik és úgy fogják megítélni, hogy az kellemetlen lesz neki. Most ez be is következett. Meg vagyok róla győződve, hogy őt semmiféle rosszindulat nem vezette, de hogy ő így nyilatkozott, az kétségkívül szerencsétlen dolog volt. Mivel a bizottság a fegyelmi határozatra vonatkozó javaslatában az enyhítő körülményeket is figyelembe vette, én a javaslattal egyetértek.

Winkler Oszkár: Igen tisztelt Tanács! A magam részéről lelkiismeretes és megfeszített munka eredményének tartom azt a munkát, amit a Fegyelmi Bizottság elnökének beszámolója összefoglal. A magam részéről azzal egyetértek.

Farkas Vilmos: A magam részéről is egyetértek a Fegyelmi Bizottság elnökének beszámolójával és határozati javaslatával, csak a szövegben egy kis módosításra van szükség, bár lehet, hogy csak én nem értettem egészen jól. A jelentésben Lux Andrászt úgy emliti meg Haracsi professzor ur, hogy decemberben távozott Nyugatra. Nem decemberben, hanem november 12-e után távozott el Lux András.

Sébor János: Igen tisztelt Tanács! Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni azzal, hogy elismerésemet fejezem ki a Fegyelmi Bizottság munkájáért. A Bizottság a munkáját lelkiismeretes mélyrenézással végezte el. Örömmel kell megállapítanom, hogy munkájuk nyomán az Erdőmérnöki Főiskola végre átesik a fegyelmi vizsgálaton. Tekintetbe kell venni azt, hogy mindnyájan emberek vagyunk, mindannyian követtünk és követünk el hibákat, sokszor nem is szándékosan és tudatosan, és amint ez a Bizottság jelentéséből kitűnik, ugyanez vonatkozik Tanka Sándor és Benkovits Ernő esetére is. Botvay kollégám szavaiból is az tűnik ki, hogy Tanka Sándor esetében is az ő szerencsétlen természete, a vérmérséklete az, ami ilyen kijelentésekre ragadtatta. Azt javaslom, hogy mivel Tanka Sándornak és Benkovits Ernőnek a Bizottság előtti magatartásából is kitűnt: csak meggondolatlanláság vezette őket, amikor ilyen kijelentésekre ragadtatták magukat, enyhítéssel csak szóban részesüljenek igazgatói megrovásban. Az írásbeli megrovás már súlyosabb és nyomot hagy. Az ellenforradalom idején az események okozta hangular

következtében mások is esetleg meggondolatlanabbak voltak, mint normális körülmények között. Nem mindenkinek adatik meg, hogy megfontolt, mérsékelt legyen. Nem hiszem, hogy olyan súlyos hibát követett volna el, ezért szóbeli megrovást javasolok mind a két esetben.

Herpay Imre: Tisztelt Tanács! Főhatóságunk megbizásából tagja voltam a Történeti Bizottságnak és így részletesebben ismerem az október 20-át követő időszakban történeteket, mint ahogyan azokra a Fegyelmi Bizottság jelentéséből következtetni lehet. A rendelkezésre álló anyag ismeretében és a Fegyelmi Bizottság jelentését is meghallgatva, a javaslattal egyetértek.

Hárs László: Tisztelt Tanács! Lényegében egyetértek a Bizottság javaslatával, de a Benkovits és Tanka kartársak megrovására vonatkozó javaslatban nem látom a két tett közötti különbség kidomborítását. Ha már egyforma a Fegyelmi Bizottság javaslata mindkét dolgozóra nézve, kifejezésre kellene juttatni, hogy milyen megokolás alapján kapott Benkovits Ernő is és Tanka Sándor is írásbeli megrovást. Benkovits esetében ezek a fenyegetőzések súlyosabban esnek a latba, mint Tankánál, akit, mint a Bizottság jelentéséből is kitűnik, a jóindulat vezetett. Benkovits esetében viszont az teszi érthetővé a dolgot, hogy kisebb képzettségű ember lévén, kifizetésű dolgozó, 4 gyermekes családapá, hamarabb kicsuszhatott a lába alól a talaj. A megokolásnál javaslom ezeket a szempontokat kihangsúlyozni.

Bognár Dezsőné: A magam részéről is úgy látom, hogy a Bizottság valóban lelkiismeretes, jó munkát végzett. Én különösen és személyszerint is érdekelve vagyok a dologban, mert Benkovits Ernő kijelentései velem kapcsolatban hangzottak el, ezért szeretném elmondani, hogy akkor valóban nagyon sok ember szinte megzavarodva olyan kijelentésekre ragadtatta magát, amiket később bizonyára megbánt, ezért én nem neheztelek Benkovitsra. Ő a maga egyszerűségében nem is tudta felmérni annak a súlyát, amit ő tett. Ezért a Bizottság jelentésével és javaslatával egyetértek. Egyébként nekem személyesen nem volt semmi kellemtelenségem Benkovitssal. Egy körülményt szeretnék azonban aláhuzni. Sébor professzor ur azt mondta, hogy abban az időben nem minden ember tudta, hogy mit csinál. Ezért szeretném kihangsúlyozni, hogy voltak akkor is olyanok, akik nagyon emberségesen, megértően viselkedtek, többek között éppen Sébor professzor. Most felhasználok az alkalmat, hogy itt a tanácsülés keretében mondjak neki köszönetet emberséges viselkedéséért.

Sébor János: Az embernek emberségesen kell viselkednie. De ezért külön köszönet nem jár. Ez kötelessége minden embernek, különösen akkor, ha az embertársa bajban van. Én azt szeretném, ha ez az elv érvényesülne nemcsak itt nálunk, hanem mindenütt az egész országban; segíteni és nem gáncsolni egymást, és így jobbra, szebbé tenni az életünket.

Bognár Dezsőné: Sok keserűséget tapasztaltunk akkor, és ezért külön értékelem Sébor professzor ur magatartását. Nagyon sok ember megfélekedezett akkor magáról és szóba sem mertek velünk állni, mintha leprésok lettünk volna. Voltak talán személyes okok is, ami egyeseket erre késztetett, volt talán arra is okuk, hogy a kommunistákra haragudjanak. Én mindenesetre megragadom az alkalmat, hogy itt a tanácsülésben köszönjem meg Sébor professzor ur emberiességét.

Sallay Ferenc: Átolvastam az anyagot és meg kell állapítanom, hogy a Bizottság munkáját nagyon körültekintően végezte. Nem is lehetett volna jobb munkát végezni, hisz azok, akiket nagyobbreszt felelősségre kellene vonni a történetekért, azok elhagyták az országot.

Tanka és Benkovits kartársakkal kapcsolatban a véleményem az, hogy a Bizottság a nevelő munkát, amit a fegyelmi határozat célozna, elvégezte. Javasolom, hogy megrovás helyett igazgatói feddésben részesüljenek, mert megrovást csak írásban lehet adni, szóban nem. Én egyébként Tanka akkori munkáját, szereplését nem ismerem, de az elmondottak alapján vélem úgy, hogy elegendő lenne igazgatói feddésben részesíteni. Ugyanakkor Benkovits esetében is ezt javasolnám.

A főiskolai jelentésben van egy kitétel, amit Béky főmérnök kijelentése alapján dolgoztak bele a jelentésbe, hogy a Tanulmányi Erdőgazdaságban mindenki a helyén van. Ez nem fedi a valóságot, mert az erdőgazdaságtól 19-en hagyták el munkahelyüket, és közöttük két erdőmérnök is, akik még mindig kint vannak. Marschall Gyula október 23-án engedély nélkül elhagyta a munkahelyét és ide kijött az egyetemre, a hallgatók közé. Nem tudok ezzel a kitételrel egyetérteni.

Magyar János: Amikor Béky főmérnököt az 1956. nov.12-i oktatói értekezleten a Tanulmányi Erdőgazdaság helyzetéről megkérdeztük, akkor az ő felelete nem arra vonatkozott, hogy mindenki itthon van, senki sem ment el, hanem arra, hogy mindazok, akik itthon vannak, elfoglalták a munkahelyüket és végzik a munkájukat. Lehet, hogy nem egészen világos a megfogalmazás, de így kell értelmezni. Ilyen értelemben elfogadja Sallay elvtárs ezt a kitételet?

Sallay Ferenc: Igen.

Magyar János: Pántos György véleményét szeretném hallani, mint aki ezekben a kérdésekben személy szerint is érdekelve van. Hozzáteszem, hogy nem az a célunk, hogy mindent megszépítsünk, elkendőzzünk, hanem az igazságnak megfelelően szeretnénk mindent megismerni.

Pántos György: Tisztelt Tanács! A Bizottság munkájával általánosságban a legnagyobb mértékben meg lehetünk elégedve. Olyan munkát végzett, mint amilyen munkát olyan emberektől vár a Tanács, akik a Tanács teljes bizalmát élvezik. Tanka ügyével kapcsolatban kényelmetlen helyzetben vagyok, tekintettel arra, hogy egészen közelről érintve vagyok, és talán nem tudok teljesen mentes lenni a szubjektivitástól.

A magam részéről a Fegyelmi Bizottság munkáját nem igyekeztem befolyásolni és igyekeztem a munka nevelő hatását kidomborítani. A bizottság határozatát előre is, magamra nézve kötelezőnek tartom és egyetértek vele.

Mivel azonban felmerültek egyes dolgok, amiknek az ismerete a tisztánlátáshoz szükségesek, el kell mondanom, hogy ismerjék a teljes igazságot.

Feleségem szovjet állampolgár volt, és amint Magyarországra jöttünk ennek éppen tegnap volt egy esztendeje még Budapesten kértük, és meg is kapta a magyar állampolgárságát. Feleségem szüleit hagyta ott és ez bizony igen nagy dolog volt, mert a szülei igen szerették. Amikor eljöttünk a Szovjetunióból, azt mondtam neki, hogy a magyar nép vendégszeretete, becsületérzése igen nagyfokú, és Magyarországon a második hazáját fogja megtalálni, különösen akkor, ha munkájával bizonyítja, hogy a magyar nép boldogulását kívánja szolgálni. Feleségem szintén a Talajbiológiai Kutatóintézet dolgozója. Munkájáról nem akarok itt említést tenni, mert erre nem én vagyok hivatott. Minden esetre az intézeti dolgozók részéről abban a nehéz időben a legnagyobb foku szeretet nyilvánult meg irányában. Felajánlották, hogy a lakásukon van hely számára, ha a dolog odáig fajulna, hogy ennek szüksége mutatkoznék, és akkor sokkal inkább, mint egyébként, igyekeztek kihangsúlyozni a szeretetüket.

Dr. Varga Lajos az intézet vezetője 23-án elutazott, így nekem, mint helyettesének kellett átvennem az intézet vezetését. Minden igyekezetemmel azon voltam, hogy az intézet dolgozói semmiben részt ne vegyenek, sőt azon voltam, hogy abban az időben, ha félerővel is, de folyják a munka tovább. Én a magam részéről akkor is itt bent voltam

minden nap, sőt korábban jöttem és később mentem feleségemmel együtt mint egyébként. Ilyen körülmények között jött hozzám Horváth József, az Intézet gazdasági ügyeinek intézője, és közölte velem, hogy bár részéről roppant kellemetlen az eset, de az Intézet alkalmazottai megbeszélést tartottak, és mint legidősebb munkatársra, rá esett a választás, hogy közölje velem, bár ő maga is megbotránkoztatónak tartja, hogy Tanka Sándornak az a véleménye, hogy mit keres az Intézetben ez a két orosz. Még kellemetlenebb számára, hogy azt kell javasolnia, hogy hagyjuk el az Intézetet.

A feleségem valóban orosz, és ha ezt letagadná, nagyon nem szép dolog lenne tőle. De hozzátettem, hogy itt Sopronban nagyon sok olyan férfi van, akinek német a felesége, és sok olyan asszony, akinek német az ura, de ezért soha nem tettek nekik szemrehányást és nem volt emiatt nézeteltérés. Ezért csodálkozom, hogy kifogásolják, hogy az én feleségem orosz. De ha ez a követelésük, akkor ő az épületet elhagyja, mint ahogyan meg is tette és két munkatársam hazakísérte a lakására. A magam részéről azonban kijelentettem, ha a Szovjetunióban azt mondták volna, hogy nem vagyok magyar, nem türtem volna és hazajöttem volna. Kijelentettem, hogy én az intézetet el nem hagyom, bármi történjék is, ha tetszik lőjenek agyon, de én innét el nem megyek. Ezek után érdeklődtem, hogy ki ez a Tanka, de később is megbizonyosodtam, hogy soha életemben nem beszéltem vele, sem ő nem beszélt a feleségemmel. Meg lehetett volna érteni, ha valami személyes ellentét lett volna köztünk. Vannak az embernek rosszakarói és gondoltam, talán olyan emberről van szó, akit esetleg megbántottam, de bebizonyosodott, hogy soha nem beszélünk egymással. Bebizonyosodott, hogy kétszer elmentek a munkatársaim a lakására, hogy álljon el ettől a kérésétől, hogy minket az Intézetből távolítsanak el, de nem volt hajlandó eltekinteni ettől. A későbbiek során kijelentette, persze még november elején, hogy mégis ez volt a jó megoldás. A Fegyelmi Bizottság tárgyalása során alkalmam volt vele személyesen is beszélnem és akkor elmondta, hogy mintegy 25-30 hallgató volt együtt egy alkalommal, és azok vetették fel, hogy mit keres itt a Főiskolán ez a két orosz. Éppen akkor, amikor zászlójukra tüzték a humanizmus és az őszintébb, szabadabb élet jelszavát, akkor neki, ha el is hangzottak ilyen kijelentések, le kellett volna szerelnie a hallgatókat. Neki kellett volna azt mondania, hogyha mi humanizmust akarunk, akkor ezzel a két emberrel szemben, aki nem bántott senkit, helytelen

megtorlással élünk. No, de nem akarok részletekbe bocsátkozni. Azért mondom, hogy súlyosan esik a latba, hogy oktatóról van szó, aki nemcsak oktató, hanem nevelő is. Vajon az itt jelenlévő professzorok közül, ha ilyesmire akarták volna 18-20 éves ifjak rávenni, vállalkozott volna-e egyikük is ilyesmire, vagy szó nélkül hagyták volna-e ezt. Én azt hiszem, különösen azok után, amit Sébor professzor ur itt elmondott, hogy nem, mert ha el is hangzott volna ilyen kijelentés, visszautasították volna. Ezt tettem volna én is, pedig én csak 4 évig voltam oktató.

Mindezek alapján azt kell mondanom, hogy fokozottan kell arra törekednünk, hogy a Fegyelmi Bizottság határozata valóban nevelő hatást érjen el. Ha a törvényességet és humanitást akarjuk, de nem úgy, mint ahogyan ők, mert az csak ámitás volt akkor olyan határozatot hozunk, amely valóban érezteti a nevelő hatását. Azok után, amit én itt elmondtam, egyetértek a határozati javaslattal. Tanka Sándor a szembesítés során felállt a helyéről és úgy kért, hogy tekintsem az ő figyelmeztetését jóindulatu figyelmeztetésnek és nézzem abban az ő jószándékát. Én azt hiszem, hogy a Fegyelmi Bizottság ehhez képest alkotta meg a határozati javaslatát.

Sébor János: Ezeket a részleteket nem ismertem. Így a Fegyelmi Bizottság határozatával változtatás nélkül egyetértek.

Sallay Ferenc: Tisztelt Tanács! Én sem tudtam a részleteket. Ezek után a Fegyelmi Bizottság határozatával én is egyetértek.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! A Fegyelmi Bizottság nagyon gondosan és körültekintően végezte ebben az ügyben a kihallgatásokat. Szembesítettük is Tanka Sándort Pántos Györggyel. Ez Pántos György kivására történt. A bizottság komoly és lelkiismeretes mérlegelés után hozta ezt a határozatot, amelyet itt ismertettem. Figyelembe vettük azokat a körülményeket, amelyeket Pántos György itt elmondott, azokat a dolgokat is, amiket a tanuk elmondtak, és figyelembe vettük azt is, hogy Tanka lobbanékony természetű. Figyelembe vettük a történeti helyzetet is; azt is, hogy többgyermekes családapáról van szó, és figyelembe vettük azt is, ahogyan Tanka Sándor a Fegyelmi Bizottság előtt Pántos Györggyel szemben viselkedett. Belátta, hogy hibát követett el és igyekszik azt jóvátenni. Mindezeket mérlegeltük akkor, amikor javaslatunkat megtettük.

Magyar János: Engedjék meg, hogy néhány szóban én is elmondhassam a véleményemet.

Köszönetemet fejezem ki a Fegyelmi Bizottságnak, hogy a rendelkezésére álló viszonylag rövid idő alatt lebonyolította munkáját. Az igazság kedvéért meg kell azonban emlitenem, hogy a Fegyelmi Bizottság a Történeti Bizottságok munkája nyomán olyan részletes eseményleírást kapott kézhez, amelyben nemcsak általános dolgok szerepelnek, hanem személyek, dátumok stb. is, és ez a Fegyelmi Bizottság munkájának elvégzését jelentékeny mértékben elősegítette.

Egyetértek azzal a javaslattal, amit a Bizottság elnöke elénk tart; a fegyelmi határozatokat a javaslat szerint meg fogom hozni.

Most pedig ki kell jelentenem, hogy Sallay igazgató elvtársnak a főiskolai oktató- és nevelőmunka megindítása, illetve folyamatban tartása körül érdeme van. Egyesek kellőképpen nem informálódva olyan cselekményeket tulajdonítottak az itthonmaradt oktatóknak és hallgatóknak, amelyeket az eltávozottak követtek el. Az itthonmaradtokról a méltánytalan ódiium elhárításában Sallay elvtársnak elismerésre méltó szerepe volt. Ezért köszönet illeti.

Ezenkívül meg kell emlitenem, hogy Pántos Györgynek is köszönettel tartozunk. Jól emlékszem arra az esetre, amikor éppen a magyar határvadász katonaság verte volna ki az itthonmaradt ifjúságot és a rend helyreállítása érdekében itt fáradozó oktatókat, dolgozókat a Főiskola épületeiből és kertjéből. Ekkor Pántos György volt segítségünkre Bondzsuk szovjet alezreddessel történt tárgyalásaink során, ki ezt megakadályozta. Enélkül a segítség nélkül nem lehetett volna megindítanunk nov. 12-én az oktatást és talán még sokkal több hallgató ment volna Nyugatra és nem jöttek volna annyian sem vissza, mint amennyien visszajöttek, minthogy nem lett volna hova visszajönniök. És akkor talán valóban igaza lett volna a bécsi rádióknak, hogy a soproni Erdőmérnöki Főiskoláról minden hallgató és minden oktató eltávozott.

Most pedig a kérdés még az, hogy hogyan vélekedünk az oktatóknak és hallgatóknak olyan nagymérvű Nyugatra távozásáról, mint ahogyan az valóban történt. Én a magam részéről alkottam ebben a tekintetben véleményt és véleményemet el is mondom abból a célból, hogy a Tanács megtárgyalja, megvitassa és ennek eredményeképpen állást foglaljon.

Dr. Magyar János véleményének megismerése és megvitatása után a Tanács a felvetett kérdésben következőképpen foglalt egyhangulag állást.

Az oktatók és a hallgatók közismerten nagyarányú eltávozásának sok oka van. A Tanács a sok ok közül csak azokat sorolja fel, amelyeknek a sok-sok jelentéktelenebb okhoz képest súlyosabb, döntőbb jelentőséget kell tulajdonítania.

Az 1956. november 4-én bekövetkezett Nyugatra áramlás közepette az oktatók és a hallgatók nem különültek el egymástól élesen, de a hallgatók és az oktatók dolgáról célszerű külön-külön szólni.

A hallgatók származás szerinti megoszlása 1956. október 15-re és 1957. április 15-re vonatkozólag az alábbi:

Megnevezés		Össze- sen	Munkás	Dolgozó paraszt	Ertel- miségi	Alkal- mazott	Egyéb	X
1956. okt. 15-én	fő	377	107	113	61	58	38	-
	%	100	29	30	16	15	10	Ø
1957. ápr. 15-én	fő	180	56	58	25	26	15	-
	%	100	31	32	14	15	8	Ø

A kimutatásból az látható, hogy a hallgatók osztályhelyzet szerinti viszonylagos megoszlása lényegesen nem változott, tehát nem lehet a hallgatók itthon maradását, ill. eltávozását egyszerűen csak származási okokkal megmagyarázni.

A Tanács úgy véli, hogy az eltávozásnak általános és különös okai vannak.

1./ Az általános okok közé azok az okok sorolhatók, amelyek a főiskolai ifjúság nevelésében minden bizonyára valamennyi egyetemen, főiskolán fennforogtak:

a/ Egyes felsőbb szervek a nevelés hatékonyságát mintegy egyes arányban állónak vélték a nevelő munka terjedelmével és gyakoriságával, többé-kevésbé tekintet nélkül a nevelés objektív feltételeire. Pedig az ifjúság, főként az egyetemi, főiskolai hallgatók politikai, erkölcsi arculatát nemcsak a nevelésük, hanem az adott társadalmi körülmények is formálják. E ténynek figyelmen kívül hagyása káros ellenhatásokat, közönyösséget, cinizmust váltott ki az ifjúságban.

b/ A nevelés hatékonyságának egyik igen lényeges feltétele a társadalmi rendszer demokratizmusának foka. Kétségtelenül értünk el eredményeket a demokratikus fejlődés útján, mégsem haladt előre hazánkban kellő mértékben a szocialista demokrácia teljes tartalmu megvalósulása. A személyi kultusz eredményeként felburjánzott a bürokrácia, megnövekedtek a törvénysértések, gyakorivá vált a kritika elfolytása, sőt nem egy esetben önkényes megtorlása. Mindezek erősen fékeztek a szocialista demokrácia közszellemének kialakulását.

c/ Küzdöttünk a nacionalizmus és a sovinizmus hibája ellen, de egyidejűleg abba a hibába estünk, hogy a magyar tudomány eredményeit, a magyar kultúra dokumentumait nem ismertethettük el a maguk érdeme szerint. Nem szolgálta az igaz hazaszeretetre és a proletár internacionalizmusra való nevelést a szolgálalkúség légköre, amelyben tekintélyektől, elsősorban szovjet tudósoktól vett idézetek jelentették a tudományos igazság kritériumát, és ennek során nem kellően bizonyított tételek is a szovjet tudomány eredményeként vagy reá való hivatkozással nyertek kényszerű elismertetést, ami ellen azonban az ifjúság egészséges nemzeti ösztöne tiltakozott.

d/ A társadalomtudományokban elterjedt dogmatizmus és szubjektivizmus miatt az elmúlt években a marxista oktatás nem egyszer szembe került a tényekkel, és ennek következtében a felszabadulás óta valóban elért nagy eredményeknek a nevelő hatása csökkent.

A Marxizmus-leninizmus Tanszék és a Katonai Tanszék szinte monopolisztikus jogokat élvezett az ifjúság nevelésében. Ha az ifjúságra gyakorolt hatásukat az u.n. szaktanszékek megkisérelték kiegészíteni, sőt esetleg helyyel-közzel korrigálni, ezt valósággal a marxizmus-leninizmussal szemben való fellépésnek vélték.

e/ A hallgatók által felmutatott tanulmányi eredménnyel kellőképpen nem számoló ösztöndijrendszer, a hallgatók tanulócsoportokban való vizsgáztatásával járó merevség, középiskolás stílusú agyongyámolításuk, nem fejlesztette ki bennük az önállóságot, leszoktatta őket az egyéni kezdeményezésről és a velejáró felelősségvállalásról, nem élesztette, hanem inkább fékezte az egészséges versenyszellemük kibontakozását.

f/ A DISz vezetőség az ifjúságot állandóan öntevékenységre serkentette, ezzel szemben azonban a valóságban csaknem a legnagyobb mértékben járószalagra fogta. A régi egyetemi, főiskolai szokások szerinti

közösségi élettől tiltotta az ifjúságot, viszont azonban az ifjúság életkori sajátosságainak megfelelő szórakozási szabályokat nem adott nekik.

2./ A különleges okok közül az alábbiakat kell feltétlenül megemlítenünk:

a/ Az erdőgazdaság mint népgazdasági ág dolgozói lényegesen kisebb anyagi megbecsülésben részesültek, mint amekkora az erdőgazdaság által előállított termékek fontossága szerint megillette volna őket. A kontraszt helyi viszonylatban igen erős volt, mert egyaránt munkás-, vagy paraszt-származású fiatal mérnök legfeljebb feleakkora fizetésben jutott erdőmérnöki oklevéllel a kezében, mint bányamérnöki-vel, pedig az erdőmérnöki oklevélnek a megszerzéséért legalább akkora erőfeszítést kellett kifejteni, mint a bányamérnökiért.

b/ A munkás- és szegényparaszt szülők abban a hiedelemben küldték az Erdőmérnöki Főiskolára gyermekeiket, hogy oklevelük megszerzése után, mint mérnökök olyan jövedelmet fognak kapni, amiből a szüleiket is támogatni tudják. A valóságban azonban a fizetésük alig lett elegendő a saját megélhetésükre. Fokozta ezt a bajt az a körülmény is, hogy többen már főiskolás korukban megnősültek és túl korán családi gondokkal találták magukat szemben.

c/ A jelentős részben paraszt származású erdőmérnökhallgatók erősen érezték azt a különbséget, amely a termelősövetkezetek alakításának a politikai gazdaságtanban tanult önkéntességi és fokozatossági elve és a gyakorlati végrehajtás között sok esetben fennállt.

d/ Az értelmiségi és alkalmazotti származású hallgatók akarva nemakarva csak a munkás és paraszt származású hallgatók után következtek és ez a körülmény azt az érzést keltette bennük, hogy ők az ifjúság soraiban éppen csak megtürt elemek.

Mindezeknek az általános és különös okoknak összhatásaként az ifjúságban valami nagyfokú buszmagyaros szabadságvágy ébredt, ami azonban sokakból nem a hibáktól való megszabadulásra irányuló higgadt, céltudatos törekvést váltott ki, hanem sokakat proletárdiktatura-ellenes cselekményekbe sorolt, illetve a "szabadság földjére", Nyugatra való távozásra készített. És ebben a tekintetben sajnos a Főiskola volt igazgatója, a vele együtt eltávozott tanárok és segédoktatók még mintegy példát is mutattak a hallgatóknak a Főiskola, Sopron, Magyarország, a haza elhagyására.

A Tanács egyetért azzal az értékeléssel, amit a Fegyelmi Bizottság nevében dr. Haracsi Lajos professzor az oktatók eltávozásáról a Tanács elé tárt. Valóban úgy van, hogy az oktatók közül egyesek kiemelkedő szerepet tölthettek be, mint pl. Roller Kálmán, Tuskó Ferenc, Jablánczy Sándor az eltávozásra való ösztönzésben. Feltehető, hogy mindegyiküknek lehetett esetleg nem is egy-két személyi oka az eltávozásra. Ezeket az okokat azonban a Tanács nem ismeri. A Tanács érthetőnek tartja, hogyha egyesek az eltávozásuk miatt nem ítélik el őket, de amiatt, hogy Ausztriából vissza nem jöttek, sőt onnan kívándoroltak Kanadába, és ezt nem is csak maguk tették, hanem a hallgatóságot is tekintélyes számban mintegy magukkal vitték, ahelyett, hogy hazafordították volna az ifjúságot, magatartásukat elítéli. Súlyosbíto körülménynek tekinti a Tanács, hogy azzal a bizalommal, amellyel a népi demokrácia államhatalma egyetemi tanári, igazgatói, igazgatóhelyettesi, stb. rangba illetve munkakörbe állította őket, hálátlanul visszaéltek. Azokat az oktatókat és egyéb dolgozókat pedig, akik Roller Kálmán szellemi befolyása alá kerültek, a Tanács rendkívüli mértékben sajnálja, megjegyezve azonban, hogy közöttük pl. Sebestyén László volt adjunktus a karrierista ember prototípusa. Amennyiben közülük a hazatérés engedélyezését valaki kérné, a Tanácsnak személy szerint külön-külön kell foglalkoznia az ilyen kérelmekkel.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Végezetül bejelentem, hogy Kanadából két volt hallgatóunktól: André Bélától és Borovics Tibortól levél érkezett, amelyben mindketten azt kérik, hogy hazatérhessenek és megszakadt tanulmányaikat a Főiskolán folytathassák. Levelük szerint csak kb. október elejére tudnának a Főiskolán jelentkezni, mert még szeptemberben is dolgozniuk kell, hogy a hazatérési költséget megkeressék.

Sem André Bélával, sem Borovics Tiborral kapcsolatban nem merült fel valamilyen őket terhelő cselekmény gyanuja a tiltott határátlépésen kívül. Ezért a MSZMP és a KISz szervezetével egyetértésben mindkettőjükre nézve azt javasolom, hogy a Tanács visszafogadásuk mellett foglaljon állást és eredeti leveleiket a Főiskola ilyen értelmű jelentéssel terjessze a főhatóságunk elé.

A Főiskola Tanácsa a javaslatot egyhangulag magáévá tette.

Magyar János: Köszönöm az állásfoglalást, ezzel a mai tanács-
ülésünket bezárom.

Kmf.

(aláírás)

/Huber Károlyné/
jegyzőkönyvvezető

(aláírás)

/Dr. Magyar János/
egyetemi tanár
igazgatóhelyettes

(aláírás)

/Sallay Ferenc/
a Tan. Erdőgazdaság igazgatója
hitelesítő.

(aláírás)

/Stasney Albert/
egyetemi tanár.
hitelesítő.

